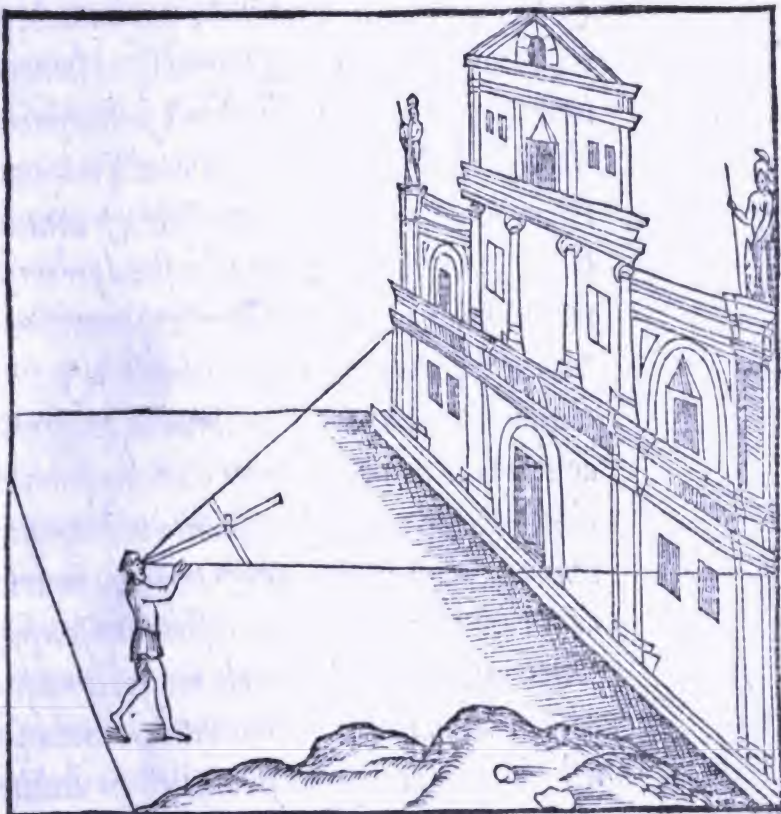

reċtarū linearū dimēſionibus. Omitto autē hic ex

proposito, quomodo piċtor aliquis inſignis vno conſiſtens loco, aut arcem integrā, aut ædem ſacram, aut civitatē quocunq(ſi velit) ad rationem Opticæ

De radio astronomico et geometrico liber

Gemma (Frisius), Sebastian Muenster, Johann Spangenberg, Guillaume Cavellat

U. 58.
1
libellus iste confectus est in
ipso Radio, p. Jns, meo do
de Radio, radio, ining, vili, il

Matthesi. Astronomia. Scripta
varia Astronom. illustr.
622.

<36626468550017

9

<36626468550017

Bayer. Staatsbibliothek

33

Soc. Jesu Monach. S. Anthonii
Propos. 95.
GEMMAE FRI-

SII, MEDICI ET MATHE-
MATICI, DE RADIO ASTRONO-
mico & Geometrico liber. In quo
multa quæ ad Geographiam, Opti-
cam, Geometriam & Astronomiam
vtilis. sunt, demonstrantur. Illustris.
Comiti de Feria dicatus.

*Adiunximus breuem tractationem Ioannis
Spangebergij & Sebastiani Munsteri de simpli-
ciore Radio, quem Baculū Iacob vulgus nominat.*

LVTETIAE,

*Apud Gulielmum Canellat, in pingui gallina,
ex aduerso Collegij Cameracensis.*

1 5 5 8

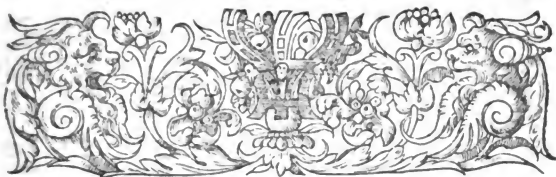
CVM PRIVILEGIO REGIS.

Extrait du priuilege du Roy.

PA R grace & priuilege du Roy, il est permis à Guillaume Cauellat libraire iuré en l'vniuersité de Paris, d'imprimer, ou faire imprimer ce present liure intitulé *Gemma Frisij de Radio Astronomico, & Geometrico*: tant en latin qu'en françoys. Et fait deffense ledit seigneur à tous autres Libraires, Imprimeurs, & autres personnes quelconques de ce Royaume, de non imprimer, ne faire imprimer ce present liure sur ladite copie, sans le vouloir & cōsentement dudit Cauellat, sur peine de cōfiscation desdits liures, qui se trouuerōt imprimez, & d'amāde arbitraire, & ce iusques au tēps & terme de six ans finiz & accōplis, à conter du iour & date que ledit liure sera acheué d'imprimer: comme plus à plain est contenu & declaré par les lettres patentes, sur ce données à Paris le trentieme iour de Septembre 1552. Et de nostre regne le sixieme.

Par le Conseil, signé de Tunc & scellé de
cire Jaune.

La premiere impressiō a esté acheuée d'imprimer le
dernier iour de May, 1557.

ILLVSTRISSIMO DOMINO

D. PETRO FERNANDO DE COR-
duba & Figueroa, Comiti de Fe-
ria, &c. Gemma Frisius
Medicus.
S. D.

*Vemadmodum earum re-
rum, quæ naturæ cõmuni-
bus subditæ sunt legibus, or-
tus atque interitus contra-
riæ demonstrantur à re-
Etè philosopharibus causæ:
ita videtur mihi (Princeps
Illustrissime) diuersissima esse occasio, cur nunc bo-
næ passim artes literæque humaniores floreant, vi-
geant & excolantur: nunc verò quasi sepultæ ia-
ceant ac planè negligantur. Equidem sæpe mecum
præterita reuolucns sæcula hominũque varia de-
syderia, non possum non mirari tantam rerum mu-
tationem, ac diuersitatem. Haud longè à Christi
Seruatoris nostri natali, passim summis conatibus*

a ij

omnium artium professores ex æquo contendere vi
 si sunt ad eruditionis fastigia. Ad quæ quàm pro-
 pè attigerint, doctioribus iudicandum relinquo,
 quibus illud concessum est ingenij acumen, quod
 tantis sufficiat rebus æstimandis. Interea quanta
 successerit bonarum artium obliuio, quãta barba-
 ries, facile res ipsa loquitur. Passim pro eruditione
 succreuit inculta garrulitas, pro veris artibus, nu-
 gæ suppositæ sunt. Quas ubi tenera imbiberat iu-
 uentus, nunquam deinceps ad bonam perueniendi
 frugem spes reliqua erat, nisi Hercule quopiam suc-
 corrente fortissimo. Demum nostris hisce postre-
 mis mundi temporibus è profundis rursum tenebris
 videmus disciplinas omnes renocari, ac quasi denuo
 nasci. Ego quidè de aliis haud facile iudicauero di-
 sciplinis, quàm in quibus aliquot triui annos iam
 inde à teneris vnguiculis: Medicinam dico, quæ
 naturalis Philosophiæ haud exiguam complectitur
 partem, & Mathematicas artes, quæ ad maxima-
 rum perducunt rerum cognitionem. In his tanta
 vel mea ætate satis exili facta est permutatio ac di-
 uersitas, quanta est inter umbram ac ipsam rem lu-
 mine irradiatam. Ac de Medica arte nihil in præ-
 sentiarum dicam, quæ hætenus multis inuoluta
 sordibus, iam summo prodit decorata nitore. Ve-
 rum de Mathematicis hoc loco quia tractamus,
 Verba

verba potius faciam. Ab eo tempore, quo Timochares, Euclides, Archimedes, Hipparchus, Mileus, & Ptolemæus primùm has artes in ordinem digesserunt, & firmissimis corroborarunt demonstrationibus, quatenus ipsi per observata potuerunt procedere: quot inuenias interea, qui inuentis illorum aliquid addere voluerunt, non dico potuerunt? Existerunt enim aliquot studiosi harum artium sectatores, qui notarunt quidem aliquid deesse inuentis à Ptolemæo ac aliis, astrorū periodis & thesibus, propter observationis breuitatem & precedentium penuriam. Verùm parum mea sententia effecit eorum sedulitas, cùm tamen maiore habuerint id faciendi commoditatem, quàm illi antesignani artifices. Tandem verò nostro hoc seculo certatim videmus plurimos huic incumbere negotio, ut semel quantum humanis concessum est animis, has artes cæterasque disciplinas perficiant, aut si id fieri non potest, ad fastigium perducant. Quæ verò tam varie cupiditatis hominum causa sit, haud iniuria dubitari potest. Adsignet alius fati ordinem immutabilem, alius verò astrorum varios licet concursus, quorum sententia non ita multū à priori discrepat. Mihi satius videtur rerū causas propiores indagare magisq; proprias quàm lectoris animum ad tam remotas relegare occasiones. Et si enim non ignorem corpora hæc nostra,

Ut sunt ex elementis conflata, variè pro illorū mutatione quæ astrorum motu gubernatur, in varios traduci adfectus, quibus nonnunquam & animi pars percellitur: nunquā tamen hominis voluntatē illis subiectam imperius credere potui. Quamobrem aliam semper familiarem nobis in huiusmodi rebus causam inquirendam statui. Nec efficaciorē reperi hoc in proposito, quā Regum Principūque fauorem, studiūque in disciplinas, & homines eruditos. Honos enim (ut dicitur) alit artes: facileque multis placet, quod principibus gratum est viris. Ferè enim fit ut multi studia sua ac labores eo conferant, quò viderint inclinari principum animos. Vnde non vsque adeò mirum est sub barbaris principibus & tyrannis, bonas sæpe pessundari disciplinas: contrāque fauentibus illis ac promouentibus, florere studia, excoli artes, & eruditionem profligata barbarie passim vigere, atque in pretio esse. Hinc videtur mea quidem sententia nostro hoc mundi senio accidere, ut tam multi quotidie exurgant eruditi viri, quibus aliud nihil in votis est, quā ut artium bonarum causas agant, eas excolant, poliant, et quoad fieri potest, perficiant. Nepe, quòd singulari Dei dono multi extent Mæcenates principes viri, absq; quorū fauore haud facile artium procedūt incrementa. Verū enimvero cū hic te Princeps Illustriss. facile inter primos declaraueris, qui
 inter

inter medios armorum strepitus, inter cruentas inimicorum strages, non desisti Musas ab hoc Martis certamine alienissimas, colere: eosq; quos aliquo genere disciplinæ credebas excellere, tua humanitate allicere, tuâq; liberalitate promouere: quem non auertit à literis dura illa ac miseranda Marcoduri ciuitatis expugnatio, cui non ut spectator solum aderas, sed & medio in agmine per hostium perrumpebas violenter acies: quin pacatis in Gheldria rebus, reliquum quod dabatur in Sybernis temporis, inter varios tamen bellorum apparatus, studiis bonarum destinasti artium: quem demum non ita fatigauit proximæ æstatis bellum, quo Inuictiss. Cæsar Carolus, cui indiuiduus semper comes, ac tanquam fidus adhæsisisti Achates, mediam perrupit Galliam, victoriâque comitante pacem nobis (ut speramus) in multos duraturam annos conquisiuit, quin prima statim à bello successerit de literis cogitatio, præcipuâque sollicitudo: qui mediis in triumphis quoque, ac in ipsis etiam Hymenæis, nunquam Musarum oblitus es sacrarum. Merito tibi has meas qualescunque dico lucubratiunculas: cum ut tanti nominis claritate gratiæ plus conquirant, tum ut animi in te mei declarent promptitudinem, nunquam quoad vitalem spirauero auram, intermorituram. Maiora fateor tuæ poscunt Seroicæ vir-

tutes, tuâque in me, ac reliquos, qui in eruditionis aliqua sunt æstimatione, humanitas simul & liberalitas. Verum quæ tulit in præsentiarum nostri ingenioli tenuis fœcunditas, pro tua spero (qua mirum in modum præditus es) suscipies humanitate: atque (ut confido) patrocinium nunquam detrectabis artium Mathematicarum, quibus visus mihi es impensè favere. Certè reliquæ disciplinæ non ita mihi videntur egere patronis, ac diis tutelari-bus, atque hæc de quibus tractamus. Habent enim illæ singulæ suas præmiorû spes, ac magnifica promissa, quibus facile multos alliciunt, ac detinent. Hæc verò, cum præter veritatis inquisitionem, rerûque cognitionẽ, nihil quæstus honoris ve (quæ maximè suspiciunt mortales) secum aduehant, facile contemnuntur, ac prorsus negliguntur, adeoque à paucissimis perdiscuntur, nisi egregios habeant fauentibus superis patronos: sic sanè Diuus Alfonso Hispaniæ Rex multos suo favore & studio excitauit viros his in artibus excellentes: sicque artes istas illustrauit, ut ob hoc ipse magis illustratus fuerit, quàm si multis hostium cæsis millibus, ditionem suam terra marique multò quàm fecit amplius extendisset. Quòd si plures eiusmodi diuino nobis munere concessi fuissent Mecœnates, magno iam in honore cõstitutæ essent hæc præclarissimæ artes, idque non sine maximo mortalium cõmodo. Si

qui-

quidem præter incundissimã rerũ pulcherrimarum cognitionem, etiam hoc præcipuè secum aduehunt, quod animos hominum ab omni ambitione & auaritia liberant: quibus pestibus totus nunc concutitur orbis. Sed dabitur alius de his artibus dicendi locus, Deo annuente. Iam verò quia passim exurgunt eximij harum artium cultores, per quos spes est, magnum sumpturas has disciplinas incrementum: volui & ego quo potui modo, conatus hos iuuare: nec arbitror inanem futurum meum laborem. Quandoquidem ea quæ docemus hoc nostro libello, talia conati sumus facere, quæ maximos adferre possint vsus in Astronomia & Geographia, nec exiguos in Geometria. Cum enim artes illæ, Astronomia, inquam, & Geographia, ab obseruatis & experientia præcipuè pendeant, ministrantibus ipsis Arithmetica & Geometria: commodissimum visum est, instrumentum indicare, quo maxima pars obseruationum absque magnis aut sumptibus, aut molestiis perfici posset. Id quod Radio hoc Astronomico commodissime fieri posse mihi videtur. Quo vno totum & cælum, & terræ globum metiri licet miro compendio: quo stellarum distantie, planetarumq; motus exactissime explorantur, atq; vt ille dixit, Descripsit Radio totum qui gentibus orbem: ita verè hoc

Radio Mathematici totius orbis situs, magnitudinem, coelique meatus describent, Radio & surgentia sydera dicent, vt idem Virgilius prædixit. Quid verò hac in re præstiterit nostrum & ingenium, & labor, aliorum esto iudicium. Attigerunt quidem alij ante nos aliquem huius Radij vsum: verum (vt pace illorum dixerim) multa reliquerunt & vtilissima & pulcherrima artis problemata. Ob quæ sanè nos inducti sumus, vt post varia instrumenta & varios authores, hoc susciperemus argumentum. Quod si tibi Princeps Illustriss. gratum fore intellexero, ac paucis licet, sed beneuolis artium Mathematicarum amatoribus, rectè collocatam operam meam mihi persuadebo: conaborque maiora aliquando adferre. Quod superest, precor, vt quàm diutissimè te nobis incolumen seruet Christus, tuâq; omnia coepta foeliciter perficiat.

Louanij Calend. Feb. Anno M. D. X L V.

STRVC.

STRUCTURA RADII

ASTRONOMICI ET GEOMETRICI.

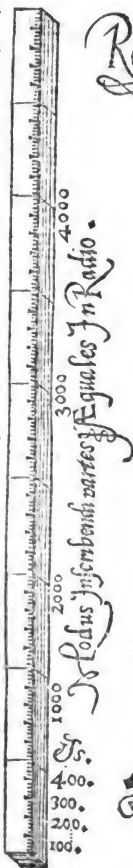
Caput primum.

Primò omnium regula quadrata diligenter polita conficiatur, longitudine minimum duorum cubitorum: commodior tamen fuerit, si quatuor cubitos æquauerit. Habeat autem spissitudinem longitudini sic respondentem, ut non facile curuetur incubente ipsi transversa regula. Sitque materia vel lignum solidum, vel metallum ita expolitur, ut per totam longitudinem eandem seruet regula latitudinem spissitudinemve. Hac ita parata regula, construatur & altera breuior tenuiorq; fere dimidia priori, quam deinceps transversarium appellabimus, Vitruuij exemplo. Quamquam enim licet hoc transversarium cuiusvis facere longitudinis, præstat tamen ut commodior sit usus, longum Radium duplum sesquidecimum es-

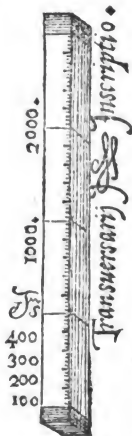
RADII ASTRONOMICI

se transfuersario. Hoc est, si oblongum Radium in 21. partes secueris, erit trāsfuersarium similitudinis 10. plus minus partium. Debētque non minori diligentia dolari ac poliri, quā alter, ut similem ubique seruet spissitudinem. Verū, ut leuior sit, haud inutile fuerit tenuiorem facere transfuersum, quā oblongum. Sic enim pondere suo molestus non erit, potissimum si ex metallo conficiatur. Iam verò ut ad diuisionem & partium inscriptionem veniamus: ducenda linea recta est in plano, æqualis oblongo Radio. Tum verò pars eius una æqualis transfuersario, aut paulò minor, partienda in duas æquas partes. Quarum deinceps quælibet in 10. secetur partes æquales, deinde quælibet istarum in alias decem, & rursum singule in decem, si fieri possit: ita ut totum transfuersarium diuisum sit in 2000. partes. Dixi autem lineam paulò minorem sumendum esse quā sit transfuersarij longitudo, ut utrinque in transfuersario extent spatiola pro pinnulis erigendis. Vbi ergo transfuersarium hoc modo in suas 2000. partes distinxeris, extendes easdem partes in lineam super plano ductam, ac tot inscribes partes, quot ipsa capere potest, modò hæ partes singule æquales sint illis quas transfuersarium habet. Neque enim oblongus Radius certum requirit partium numerum: sed transfuersario diuiso in 2000. partes

tes, extendentur
 æquales in oblon-
 gum, pro longitu-
 dinis modo, fa-
 cto initio ab al-
 tero fine. Atque
 hæ partes in v-
 traque regula sic
 inscriptæ inscul-
 pentur, ne deleri
 possint vnquam.
 Vsus enim earũ
 necessarius est,
 cùm ad inscribē-
 dos gradus, tum
 verò maximè ad
 dimetiendas in-
 tercapedines re-
 rum tam cœle-
 stium quàm ter-
 restrium. In per-
 magnus verò in-
 strumentis lice-
 bit vnquan-
 que harum par-
 tium subdividere

Radius

Transuersarij

in 10. ita ut dimidium transversarij iam constituatur partium 1000 ϕ . Quæ demum intellectus in 10. alias discernantur, si fieri potest. Sic enim perfectius erit opus. Ac poterant sufficere partes istæ æquales ad omnem usum Radij, si quis tabulam subtensarum in circulo rectorum adhibeat. Verum ne rudioribus defuisse videamur, ac illis quoque quibus tantum otij nō est, ut numerorum prolixis operationibus vacare possint: subiiciemus duplicem modum inscribendi gradus, ac primum Geometrico artificio.

DE INSCRIBENDIS IN
Radium gradibus, siue circuli
partibus Geometrico
more. Cap. II.

TAbulam bene leuigatam planam ac
dolatam habeas, non breuiorem quàm
Radius est oblongus: eamque chartis
obducito, quò commodius lineamenta
inscribere possis. In ea circa latus oblongius, duc li-
neam rectoram ad longitudinem Radij. Cuius extre-
mitatibus doctrinæ & demonstrationis gratia ad-
scribe literas A. & B. Ex A. deinde lineæ ductæ
aliam ad rectoros angulos incumbentem duc lineam
A. C. nō minorem transversarij dimidio, sed potius
longiorem,

longiorem, aut toti parem. Extenso circino ad intercapedinem A. C: ex A. centro depinge quadrantem circuli C. D. Hunc quadrantem exactissime partiri oportet in 90. partes siue gradus, more consueto. Accipe etiam circino distantiam dimidij transversarij, siue 1000. particulam equalium, quales 2000. totum habet transversarium. Hanc notato in linea A. C. posito altero pede in A. centro, fiatque nota E. Similiter eodem circino posito in B. ad idem interstitium ducatur semicirculus obscurus, ad cuius contactum ex E. ducatur æquidistans ipsi A. B. linea E. F: in qua notandi sunt gradus hoc modo: Regulæ extremitas altera perpetuo centro A. applicetur, ipsaque regula ducatur per singulos quadrantis C. D. gradus, & diligenter adnotentur singuli contactus regulæ cum linea E. F: ipsi enim, gradus significabunt Radio insculpendos. Itaque applicato Radio oblongo ad lineam E. F. ita ut extremitas ea, unde partes æquales incipiunt, contingat punctum E, facile traducentur graduum notæ in Radium: adscribenturque numeri denarij vel quinarij: qui in E. finientur, ubi 90. collocabuntur: Initium verò nullum habebunt, etiamsi linea E. F. in infinitum extendatur. Quamobrem alij varia inæqualiâq; transversaria construxerunt, ac pro eorum magnitudine diuersas inscriptiones graduum in aliis atque aliis

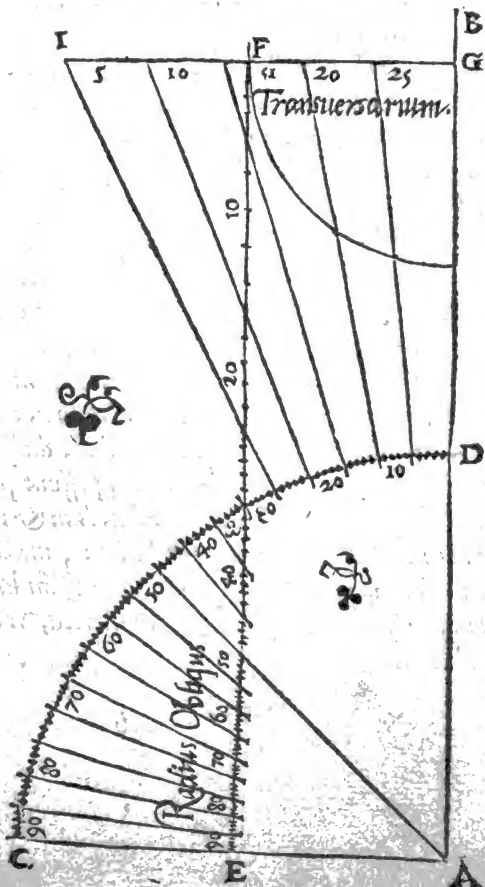
RADII ASTRONOMICI

Radij oblongi lateribus fecerunt, nec tamen unquam peruenerunt ad tantam perfectionem, ut minimas astrorum distantias, & stellarum diametros dimetiri potuerint. Omitto interim quod illis magno incommodo primi gradus valde inæquales reddebatur, ut ipsa rei natura requirit: adeo ut partes graduum distinguere nisi summa cum difficultate nequiverint. Quamabrem alium nos modum excogitauimus longè facillimum ac perfectissimum: qui multitudinem transuersariorum planè summonet, ac minimas æquè ac maximas intercapedines ostendit: tum quoque ad Geometricas dimensiones planè necessarius est, & mirè compendiosus. Inscribimus enim gradus aliquot ipsi transuersario tali artificio. In linea E, F. iam diuisa haud longè à fine, ubi F. litera adnotata est, punctum pro arbitrio ab E. distans notamus H. (quamuis dicam ad arbitrium distare posse punctum H. ab E: commodius tamen est statuere ipsum H. in aliqua partium equalium ipsius Radij oblongi non longè à fine, idque solum ob inscriptionem graduum in transuersarium per tabulas, ut in sequentibus ostendemus.) Hoc puncto signato, aliud in linea A. B. punctum tantundem ab A. distans statuimus, scilicet G. Deinde lineam G. H. I. producimus ad longitudinem transuersarij æquidistantem A. C. lineæ. Tandem Regula applicata centro

centro

centro A. ac ducta per gradus quadrantis ex D. versus C. gradus notabit in linea G. H. I. qui similiter in transversarium traducentur, facta initio in G. puncto, cui altera transversarij extremitas, unde & partes aequales 2000. initium sumunt, applicabitur. Hi ergo gradus in alia superficie transversarij insculpti cum numero quinario, poterunt singuli diuidi in 12. partes aequas, vel 20. vel 30. pro magnitudine ipsarum: ut per eas, intercapedines in minimis partibus accipi possint. Et si enim sciam non planè aequales esse hos gradus, non tamen potest sensu percipi differentia inter proximos quosque gradus. Ideo nullus omnino error committitur, quamuis in aequas partes singuli distinguantur. Et si lubet, diuisis quadrantis C. D. gradibus in partes, possunt sic in transversarium traduci, quemadmodum & in Radium. Tale autem transversarium, maximum, facillimum, perfectissimumque usum habet in Astronomicis rebus & Geometricis, ut ostendemus.

2

ET GEOMET. STRUCTURA. 10
 EADEM INSCRIPTIO GRA-
 duum per tabulas subtensarum in
 circulo rectorum siue si-
 nuum. Cap. III.

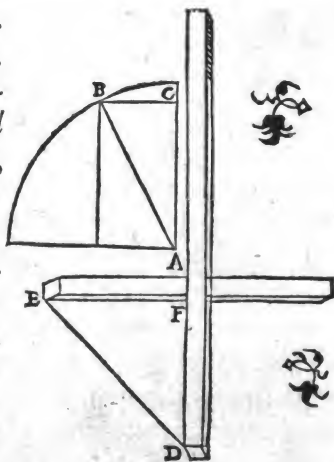
Iucunda quidem & facilis est inscri-
 ptio graduum per Geometricam ra-
 tionem, at multis de causis errori ob-
 noxia: non quod res demonstrata non
 sit, sed quia vel circinus titubat, vel manus du-
 centis, vel regula non est exquisita, vel oculus hal-
 lucinatur, aut tandem centra puncta de amplian-
 tur, adeo ut incerta fiat Regulae collocatio. Quae
 omnia & si ab artifice perito caueri possunt, mul-
 tos tamen fallunt. Quamobrem alium modum mi-
 nus errori obnoxium, sed difficiliorem trademus.
 Primo igitur conficienda tabula est ex sinuum ta-
 bulis, hoc modo: Queres gradum inscribendum,
 eiusque sinum rectorum adnotabis: item sinum re-
 sidui arcus adnotabis: hunc multiplicabis per 1000.
 diuidesque productum per sinum rectorum gradus inscri-
 bendi. Prodebit ex hac partitione numerus partium
 equalium oblongi Radius, ad quas talis gradus inscri-
 bendus erit. Huiusmodi autem opus nonagies repeten-
 dum est, pro singulis 90. gradibus. Est autem hu-
 ius rei demonstratio ex quarta Sexti Euclidis.
 Intelligimus enim duo trigona equalium angular

b ij

RADII ASTRONOMICI

rum, alterum in circulo, Vt A. B. C. alterum in Ra-
dio oblongo, cui transuersus incumbit ad rectos
angulos. Qualem enim volo facere angulum E. D.
F: talem statuo B. A. C. angulum in circulo.
Semper autem anguli F. & C. recti sunt. Hinc
fit, vt latera habeant ad inuicem rationem: hoc est,
vt latus B. C.

ad latus A. C.
ita latus E. F.
longitudo dimi-
diū trāſuerſi, ad
F. D. diſtantiā,
in qua inſcribē-
dus eſt gradus.
Horū autē 4.
tria nota ſunt B
C. ſinus reſtūſ,
A. C. ſinus reſi-
dūi arcus, & E.
F. lōgitudo dimi-
dia tranſuerſi.

Nō potest ergo latere D. F. distantia in partibus qua-
les E. F. mille continet. Exempli gratia, inscri-
bendus est locus quadragiesimi gradus in oblongo
Radio: hoc est, cupio scire locum in oblongo Ra-
dio, in quo ad angulos rectos collocatus transuer-
sus, oculo ad D. admoto, efficiat E. D. F. angu-
lu m

lum 40. graduum. Quæro igitur sinum rectum
 40. graduum 64279. quales habet semidiamete-
 ter circuli 100000. Item sinum residui arcus,
 hoc est 50. graduum, scilicet 76604. hunc mul-
 tiplico per 1000. productumque partior per
 64279. ac prodeunt 1192. ferè. Dico ergo D.
 F. in oblongo radio debere esse partium 1192. qua-
 les dimidia transversi habet 1000. Quàmquam au-
 tem transversarium possit quoque diuidi in 200.
 partes, ad maiorem tamen perfectionem requiri-
 tur, ut singulæ deinceps particule tam oblongi,
 quàm transversi Radij in 10. deinceps diuidantur
 particulas, aut saltem intellectu distinguantur.
 Iamque totius transversus 2000. particularum
 erit. Sic igitur ad singulos gradus & dimidios
 quoque, si libet operaberis, tabulamque consti-
 tues. Verùm liberauit nos hac quoque molestia Re-
 giomontanus ille eximius Mathematicus, cuius
 extat inter tabulas Directionum tabula fœcun-
 da vocata, in alios tamen vsus ab ipso condita:
 sed nostro negotio accommodatissima, quam hic
 adiungere non piguit, ne quicquam studiosis deesset.

RADII ASTRONOMICI

Tabula fecunda.

Gra.	Part. æqua.	Gra.	Part. æqua.	Gra.	Part. æqua.
1	5729799	31	166429	61	55432
2	2863563	32	160035	62	53170
3	1908217	33	153937	63	50952
4	1430203	34	148253	64	48772
5	1143131	35	142813	65	46631
6	951387	36	137639	66	44522
7	814456	37	132704	67	42448
8	711569	38	127994	68	40402
9	631377	39	123491	69	38387
10	567118	40	119197	70	36396
11	514438	41	115037	71	34437
12	470453	42	111061	72	32492
13	433148	43	107236	73	30573
14	401089	44	103551	74	28674
15	373211	45	100000	75	26794
16	348748	46	96571	76	24932
17	327088	47	93254	77	23087
18	307767	48	90040	78	21256
19	290422	49	86929	79	19439
20	274753	50	83909	80	17633
21	260511	51	80978	81	15838 ²
22	247513	52	78129	82	14053
23	235583	53	75356	83	12278
24	224607	54	72654	84	10511
25	214450	55	70022	85	8748
26	205034	56	67452	86	6992
27	196263	57	64940	87	5240
28	188275	58	62486	88	3492
29	180402	59	60086	89	1745
30	173207	60	57734	90	0

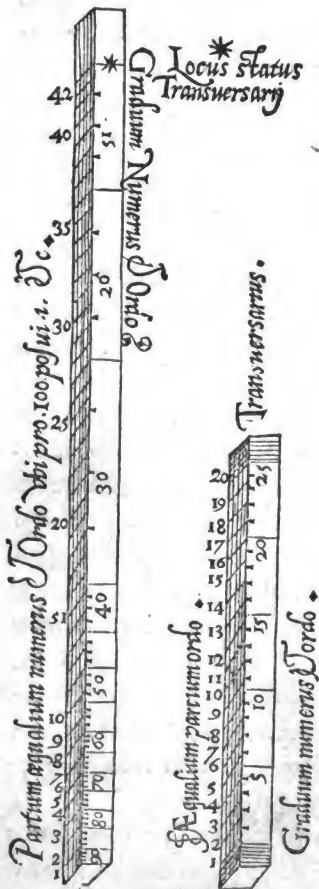
Ex hac

Ex hac ergo tabula facile videre est, quot partes æquales respondeant singulis gradibus inscribendis Radio. Verum sciendum est, hanc tabulam factā esse pro dimidio trāsverso diuiso in 100000. partes, quot scilicet apponuntur gradibus 45.

At quia sepe tantum in 1000. partes diuidi potest, omittendæ sunt in quolibet numero partium æqualium, duæ figuræ dextræ siue primæ. Et si trāsuersus tantum in 200. diuideretur, tum tres omittendæ essent figuræ dextræ. Ita vna tabula ad maximos minimosque Radios apta est. Si quis vellet partes quoque graduum inscribere, habet artificium à nobis traditum, per quod si libet, ad singula minuta tabula confici potest, quemadmodum hæc ad singulos gradus collecta est. Restat nunc indicare qua ratione, gradus qui in oblongo Radio desunt, in trāsuersario inscribantur. Quorum maximus vsus est & longè certissimus. Si quis enim iuxta proportionem à me adsignatam Radium construxerit, ei deerunt in oblongo 12. aut 13. gradus primi, in quos tamen præcipua cadit operatio Astronomica. Quamobrem eosdem, & plures quoque commodissime in trāsverso inscribimus hac via.

Quemadmodum in descriptione Geometrica prope alterum finem Radij, punctum H. collocamus, in aliqua partium æqualium Radij cōmo-

RADII ASTRONOMICI

ditatis gratia: ita nunc quoq; eundem locum statuemus in aliqua partium equalium. Est autem hic locus sic constitutus. Locus perpetuus Radij transuersi, siue trāsuersarij, quando per ipsū grad^o distinguere volumus. Quanto autem is remotior est ab altero fine, unde aequales incipiunt partes, ac gradus finiuntur, tanto perfectiorem usum præbet. Totum ergo interstitiū, quod est à Radij initio ad hūc vsq; statum trāsuersi locum, diuidendum.

*dum est in 1000. partes, quemadmodum antea di-
midium transuersi diuisum fuit: idque vel in Ra-
dio per obscuras notas ac debiles faciendum, vel
potius in linea super plano ducta æquali interstitio
dato. Quod si quoque in 10000. partes diuidere po-
teris, perfectius erit opus. Ex tabula deinde præmis-
sa quot partes æquales singulis gradibus respon-
deant, videndum: ac tot numerandæ in linea iam
diuisa, sicque gradus signandi in transuerso Ra-
dio. Sed hic omittendum non est, quòd primi gra-
dus partes æquales quærendæ sunt in tabula è re-
gione 89. graduum: secundi vero è directo 88.
graduum. Tertiij gradus partes sumendæ quæ sunt
appositæ 87. gradibus, atque ita deinceps à calce ta-
bulæ ascendendo, quousque transuersus Radius re-
pletus fuerit gradib. Hos deinceps diuidere potes in
partes æquales, vt antea artificio Geometrico do-
cui. Ascribendi tandem numeri per ordinem ab
vno termino factò initio, secundum graduum mul-
titudinem. Si quis autem curiosior vellet partes gra-
duum ex tabulis inscribere, tunc ex tabula subten-
sarum in circulo rectorum fabricanda tabula fo-
ret, secundum doctrinam à nobis paulò
antè traditam. Ac tantum de
graduum inscriptione.*

RADII ASTRONOMICI
DE IIS QVÆ AD RA-
dij perfectionem re-
quiruntur.
Cap. IIII.

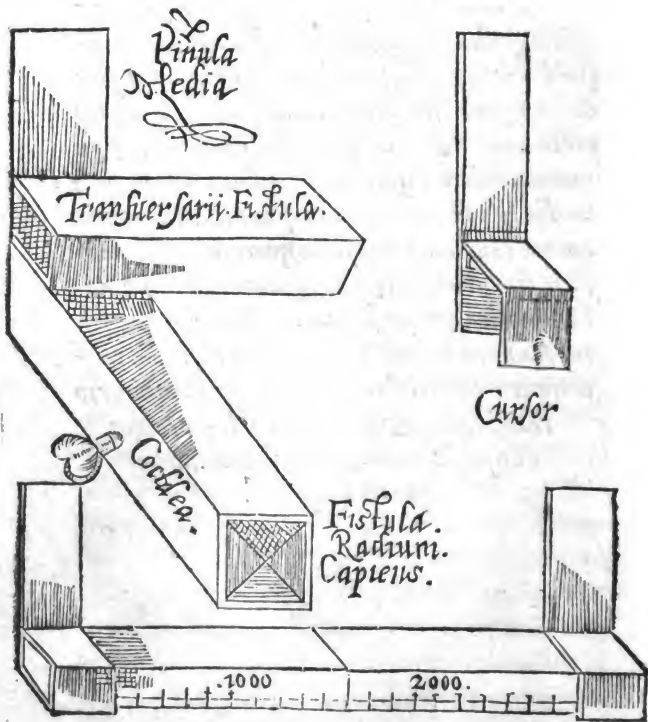

On satis est rectè partitū esse Radium in partes æquales, & gradus quoque suos: verū & concinna rectaque opus est transversarij ad Radium coniunctione, & facili latione cū opus fuerit, firmæque mansione cū res ita monet. Hoc autem commodissime fiet, si due fistulæ construantur æreæ quadratæ, altera quæ oblongum Radium capiat, altera quæ transversarium, longitudine quasi duorum aut trium digitorum singulæ. Deinde ad rectos angulos altera super altera firmetur, aut ferruminetur, ita ut ore altero utraque latus alterius contingat, ut in subscripto schemate depinximus. Nos quoque maiorem fistulam à latere cochlea quadam breui aut sistimus in oblongo Radio dum placet, aut laxamus facilēque reddimus cū opus est. Iam quoque transversarium utroque in fine anconem habeat necesse est, aut pinnulam ad angulos rectos erectam: & tertiam pinnulam latam deferet secum fistula transversa sibi adfixam ad angulos rectos. Tali autem ingenio hic opus est, ut tres hæ pinnule, dum transversarium in sua si-

fistula

fistula defertur, extra rectæ lineæ ductum non ferantur: & latus mediæ pinnulæ exactè demonstret partes gradus ve transuersi Radij: extremū verò fistulæ oblongi Radij partes gradusque in oblongo radio designet: cōsistantque omnes pinnulæ in eadem recta lineā cum altero fine fistulæ oblongæ. Quæ omnia oculari inspectione facillima quum sint, Verbis vix tamen enuntiari queunt. Addidimus quoque commoditatis gratia, quartam in transuersario pinnulam currentem, quam Cursorem vocabimus: cuius quoque figuram appinximus. Sic igitur Radius ad omnē vsum paratus erit: nam transuersarium per fistulam transuersam mouebitur in transuersum, & simul cum oblonga susque deque feretur in Radio, firmabitur ve pro rei necessitate.

RADII ASTRONOMICI

Transuersarium cum pin-
nulis duabus.

DE

ET GEOM. STRUCTURA.
DE VSV RADII.
Cap. V.

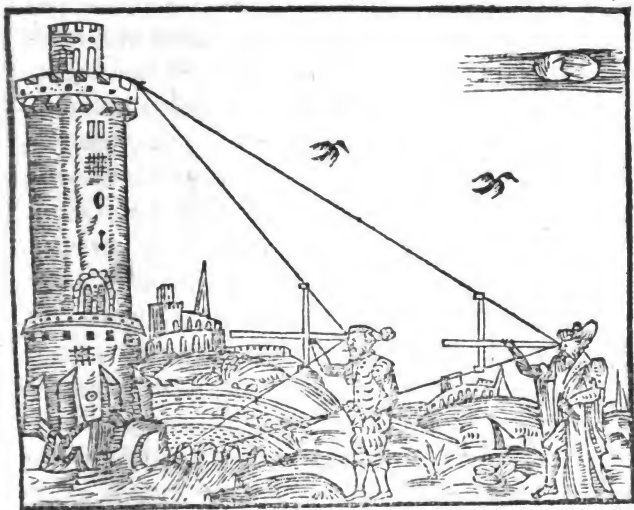
15

Tempestivum nunc est post Radij
structuram vsum eius pulcherri-
mum indicare. Cuius exordium
sumemus à Geometricis dimen-
sionibus longitudinum, altitudi-
num, latitudinum, ac distantiarum. Qua in re an-
tecellit Radius reliqua instrumenta ad similem v-
sum excogitata, facilitatem habens lōgè maiorem,
ac copiā quoque. Quadrante enim siue Geometrica
scala, latitudinis rerū suā: distātie duarū rerū no-
stro visui ad normam aduersantium dimētio fieri
nequit, nisi summa cū difficultate et molestia. Pro
longitudine ergo siue altitudine rei alicuius erectæ
ad perpendiculū dimetiendā, statues primò trāsuer-
sarium super aliqua particula æquali ipsius Radij:
quam etsi pro arbitratu liceat sumere, conuenit ta-
men eam cum loco stationis tuæ sic comparare, vt
si recedendi tibi maior commoditas appareat quàm
accedendi, statuas transversarium propius versus
initium Radij, vbi graduum numerus finitur no-
nagenario numero, et vbi æqualium particularum
numerus exordium sumit. Eninvero recedenti re-
trorsum promouendum est transversarium ab ini-
tio, seu ab oculo lōgius versus finem: accedenti ve-

rò propius, adducendum est transuersarium ver-
sus oculum siue initium Radij. Atque hæc genera-
lia in alijs quoque dimensionibus obseruanda sunt.
Applicato deinde Radij initio (quod iam in 90.
gradu diximus) ad oculum, verte Radium ita
vt transuersarium secundum rei dimetiendæ lon-
gitudinem tendatur. Tum applicato ad oculum
Radio, sæpius tentandū est paulum mutata statio-
ne, vel transuersarij situ in Radio, quousque visus
per latera interiora pinnularum delatus, exacte ter-
minum supremū rei metiendæ & imum compre-
hendat, notandūque est locus stationis. Hinc si cō-
modum est recedendi retrorsum recto tramite, pro-
moue transuersarium ab initio, tanto intervallo à
loco priori, quantum ipsum est transuersarium, ver-
sus finem Radij, addendo partibus prioris situs tot
partes, quanta est pinnularum in transuersario di-
stantia, atque illic fixum seruato. Simul etiam rece-
de tantisper recta via, quousque rursus eodem mo-
do ad visum respondeant rei dimetiendæ termini
duabus pinnulis transuersarij. Sin verò accedere ma-
gis videatur ex usu, tum eadem ratione adducen-
dum transuersarium versus initium Radij, facta
subductione secundum transuersarij ipsius longi-
tudinem: quærendūque locus in planitie, vbi vi-
sus per pinnulas directus totam rem dimetiendam
duabus illis lineis ad pinnulas terminatis claudat.

Hoc

Distantia æqualis altitudini.

Hoc processu spatiū inter duas stationes æquale rei dimetiendæ redditur. Quo dimenso, aut per pedes, aut aliud genus mensuræ, rei propositæ altitudo datur. Verum hic generalia quædam præmittenda sunt, quæ & si parua videantur ac puerilia, maximo tamen sunt impedimento neglecta. Primum est de Radij ad oculum applicatione. Quod & si parui sit momenti in rerum dimensionibus Geometricis, plurimi faciendum tamen est in cælestium dimensionib. Oportet enim oculum esse tan-

quam centrum circuli, cuius subtensa recta est
transuersarium. Itaque non parum refert Vbi
figas Radium, an à latere oculi, an in cauo ocu-
li, sub palpebris, an in osse genarum. Nos au-
tem experientia didicimus frequenti, tum ocu-
lum centri vicem gerere, cum Radius in osse genæ
figitur sub oculo, quo loco non facile caro cedit ad
Radij applicationē. Hoc semel monuisse sat est. li-
cebit autem cuius huius rei facere experimentū, si
per magnum quadrantem vel parallaxeos instru-
mentum Ptolemæi accipiat duarum stellarum in
eodem circulo verticali constitutarum altitudines:
quando scilicet in recta linea à vertice deorsum du-
cta videbuntur. Subducta deinde minori altitudi-
ne ex maiori, relinquetur earum distantia. Ean-
dem hanc per Radium accipiat, vt in 16. cap. do-
cebimus. Quæ si cum priori distantia ad vnguem
congruerit, non dubitet deinceps, quin recte collo-
catus fuerit ad oculum Radius. Secundum à pau-
cis notatum, intolerabiles adducit errores. Siqui-
dem Radius in dimensioibus per directam lineam
& quasi ad normam tendere debet versus lineam
quam metiri statuimus, siue ea sit longitudinis, siue
latitudinis. Hoc autem ideo omissum mihi videtur
ab aliis, quòd transuersarium medio loco perfora-
tum, ac sic per Radium delatum, nullum in latus
motum habebat. Nos verò huic incommodo occur-
rimus

rimus per motum transuersarij in latus. Quando igitur in altitudinum dimensionibus aut raro, aut nunquam nos contingat oculum in medium habere rei metiendæ directum, eò quòd oculus circa terram versetur: semper ferè oportet transuersarium altera parte longius esse, qua sursum vergit: id quod ipse visus discernet facile. Eo usque enim educenda altera transuersarij pars est, quoad facta per pinnulas speculatione ad rei terminos, Radius in directum tendat ac quasi ad libellam, quod Mathematici ad Finitoris æquidistantem lineam vocant: qua in re sufficit rudius oculi indicium ac examen. Si tamen quisquam aut rudior est, aut curiosior, is appenso perpendiculo ad transuersarium, omnem scrupulum amouerit facile: idque in erectis sursum rebus dimetiendis: in transuersis verò visui credere oportet. Neque vereri debes paruum à norma deflexum, qui nullum inducere potest errorem sensu perceptibilem. Tertium, quod præmonuisse commodum visum fuit, est, ut rerum magnitudinibus apparentibus, transuersarium scias accommodum efficere. Maioribus etenim & propioribus rebus, longius transuersarium competit: minoribus verò, aut à visu remotioribus minus quoque transuersarium congruit, ut rationes quæ ex Opticis petuntur, clarè docet. Iam verò vnicum transuersarium descripsimus tantum, verum id elongari potest ac

decurtari duabus rationibus. Ad iucendo enim transversarium in latus, efficies distantiam extremæ pinnulæ et mediæ tam angustam aut amplam, quàm res ipsa videbitur exigere. Tum etiã per pinnulam mobilem, quam Cursorem nominauimus, idem compendium præstari potest. Cursor enim ille cum quauis pinnularum, quantuncunque velis distantiam exhibebit vel angustissimam. Itaque & maximas res æquè ac minimas licebit dimetiri vno transversario. Postremò & illud sciendum est, non perinde esse quantum distes ab ipsa re cuius magnitudinem metiris: Verùm opus est distantia non admodum longa. Non quidem quòd artem suspectã debeas habere, quasi de imperfectione: sed quia oculi acies in valde distantibus rebus nonnihil habetetur, non in huius Radij usu solum, verùm & in omnibus aliis instrumentis Mathematicis. Quod tamen in cœlo vereri non oportet, ob stellarum fulgorem sese ad longissima etiam interualla clarè explicantem. Hæc ideo præmonere volui, ne doctri-
nam reliquam interturbarent. Quòd verò stantes oporteat pedes coniunctos habere, cervicemque erectam, manus quietas, alterum oculum adductum, signandaque loca stationum ad medium pedis, notius esse arbitror, quàm vt me monitore opus habeat.

ET GEOM. STRUCTURA. 18
 DE ALTITVDINIS VA-
 riis dimensionibus.
 Cap. VI.

*U*xi^mus qua ratione facili modo absq;
 ullo arithmetica^e vsu ferè liceat rerum
 altitudines deprehendere, quando sci-
 licet transuersarium in Radio tantum
 promouetur antrorsum, aut retrorsum, quanta est
 pinnularum per quas speculatio facta est distantia
 in ipso transuersario: tum loca duarum stationum
 congruentium, idem habent interstitium, quod ha-
 bent extremi termini rei dimensæ, seu quanta est
 longitudo quæsita. Verùm cōtingit sæpe ob loci in-
 commoditatem impediri Geometram, quò minus
 tantum progredi possit, quantum exigit rei altitu-
 do. Hic itaque sufficit transuersarium promouere
 ad dimidium suæ longitudinis, atque sic querere
 duas stationes, quibus rei longitudo exactè respon-
 deat transuersarij pinnulis, vt in præcedenti capite
 monuimus. tum enim interstitiū dimensum pedi-
 bus, duplandū est. Aut si transuersariū trāstuleris
 secundū quartam partē suæ lōgitudinis, siue inter-
 capedinis quæ est inter duas pinnulas, habebis quo-
 que inter loca stationū quartā partem longitudinis
 quæsita. Haud aliter licebit agere de sexta parte,
 decima, aut quacūq; alia, modo non ignores maiq-

RADII ASTRONOMICI

ribus partib⁹ minus erroris cōmitti. Error enim minimus in exigua parte sapius multiplicatus, excrescit in magnum & notabilem errorem. Atq; (ut semel finia) si duobus quibusvis locis, in directū tamen constitutus, placet longitudinē alicuius rei addiscere: priori loco stationis & loco transversarij in Radio notatis, pinnularumq; distantia servata, confer te recta semper linea ad alterū locum: quo consistens, adduc aut reduc transversarium eousq; quod per easdem pinnulas iterum rei terminos specularis: tum dimetire exacte locorum intercapedinē quous mensuræ genere: vide quoque quantum intersit inter duo transversarij loca ex partibus equalibus, & quot similium partium sit pinnularum interstitium in transversario. Habes enim hic tria tibi nota, quæ rationē ad invicem servant, unde & quartum, hoc est, longitudo aut altitudo quæ sita cognoscetur. Sicut enim se habet stationum distantia, ad transversarij in radio duabus vicibus distantiam, ita pinnularum intercapedo, ad rei longitudinem aut altitudinem. Quamobrem multiplica semper stationum intercapedinem per pinnularum in transversario distantiam, productumque hinc numerum partire per transversarij distantiam in radio numeratam, sic tibi rei longitudo prodibit. Exempli gratia: Sit duarum stationū interstitium, 150. pedum, pinnularum verò in transversario 120. equalium particu-

particularum, & duo transversarij loca quibus ste-
 terat priori atque posteriori speculatione, distent
 45. particulis aequalibus. Ducam. 120. in 150. pro-
 ducuntur 18000. quæ partita per 45. efficiunt. 400.
 pedes: tanta esset rei altitudo, secundum exempli
 præscriptum modum.

DE LATITVDINIS DI- mensione, & turrium ab in- uicem distantia.

Cap. VII.

Atitudinis dimensio nulla ferè in par-
 te ab alia quam diximus, dissidet, tan-
 tum opus est transversarium in latus
 dirigere verso Radio, aspectisque distan-
 tiæ terminis per pinnulas, notanda stationum loca,
 iterandæque operatio prorsus eodem modo, quo al-
 titudo quæritur. Neque minor hic data est variè-
 tas quàm illic tradita est, scilicet aut per integras
 transversarij translationes, aut per particulares,
 quocunque libuerit modo. Sedulo autem curandum
 est, ut è directo consistas latitudinis dimetiendæ:
 quâuis levis deflexus nullum inducat errorem. Hoc
 igitur artificio licebit turrium, domorum, ædificio-
 rum, arborumue distantias dimetiri, commodius sa-
 nè quàm per ullum aliud instrumentum Geome-
 tricum. Quâquam enim sciam, quo pacto idem per

quadratum Geometricum fieri possit, non me tamen later, quanta sit in collocando ipso deferendoque difficultas. Certè summam habet hæc res vtilitatem simul & iucunditatem, ad Chorographiam potissimum & Geographiã. Docuimus enim iam antea in libello de locorum descriptionib. qua arte per distantias locorum datas regio describi debeat in plano, ac id ipsum postea breuiss. repetemus.

DE DISTANTIA REI CUIUSCUNQUE, cuius tamen fines siue longitudinis, siue altitud. vius discernat exactè.

Cap. VIII.

R*ecedenti capite rerum ab inuicem distantias docuimus indagare: nunc autè quantum res aliqua à te distet recto itinere, disces. Metire ergo rei tibi obiectæ aut altitudinẽ aut latitudinẽ, per duas stationes per præcedentem doctrinam. Collige deinde locorũ interstitium, & pinnularum in vtraque operatione. Præterea vide quot particulus transversarium distiterit ab oculo tuo, in Radio, remotiori statione. Sicut enim se habet pinnularum intercapedo ad remotiorem in Radio transversarij situm, ita rei iam capta seu altitudo, seu latitudo, ad distantiam quæ est à re-*

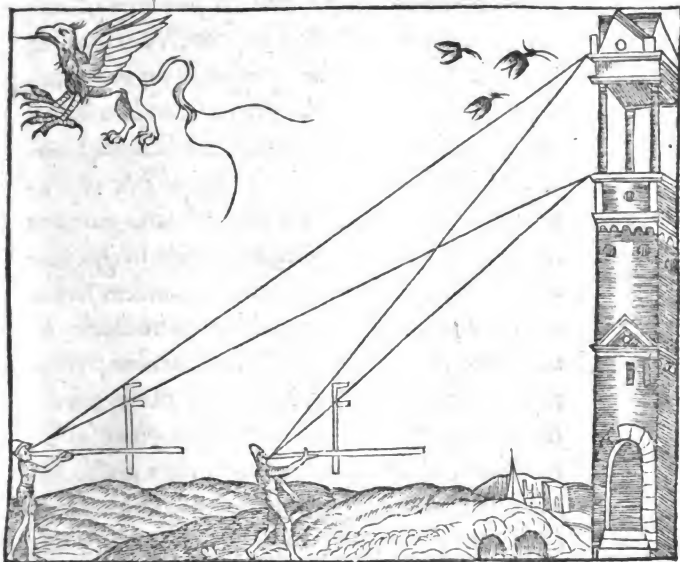
à remotiori statione, ad ipsam rem propositam. Ducto ergo mensurā iam captā siue altitudinis, siue latitudinis per partium numerū, quibus transversariū distabat ab oculo, productūque diuide per transversarij longitudinem, aut potius pinnularum intercapedinem. Sic enim rei distantia eruitur. Sit exempli causa, altitudo inuenta pedum 400. pinnularum distantia 120. particularum: transversarij autem ab oculo in remotiori situ elongatio, 350. partium. Labet hinc distantiam inde à stationis loco remotiori ad ipsam rem propositā vsque colligere. Ducto 400. in 350: producuntur 14000. quæ si diuisero per 120. pinnularum scilicet distantiam, prodeunt 116. pedes cum $\frac{2}{3}$. siue besse: eam dico esse distantiam quaesitam. Longissimas autem distantias metiri in libello de locorum descriptionibus docuimus absque instrumento ferè vlllo.

DE FENESTRARVM, STATUARVM, PYRAMIDVM IN EDITO SITARVM, AC ALIARVM RERVM PARTICULARIBUS DIMENSIONIBUS. Cap. IX.

Mititur fortasse architectus ad insigne opus, aut aediv sacrarū, aut theatri, aut curiæ, aut denique aedificij cuiuscunque, vt inspecta symmetria

singularū partium, ad exemplum propositi operis simile constituat. Huic certè incommodum fuerit, columnas, statuas, fenestras, turres, pyramides ve, totiusq; operis longitudes altitudinesq; conscensis ædificiis explorare. Quin potius solo intuitu Radij nostri artificio addiscet omnia. Nec est vlla in his omnib. dimetiendus diuersitas, modò vnum illud obseruetur diligenter, quod antea obiter monuimus: nempe vt pro his rebus supra nos elatis in altum, trasuersarium ita constituatur, vt pinnule per quas speculamur, ambæ supra Radium extent, semperque inter agendum Radius ad libellam permaneat, educto longius trasuersario in altum in superiorem partem: quo facto per duorū locorū pinnularūque ab inuicem distantiam, & trasuersarij in Radio promotionē, colligimus propositam nobis magnitudinē, vt docuimus antea. Fit autem istud per cursorem quem trasuersario addidimus, qui alteri pinnularum extremarum, aut mediæ, si placet, pro rei magnitudine vel propius, vel remotius apponitur. Atq; huius rei schemata semel subiecisse satis fuerit, quò in reliquis omnis tollatur ambiguitas. Vbi clarè videre licet, quomodo per superiorem trasuersarij partem visus dirigatur Radio ad libellam permanente. Quod sane in aliis ante nos editis fieri non potuit commodè.

DE MAGNITVDINVM DI-
mensionibus per vnam sta-
tionem. Cap. X.

ARbitrabitur fortasse quispiam Ra-
dium longè superari à scala Geome-
trica, quòd hac per vnam stationem
rerum altitudines liceat explorare: Ra-
dius autem hætenus duas semper poposcit. Verùm
longè ditior est vsu Radius, cùm & hoc præstare

RADII ASTRONOMICI

possit, & alia præclara, quæ per scalam difficillimè aut nequaquam colligi possunt. Ne igitur hic videatur deficere Radius: perspecta rei magnitudine per pinnulas transversarij, secundum canones prædictos, potissimū Radio ad libellam quam diligentissimè tenso, metire loci tui ab ipsa re proposita elongationem. Iam quæ est ratio partium ab oculo vsque ad transversarij locum in ipso Radio, ad pinnularum interstitium, eandem seruat distantia pedis tui ad conspectam altitudinem, siue ea integræ rei fuerit, siue partis tantum, ut fenestræ, pyramidis, &c. Duc igitur numerum distantie cognite, per partes quæ inter pinnulas intercidunt, prognatum hinc numerum diuide per partium numerum, quibus transversarium ab oculo aberat, sic prodibit magnitudinis quæsitæ numerus & mensura. Ut si dissideant pinnule 24. partibus, transversarium verò ab oculo elongetur 240. particulis: dico distantiam pedis ab ipsa re proposita, decuplam esse magnitudini conspectæ. Si igitur distantia fuerat 3400. pedum, erit magnitudo quæsitæ 340. pedum, ut proportionum regulæ ostendunt.

DE RE.

ET GEOMET. STRVCTVRA. 22
DE RERV M ALTITVDI-
ne non integrè conspecta-
rum. Cap. XI.

*Sæpe obiectis ædificiis, aut parieti-
bus visus impeditur, quò minus to-
tam rem contueri liceat. Verùm
ne sic quidem frustraberis rei alti-
tudine supra oculum tuum. Meti-*

*re igitur secundum canones præscriptos partis ap-
parentis magnitudinem per duas stationes, vt do-
cuimus iam antea: summopere hic adnitens, vt Ra-
dius ad libellam teneatur, hoc est, ne vna extremi-
tate plus sursum deorsum ve tendat quàm altera,
sed secundum lineam horizonti parallelam tenda-
tur. Hoc factò, vide diligèter pinnularũ distantia,
& simul quantũ de transversario extet supra Ra-
dium, hoc est, quot sint particule in transversario à
Radij latere ad pinnulam vsque supremam. Nam
qua ratione se habet pinnularũ intercapedo, ad illã
transversarij protensionem, eandem habet partis
conspectæ magnitudo ad totam altitudinem quæ
supra oculum extat. Multiplicata igitur partis ma-
gnitudine per transversarij eminentiam supra Ra-
dium, productoque numero diuiso per pinnula-
rum intercapedinem, consurgit tota rei propositæ
altitudo, quæ supra oculum mensoris extat.*

RADII ASTRONOMICI

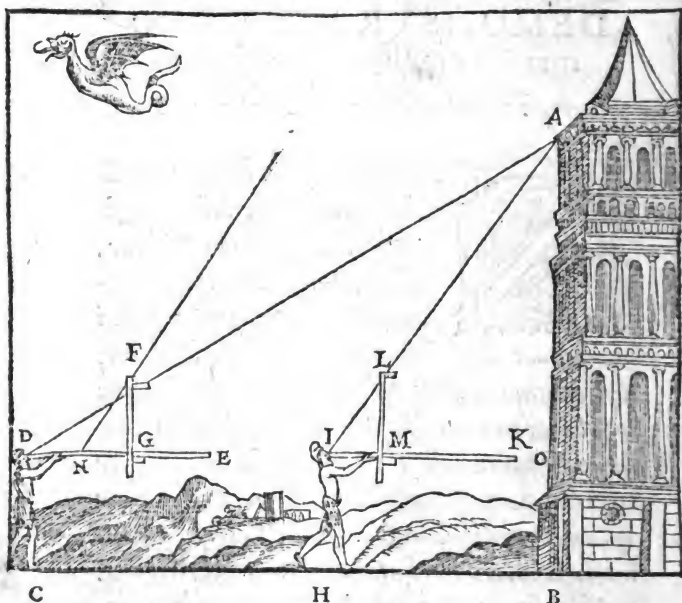
Hoc ut in scalæ Geometricæ dimensionibus semper subaudiendum est, ita in Radij usu nunquam occurrit, præterquam simili in casu quem narravimus. In aliis enim altitudo aut longitudo prodit, quæ inter terminos conspectos est. Breve quoque exemplum huius doctrinæ adiuciam. Sit conspecta turris alicuius pars tantum, quam dimetior, continere 123. pedes, cupio totius altitudinem inde colligere. Annoto igitur partes quæ inter pinnulas intercipiuntur & partes transversarij quæ à Radio deinceps sunt ad remotiorem pinnulam usque: sintque hæ, 136: illæ vero 44. Duco igitur numerum pedum 123. in 136. partes, producuntur. 16728. quæ diuido per 44. ac eliciuntur 380. pedes cum $\frac{2}{11}$. Vnius pedis. Tanta est totius conspectæ rei altitudo supra oculum aut supra punctum, in quod recta tendebatur radius inter operandum. Itaque nulla in parte superatur radius à scala Geometrica, verum multis modis superat: quin ipse radius quoque scala quædam est Geometrica, tanto præstantior, quanto maiorem præbet usum.

DEMON-

23

ET GEOMET. STRUCTURA.
DEMONSTRATIO GEO-
 metrica omnium dimensionum
 prædictarum. Cap. XII.

NE quisquam putet hæc nos pro li-
 bidine comminisci, ideoque de fi-
 de dubitet : consultum videtur,
 demonstrationis robore omnia con-
 firmare : tum quoque ut animi
 discentium demonstrationū certitudini adfuescant.
 Est autem omnium ferè una demonstratio : quæ
 ut clarior euadat, Esto longitudo conspecta quam
 dimetiri animus est, A. O. Planum in quo Mensor
 consistit B. C. Remotior locus stationis, C. propior
 H. In C. conspiciatur longitudo A. O. per pinnu-
 las F. G. noteturque locus transversarij F. G. in G.
 puncto, sitque Radius E. D. In propiori loco con-
 spiciatur eadem longitudo A. O. per easdem pin-
 nulas, quæ nunc notatæ sunt L. & M. literis, lo-
 cūsque transversarij pro hac vice sit M. in Radio
 signatus. Ducantur rectæ ex D. in A. & O. simi-
 liter ex I. puncto. Sintque L. M. & F. G. æquales
 inter se. Tandem demonstrationis gratia per pun-
 ctum F. parallela ducatur ipsi A. I. lineæ, idque
 per trigesimam primam propositionem primi Ele-
 mentorum Euclidis : sitque ea F. N. Primum con-
 stat duo trigona A. O. D. & F. G. D. æquiangula

C

H

B

esse, cum $F. D. O.$ angulus utriusque sit communus.
 Et $A. O. D.$ angulus rectus, ut est $F. G. D.$ angulus:
 reliquus igitur $D. F. G.$ angulus $D. A. O.$ angulo
 æqualis, per 32. primi Euc. Et communem sen-
 tentiam notissimam. Vnde per quartam sexti Eu-
 clidis sequitur latera horum trigonorum, quæ æqua-
 les angulos respiciunt, analogæ esse, hoc est, ratione
 seruare, siue proportionem. Quæ est igitur ratio $G.$
 $D.$ lineæ, quæ distat transversarium ab oculo, ad $D.$
 $O.$ distantiam, eadem est ipsius $F. G.$ distantie pin-
 nularum

nularum ad A. O. magnitudinem quesitam. Et permutata ratione, qualis est D. G. ad F. G. talis est D. O. ad A. O. Et quoniam tria hic nota sunt, non poterit quartum latere per 19. septimi Euc. Eadem quoque in H. loco demonstratio adhiberi poterit. Sicq; demensio per vnam stationem demonstrata est. Paulo difficilior est duarum stationum demonstratio. Rursum autem constat per præcedentem rationem duo trigona A. O. D. & F. G. D. esse æquiangula ac proportionalia. Item trigona A. O. I. & L. M. I. eadem necessitate æquales habent angulos lateraque rationi subdita. Præterea ducta linea F. N. (ut diximus) parallela ipsi A. I. lineæ, constituetur trigonũ F. G. N. planè æquale trigono L. M. I. Nam per 29. primi Euc. angulus L. I. M. æqualis est angulo F. N. G. Ambo autem anguli M. & G. recti sunt: quare & ipsi æquales sibi inuicem, nec de tertio angulo dubium ullum est. Sed latus L. M. æquale est ex hypothesi lateri F. G. quare per 26. primi, trigona æqualium erunt laterum. Quoniam ergo G. D. longior transversarij est distantia ab oculo: M. I. verò vel G. N. propior, constat N. D. excessum esse longioris elongationis supra breviorē, siue differentiam inter duas transversarij positiones. Ex tota enim G. D. si auferatur G. N. relinquitur N. D. differentia. Est autē F. G. pinnularum distantia nota, item M. I. siue G. N. bre-

RADII ASTRONOMICI

uior transuersarij elongatio ab oculo, & similiter G. D. longior, quare N. D. nota erit. Clarum est etiam, quod eadem est ratio totius basis O. D. ad totam G. D. quæ est partis O. I. ad partem G. N. cum sit una eademque cum illa quæ est ipsius A. O. ad L. M., vel F. G. Sicut enim A. O. ad O. I. ita L. M. ad M. I. siue F. G. ad G. N. Similiter sicut eadem A. O. ad O. D. ita F. G. ad G. D. Ergo per 19. quinti elementorum Euclidis, eadem erit residui N. D. proportio, ad residuum I. O. quæ est totius G. D. ad totam I. D. Sed hæc eadem est proportio ipsius F. G. ad A. O. lineam. Concludemus ergo N. D. lineam, quæ est inter transuersarij loca differentia, habere rationem ad I. D. locorum intercapedinem, quam habet F. G. pinnularum interstitium, ad A. O. magnitudinem quæsitam. Et cum tria hic nota sint, per 19. septimi, quartum colligetur facile siue per regulam proportionum. Simili ratione demonstrantur omnia alia, quæ de latitudinibus, distantis & particularibus dimensionibus docuimus, in quibus verba profundere nolo, eò quod omnes huiusmodi ferè ex quarta sexti Elementorum Euclidis tanquam à radice procedant.

DE RE-

ET GEOMET. STRVCTVRA. 25
 DE RERV M LATITVDINE
 in sublimi sitarum, & de Archi-
 tectura quædam. Cap. XIII.

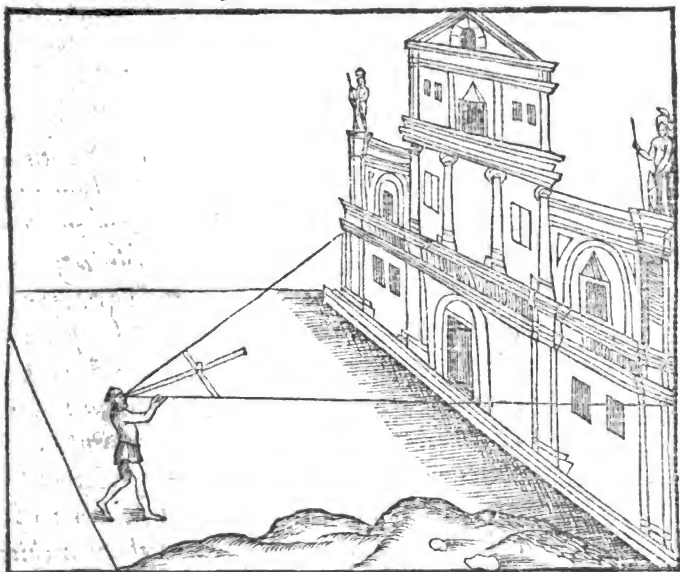

Ducimus antea dimensionem la-
 titudinis eandem esse cum altitu-
 dinis dimensione: verum id ita ac-
 cipiendum est, vt eadem fere cum
 oculo nostro altitudinem res pro-
 posita ea in parte, qua latitudinem accipimus, ob-
 tineat. Sic enim Radius ad libellam continebitur,
 fietque recta operatio. Quanquam (vt antea quo-
 que monui) exiguus deflexus à norma, nullum in-
 gerat errorem sensu perceptibilem. Siue enim altior
 vtrunque, siue declinior paulò fuerit oculo nostro
 rei latitudo, non mutabit ob id operationis succes-
 sum. Verum enim vero si multum sit eleuata su-
 pra oculum nostrum rei conspectæ transuersa lati-
 tudo, id quod Radij extensio cum oculo applicatus
 fuerit, facile indicabit: si sursum vergat deorsum-
 ve, tum procul dubio tantum suspectam habere o-
 portet operationem, quantum Radius extra dire-
 ctam ac æquidistantem horisonti lineam decli-
 nauerit, ita tamen vt parua declinatio nullius mo-
 menti habeatur: at eò minus dubitandum, quò re-
 motior est locus stationis ab ipsa proposita magni-
 tudine, modò rerum simulachra non elanguescant

d

nimia distantia. At ne Vllus permaneat hac in re
 scrupulus, his quibus exquisita tantum placent, in-
 uenimus viam huic difficultati talem. Primum
 metire rei obiectæ altitudinē ab oculo tuo in locū
 vsque latitudinis capiendæ. Hoc autem facile fit,
 si transversarium sic producat, ut summum hu-
 ius altitudinis per vnā transversarij pinnulam
 conspiciatur: per mediam verò quæ fistula extat,
 locus ē regione oculi aliquis notetur: sicque reliqua
 operatio perficiatur. Habita hac altitudine, sit quo-
 que nota distantia pedis tui in alterutra stationum
 ab ipsa re obiecta. Deinde vtranque harum ma-
 gnitudinum duc in seipsam. Quadrata hinc pro-
 ducta in vnum collige: cuius summæ si radicem
 quadratam inquisieris, prodibit distātia vera, quæ
 est ab oculo tuo recta ad locū quo latitudo capienda
 consistit, ut clarum est per penultimam primi Eu-
 clidis. Iam difficile non erit latitudinem obiectam
 accipere. Eodem enim loco consistens ad quem di-
 stantiam acceperas, applica Radium oculo, ac quo-
 uis modo effice, ut per duas pinnulas termini latitu-
 dinis conspiciantur: tunc enim quæ est ratio distan-
 tiæ transversarij ad pinnularum interstitium, eadē
 quoque est distantie cognitæ ab oculo ad locum
 prædictum, ad latitudinem quæsitam. Distantiam
 ergo inuentam multiplica per pinnularum inter-
 capedinem, excrefcentem hinc numerum per par-
 tes quibus

tes quibus trāsuersarium ab oculo distabat, partire,
 sic prodibit latitudinis conspectæ certus numerus.
 De quo nullum adiungo exēplum, eò quòd præter
 radicū extractionē nihil habeat noui. Ac tantū de
 reſtarū linearū dimēſionibus. Omitto autē hic ex

propósito, quomodo pīctor aliquis insignis vno con-
 sistens loco, aut arcem integrā, aut ædem sacram,
 aut ciuitatē quoque (si velit) ad rationem Opticæ
 delineare possit huius nostri Radij adminiculo: eò
 quòd hæc tum ex antea narratis, tum ex iis quæ
 dicentur, quibus ingeniosus facile colligere possit.

d ij

Non possum tamen silentio præterire summam & facilitatem & commoditatem huius nostri Radij, quam architectus aliquis, aut pictor adsequi potest, dum stans pede in uno (ut dici solet) totam ædificij faciem sibi oppositam in tabulam graphicè, & secundum partium symmetriam depingere volet. Si enim maxima conspectæ rei longitudo vel latitudo, inter duas pinnulas visu comprehensa fuerit, hærente uno loco transversario, locoque suo nihil mutato, si tantum cursorem ad singulas conspectæ frontis aut lateris partes direxerit, ita ut visus simul per extremas pinnulas terminos rei obiectæ, per cursorem verò partem quancunque comprehenderit, videbit clarissimè proportionem partium ad totum, si modò compareret partes, quæ inter extremas pinnulas clauduntur, ad eas quæ singulis vicibus inter alteram pinnulam extremam & cursorem intercedunt: adeò ut mox secundum easdem transversarij partes, possit in tabula singula conspecti ædificij ad veram symmetriam delineare. Hoc modo potest sibi, quisquis insignis futurus est in architectura, comparare varia, eaque illustra exemplaria: ex quibus deinceps, cum opus fuerit, sua componet cum laude, & non sine magna utilitate. Non enim consistit architectura sola animi contemplatione, aut authorum evolutione: quin & in hac arte, & in multis aliis plurimum habet momenti re-

rum varia experientia. Si quidem, vt Vitruuius recte affert, qui literis solis confisi fuerunt, umbram, non rem persecuti videntur. Quum igitur architectura à liberalibus studiis merito seiungi non possit, neque debeat, volui hoc quoq; compendium candide impartiri.

DE REGIONVM DESCRI- ptione per Radium. Cap. XIII.

Actenus partium equalium Radio inscriptarum vsum vtcunque indicauimus. Restant circuli partes, quas gradus appellamus, in Radio inæquales quidem, verum si ad peripheriam circuli comparentur, æquales omnino sunt: horum maximus quoque vsus est, & longè vtilissimus. Nullo enim instrumento commodius regionis alicuius descriptio in plano fieri potest, nec facilius. Docuimus autem in libello nostro De locorū descriptionibus varios vtilēque modos, quos hic repetere præter institutum fuerit. Tantum hoc adiiciam, inter omnes modos nullum esse perfectiorem eo, qui per longitudines regionum latitudinesque descriptionem perficit: verum tantum vniuersalibus descriptionibus aptus esse potest, eò quòd nulla potest percipi dif-

d iij

ferentia in longitudine aut latitudine per exigua laterū intervalla, nempe trium aut 4. millium passuum, effugientibus sensum nostrum minimis particulis. Quod verò ad alium modū attinet, ubi per angulos positionū docuimus conscribere regiones, habet & ille suas difficultates, & errorum occasiones. Oportet enim meridianæ lineæ inuentionem in promptu habere: quam singulis in locis per solem indagare, longè molestissimū esset per magnetis autem indicium, nemo est qui ignoret, quā lubricū sit procedere: cū quia exigua instrumenta errorem facile celant, magna & si confici possint, nunquā tamen eandem cœli plagam exquisitè indicant, variante magnete: tum quia leui quoq; occasione magnes abducitur à suo scopo. Per distantias autem regiones describere, non potest carere aut incertitudine, aut summa molestia. Si enim distantie singulæ querendæ essent per modum quem ibi docuimus, dii boni quantus nobis incumberet labor: si vulgares mutua remur distantias, nunquam fidem firmare in ipsis liceret, ob miliarium inæqualitatē. Restat ergo inter simplices modos ille, qui absque ulla cœli aut distantiarum ratione certa, regionem describit, omnium facillimus, ac non minus certus quā reliqui, potissimum si opus in amplitudinem non admodum magnam exurgat, scilicet ad 40. vel 60. aut ad summum 100. millia

lia passuum. Nullo autem instrumento commodius hoc præstari potest, quàm Radio. Fit enim sæpe ut ab ædito loco circumiacentia speculari debeant. Quo tempore iacentia illa instrumenta procumbere deberent, pro subiectorum locorum situ: Radius vero absque ullo incommodo aut difficultate facile & altioribus & declinioribus applicatur. Descripturus itaque regionem, aut terræ tantum tractum, locum aliquem sibi deligat, unde plura circumadiacentia conspiciere loca possit, ac quàm primùm sic statuatur Radium, ut media pinnula, quæ fistulæ quadratæ affixa est, suo latere medium transversarij occupet exactè.

Deinde si duo quæcunque loca aspexerit applicato Radio ad oculum, alterum per extremam transversarij pinnularum, alterum verò per mediam, aut eousque transversarium sursum deorsumve ducat in Radio, quo loca obiecta sic conspiciantur. Indicabit fistulæ extremitas, quot partibus circuli, distideant secundum aspectum loca illa. Deinceps si similiter agat cum altero iam inuentorum locorum, & aliquo tertio: habebit similes partes tertij loci. Sicque agat cum omnibus locis, quæ in conspectum venire possunt, ita ut semper altera pinnula ad locum prius semel notatum dirigatur, altera ad alium deinceps per circuli or-

d iij

dinem. Sic fiet, ut omnium locorum adiacentium
 situm colligat in orbem, cuius initium sumere un-
 decunque lubet, poterit. Hoc facto in tabula aut
 charta, super centro qui locum tuæ operationis re-
 ferat, describatur circulus diuisus more cōmuni in
 360. gradus. In huius peripheria numeret locorum
 distantias per Radium collectas, & per puncta du-
 cantur lineæ occultæ, adscriptis carbone nomini-
 bus locorū, ut deleri postea possint. Post hæc abeat
 Geographus in aliquem ex his locis quæ prius con-
 spexerat, in eum nimirum ex quo plura erunt con-
 spicua. Atque hic iterum omnium circumiacen-
 tium locorum distantias visibiles (ut ita dicam)
 per Radium colligat facto initio à loco aliquo prio-
 ris operationis. Iam in tabula præter centrum prius
 factum, aliud statuatur centrum, in linea eius loci
 quem secunda vice adiit, distans à priori secun-
 dum tabulæ magnitudinem, & æstimatam totius
 chartæ capacitatem. Si enim paruo interstitio dis-
 iunxerit, tota descriptio parua reddetur: sin maio-
 ri, tanto & illa maior fiet. Super hoc centro circu-
 lus pro arbitrio magnus describatur, ac tantum
 producat recta per ambo centra, ut peripheriam
 huius circuli secet. Ab his sectionibus auspicabi-
 tur & huius circuli partitionē in 360. partes. tan-
 dem à linea quæ per prius centrum transit, auspi-
 cabitur numerare aliorum locorum distantias
 per

per Radium acceptas, & ductis per fines rectis, notabit intersectionem vniuscuiusque lineæ cum lineâ eiusdem loci prius ducta. Tum demum habebit secundum veram symmetriam collocata ea loca, quæ duas habent concursantes lineas. Hinc licebit illi rursum abscedere in alium locum, iam in charta collocatum, atque omnia similiter conspicua loca per Radium dimetiri, factò semper initio ab aliquo locorum in charta descriptorum. Et quemadmodum ex secundo centro multorum inuenit locorum situs, per sese interfecantes lineas, ita & ex tertio faciet centro. Sicque procedet, quousque omnia totius describendæ regionis loca bis in conspectum veniant, habeantque binas sese dissecantes lineas. Eruntque opus perfectum ad rei veritatem exquisitè respondens. Nolo hic esse prolixior, eò quòd hanc rationem docuerim in libello De locorum descriptionibus. Verùm id temporis non venerat in mentem Radij in hac re facillimus vsus. Quamobrè et nunc exempla omittam: solum quædam quæ Radium spectant adiungens. Si fortassis duo loca plurimum disiuncta sint secundum diuersas cœli plagas, adeò vt vna vice vnòque oculo nō possit quispiam per duas trasuersarij pinnulas ambo conspiciere: tum quendam locum medium visu signare oportet, nempe arborem, aut palum, aut aliud simile, quàm longissimè distans ab oculo: quo inuento,

RADII ASTRONOMICI

Utriusque loci a hoc signo distātiās circulares in-
quirat, quas si ambas iungat, totam habebit circuli
partem, quæ ab vno ad alterū tenditur locum, cū
omne totū suis partibus omnibus sit æquum. Opor-
tet quoque non ignorare variarum pinnularum v-
sum. Si quis enim per mediam pinnulā ac alteram
extremarum duo loca specularis fuerit, extante
utrinque æqualiter transuersario, certum est sim-
plices gradus esse accipiendos, quales in Radio ad-
scribuntur. Si verò per duas extremas transuersa-
rii pinnulas visus processerit, tum duplādi sunt gra-
di in Radio inuenti. Hoc autem demonstratum
iam antea est, nempe transuersarii accessum aut re-
cessum varios parere angulos, atque ad dimidium
transuersarii gradus inscriptos esse. Quare totum
transuersarium duplices cōprehendet angulos, cū
sit subtensa circuli linea integra. Postremò & il-
lud sciendum est, quādo duo loca secundum visio-
nis angulum parum distant, tum figendum trans-
uersarium in loco suo stato, secundum cuius elongatio-
nem antea docuimus gradus transuersario inscri-
bere, ac tum pro locorum elongatione ab inuicem,
transuersarium per transuersam fistulam ducen-
dum, quoad distantia visa pinnulis respōdeat dua-
bus, mediæ scilicet & extremæ illi, vnde gradus in
transuersario descripti initium sumunt. Tunc enim
ad minutum vsque inter duas pinnulas cernes an-
gulum

gulum visionis siue positionis, si ita libet appellare. Atque hoc modo quàm exactissimam facies descriptionem. Quòd autem tantopere hoc in loco extollam modum hunc describendi regiones, non debet à quoquam sic accipi, quasi reliquos damnem quos antea docui. Nam et illi suum habent locum, ac sæpe adminiculo sunt inuicem. Quãdoque enim accidere potest, ut locus aliquis ob montes aut sylvas non nisi ab vno loco cõspici possit, aut nullo interim. Hic sanè distantius vti optimum fuerit. Et quando tota per hoc artificium regio descripta fuerit, tum pulcherrimum fuerit longitudines quoque & latitudines annotare, idque maximè ex locis duobus plurimum in ea regione distantibus, similiter & meridianos adiungere, ac parallelos, aliãque Cosmographica: quæ cum alterius sint instituti, merito hic à nobis omittuntur.

DE IISDEM DIMENSIONIBUS per partes Radij æquales, cum demonstratione breui prædictorum.

Cap. XV.

*T*ertij capitis demonstratione patet, Radium cum suo transversario nobis præbere per extremam & mediam pinulam trigonum rectangulum, cuius

RADII ASTRONOMICI

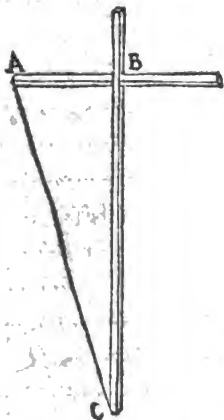
duo latera nota sunt, Unde & tertium per penultimam primi Eucl. innotescit, & per scientiã triangulorum omnes anguli noti erunt, Vt docet vicesima septima primi Ioannis Regiomontani de triangulis: vel Vt septima Copernici. Canonem verò brevibus accipe: Cum speculatus fueris per mediam & extremam pinnulam duo loca, vel Vt in sequentibus, duas stellas, stante transversario quocunque loco, & pinnulis quoque quantunus ab invicē elongatis, modo distantie visæ respondeant, vide pinnularum interstitium secundum partes æquales: similiter transversarij elongationem ab initio secundum easdem partes. Hos duos partium numeros singulos in seipsum ducito, deinde quadrata iungito: summæ radicem quadratam inquirito: hanc in regula proportionum primam facito, siue divisorem: mediam, pinnularum intercapedinem: tertium sinum totum siue semediametri partes, quæ in tabulis sinuum sunt, vel 6000. vel 100000. vel plures partes. Ac multiplicatis duobus posterioribus in invicē, productum per primum diuidito, prodibit sinus rektus anguli visionis, qui in tabulis sinuum quæsitus gradus ac minuta anguli quæsi dabit. Sic ergo positionum anguli, stellarumque distantie, luminarium diametri, ac cometarum magnitudines visæ, ad minutum capiuntur, Vt statim indicabimus.

Idem verò breviori calculo licebit ex tabula
gnomo-

gnomonica Georgij Peurbachij colligere, quā ideo ad finem huius libri adiungi curauimus, vt omni quo possemus modo studiosis Matheseos prodessemus. Vsus verò eius hic est: cum dimēsus fueris ex doctrina præcedenti, duorum locorum angulum situs, aut propositionis, vel (vt in sequentibus docetur) stellarum interstitium, luminariū ve diametros, aut diametri partes: tum partes æquas nota, secundum quas pinnulæ distant in transuersario, siue hæ fuerint: duæ extremæ pinnulæ vtrinq; à medio equaliter distantes, siue media & altera extremarum quantuncunque dissitæ. Similiter nota partes æquas, quas in Radio transuersarium occupat. Tertius huius operationis erit semper maximus tabulæ gnomonicæ numerus, hoc est, 1200. Hunc maximum numerum multiplica per pinnularum interstitium: productum diuide per partes æquales in quibus transuersarium steterat, prouenient partes, quæ in tabulæ gnomonicæ fronte & latere quæsitæ, ostendent in area tabulæ gradus cum minutiis, quibus duo prospecta loca secundum circulum distant. Querendi autem sunt centenarij numeri in supremo ordine, minores verò in primo ordine descendente. Exempli gratia. Anno hoc Christi 1545. quinto idus Iunij, hora 8. antemeridana, aspexi Solis deliquium, ac per nubes mediocriter raras dimēsus sum Solis corpus, quod extra Lunam extabat,

miniméque deficiebat lumine. Erat autem pinnularum distantia 23. partium, quales in dimidio trāsuersario sunt 1000. Transuersarium verò consistebat in loco statō, qui partium erat 4200. Multiplico igitur maximum tabulæ numerum, nempe 1200. per 23. pinnularum interstitium: producuntur autem 276000. atque hunc numerum diuido per transuersarij locum, scilicet 4200. producuntque $6\frac{4}{7}$. quæ in primo ordine descendeti quæsitæ ostendunt 19. ferè minuta vnius gradus. Ac tantum ad visum Solis corpus extra defectum prominens occupauit. Quid verò deinceps hinc colligendum sit, in 17. capite docebimus. In præsentiarum autem breuem rationem huius doctrinæ addemus & tabulæ structurā. Ostendimus capite 3. qua ratione Radius nobis exhibeat trigonū rectangulum, cuius duo latera sunt in tabulis sinuum, duo sinus, siue dimidiæ subtensarū in circulo rectorum. Vnde ex Radio semper nobis ostēditur proportio sinus rectori, ad sinū residui arcus propositi. Nam pinnularum interstitium sinū rectorū refert: trāsuersarij autem distantia ab initio Radij, sinum residui arcus. Verū ex hac proportione nihil feceris per cōmunes regulas, nisi aliquis alius in tabulis numerus notus fuerit. Quemadmodum nos paulò antè docuimus, sinum totum in Radio colligere, atque illum conferre cum sinu toto tabularum qui semper notus

tus est. Sed quibus prolixior hic est modus, illis alia opus est tabula, in qua alter sinuum notus sit semper, ex quo reliquus per proportionem ex Radio deprehensam colligatur. Posuit ergo pro vsu quadrati Geometrici Peurbachius sinu residui arcus perpetuo eundem. 1200. scilicet partium: deinde huic si-

nus alios omnes rectos ab unitate facto initio comparauit, ac secundum proportionem eorum ad inuicem ex tabulis sinuum angulum respondentem inuenit, eodem fere modo, quo nos paulo ante docuimus, et sic tabula constructa est, quod uno paruo exemplo declarasse, non fuerit inutile. Libet scire, quantum angulum faciant

duo hic sinus 234. sinus rectus, & 1200. sinus verus semper idem. Fingo mihi igitur trigonum A. B. C. cuius duo latera nota sunt A. B. 234. partium B. C. 1200. partium. Ex penultima ergo primi Euclidis, A. C. erit partium 1222 $\frac{7}{1}$. paulo amplius. Atqui haec linea A. C. in tabulis sinuum respondet sinu: toto. Vnde per proportionum regulam dictam 1222 $\frac{7}{1}$. trianguli A. B. C. maximum latus, efficiunt 234.

latus minimum A. B. quantum sinus totus in tabulis sinuum, qui sit verbi gratia 100000. Colligo hinc 19140. fere. Qui est sinus rectus anguli A. C. B. quem prinde ex tabulis colligo 11. gra. 2. min. 5. secundorum ferme. hunc numerum in area tabule scripsit Peurbachius. & similem operationē instituit de omnib. sinibus ad 1200. usque, ab Unitate progressus. Hinc verò non erit difficile usum tabule colligere. Quandoquidem enim in tabula semper B. C. latus statuitur 1200. partium, ut dixi, in Radio autē duo latera A. B. & B. C. nota sunt: suntq; trigoni latera rationem habentia, ut in tertio capite ostendimus. Sicut igitur B. C. hoc est, transversarij locus in Radio, ad A. B. pinnularum distantiam: sic B. C. tabularum, hoc est, 1200. ad sinum rectum quæsitum. Quo inuento, tabula ostendet angulum eidem correspondentem, ut indicauimus. Quòd si tamen in Radio A. B. pinnularum distantia maior esset, quàm B. C. hoc est, transversarij distantia in Radio: tum multiplicabis 1200. per B. C. transversarij distantiam: productumque diuides per A. B. pinnularum interstitium, & sic angulum B. A. C. inuenies: quem aufer ex 90. sic angulus quæsitus innotescet. Huius autē diuersitatis causa est, quòd tabula Peurbachij perpetuo maius latus duorum re Eto adiacetium statuat 1200. partium, non autem simpliciter B. C. vel transversarij situm in Radio, id quod

id quod antea diximus doctrinæ clarioris gratia. Adde etiam, quod rarius cōmoda sit operatio, cū prope oculum transuersarium adducitur ob visum nonnihil vacillantem, cū limis rem intuemur oculis. Iam verò quærat aliquis, vnde constet hanc regionum descriptionem firmam esse, ac nihil fallere? Sanè ne hic sim prolixior, ac ne nodum (quod dici solet) in scirpo quærere videar, vna est omnium horum demonstratio ac fundamentum, quarta sexti Euclidis, cum paucis aliis eò pertinetibus. Cum enim in hac descriptione tria loca quæcunque adsumpta fuerint, quorum duo quævis ex tertio conspici possunt, imaginabimur tribus lineis constitui trigonum rectilineum. Deinde cū ex vno trium, duo aspiciamus reliqua secundum modum dictum: innotescet nobis angulus vnus trianguli: similiter ex secundo loco secundus angulus notus erit, vt iam in tertio capite demonstratum est, & iam confirmatum hoc loco. De tertio nulla nos debet habere sollicitudo, quoniā 32. primi Euclidis probè eum docet. Post hæc cū in tabula ad quantanuis distantiam collocatis duobus locis producit lineam rectā, quibus duæ aliæ lineæ secundum quantitates angulorum inuentas incumbentes adiungantur, illæ necessario in vnum punctum concurrent, vt asserit 7. primi Eu. eritque trigonum in tabula descriptum, quod æquos omnino angulos obtinebit cū trigono, quod

RADII ASTRONOMICI

exhibent tria loca. Cum enim omne trigonum habeat tres angulos duobus rectis aequales, fit hinc, ut omnium trigonorum omnes anguli sint aequales, unde per commune axioma, cum duo anguli unius trigoni sunt aequales duobus alterius trigoni angulis, sequitur tertium angulum quoque tertio aequalem, & totum trigonum toti trigono aequiangulum. Quare per quartam sexti latera rationem servant. Concludimus ergo trigonum in tabula secundum hoc artificium descriptum, servare talem rationem distantiarum & laterum & angulorum, qualem re vera tria loca proposita in terrae superficie ad inuicem habent. Itaque recte collocata sunt huiusmodi puncta. Et qualis est de tribus facta demonstratio, talis quoque reliquorum omnium est. Quolibet enim tria puncta simul constituunt trigonum, quod hactenus rectilincum appellavi, quanquam sciam superficiem terrae curvam esse, atque ideo trigona potius sphaerica nominanda fore. Verum tanto intervallo, quantum visus in terra consequi potest, nulla est inter rectilineos & sphaericos triangulos differentia sensu perceptibilis. Ideo intrepide licet secundum praescriptum modum regionem describere descriptamque tanquam verissimam, ac demonstratam habere.

D E

ET GEOMET. STRVCTVRA. 34
DE STELLARVM DISTAN-
tiis in cœlo, & luminarium diametris
visis. Cap. XVI.

Odem prorsus modo, quo locorum di-
stantiæ circulares in terra accipiuntur,
intercapedines quoque stellarum in cœ-
lo deprehenduntur. Applicatur enim
Radius ad locum sub oculo iam antea annotatum,
adduciturque transversarium aut elongatur in Ra-
dio, donec per mediam extremamque pinnulam
exacte stellæ conspiciantur duæ: quo facto, locus
transversarij in Radio, partes circuli ostendet, qui-
bus illæ duæ stellæ distant. Verum hic transversa-
rium ita constitutum esse oportet, ut utrinque æquis
partibus à Radio extet, quando longiores distantie
capiendæ sunt. Quod si quoque per duas extremas
pinnulas oporteat speculationem fieri, ob longam
stellarum distantiam: tum quoque gradus inuenti in
Radio dupladi sunt, ut in cap. præcedenti 14. Præ-
terea si parum distent stellæ, tum fixo transversario
ad locum suum statutum, dimensio fiat per trans-
versarij gradus, ut in eodem 14. capite docuimus.
Quis verò sit usus huius distantie inuentæ, postea
explicabimus. In præsentiarum verò de diametro
Lunæ aut Solis visa, dicendum nobis est. De qua scri-
bit Ptolemæus lib. 5. τῆς μεγάλης συντήξεως, nonnul-
los conatos fuisse eam capere αὐτὴν ἀπομεινῶν, hoc est,

RADII ASTRONOMICI

per aquaticas dimensiones, quas per clepsydras certum est fieri solere, hasque merito negligendas observationes dicit, eò quòd non sint exquisitæ omni ex parte. Nec plus habet certitudinis artificium, quod apud Macrobiū priori libro in Somnium Scipionis cap. 20. describitur. Nam omnia hæc plures habent errorum occasiones. Præfert ergo Ptolemæus Dioptram Hipparchicam, quam ex regula 4. cubitorum conficiebat cum duobus specillis. Verū huīus in locum Radius noster quā optimè succedet, utpote quo liceat minimas quoque magnitudines dimetiri, quemadmodum deficientis Lunæ uncias, siue digitos, & magnas nihilo minus. Ergo accepturus Lunæ aut Solis diametrum visam, firmet transversarium loco suo statō, ac pinnulam extremam eousque ad mediam adducat per transversarium, quò per latera duarum pinnularum fines magnitudinis visæ appareant. Sic enim clarissimè ad minutum quæsita reperietur magnitudo visa, inter duas pinnulas in transversario notata. De Sole autem neminem latere puto id fieri debere primū eo oriente vel occidente, aut intercedente nubecula transparente, quæ luminis splendorem nōnihil habet. Hac igitur observatione si frequēter visi fuissent, ij qui homocentros nobis in cælo orbes finxerunt, nunquam pro certissima experientia nobis somnia obtrusissent, ac doctrinam de eclipsium

exa-

exactissimo calculo confudissent. Constat enim Solem circa solstitium æstiuum perpetuò minorem apparere secundum visum, quàm alio quouis anni tempore: circa hybernum verò solstitium maiorem. Vtrum verò in eccentro feratur sol, an in epicyclo, non est huius loci differere. Constat saltem motum eius ad centrum mundi inæqualem apparere, eiusque magnitudinem visam inæqualem propter distantie variationem. Id quod ad eclipsium observationem necessarium est cognoscere. Sic nos anno 1544. sexto Kalend. Nouemb. paulò ante occasum Solis, diametrum ipsius dimēsi sumus. Inuenimusque triginta trium ferè minutorum: ac eodem momento Lunæ diametrum visam accepimus 31. ferè minutorum. Atque has diametros indubitata experientia constat secundum certas periodos variari. Solis siquidem quātitas minor apparet circa solstitium æstiuum, quo tempore constat illum apogæum esse. Lunæ verò minima apparet diametros, cum in superiori parte epicycli versatur, hoc est, cum tardissimè suo incedit motu. Nec adduci possum, ut talem credam eccentricum Lunæ, qualem Ptolemæus illi adsignat, ac post eum reliqui ferè omnes, dempto Copernico. Qui tanquam alter Ptolemæus validissimis rationibus hæc Lunæ theoriam veterem impugnauit, nouamque mirabili compendio demonstrauit. Quanquam & Ioannes Regio-

montanus senserit huic rei subesse errorem aliquem, cap. 22. lib. quinti Epitomes, nihil tamen immutare tentavit, per admirationem solum lectorem admonens. Et certe mirari merito oportet, tantos artifices manifestæ experientiæ contrarias theses admisisse. Sequitur enim ex illa communi & Veteri Lunæ Theoria, Lunam diuiduā aut διχοτομὴν, duplo ampliore debere nobis exhibere diametrum visam, quàm cū plena est, aut Soli subiecta. cuius tamē experientiā nunquā res ipsa præbuit cuiquam. Nos quoque postquam Copernici diuinas lucubrationes vidimus, sæpius eam rem Radij adminiculo deprehendimus, & ante quoque quàm Copernici opus prodijt, non semel huius rei inquisitionem fecimus admiratione ducti. Sic Anno 1542. Decembris die decimo quinto sub noctem, diametrum Lunæ accepimus 30. tantum minutorum. Quæ (si antiquæ nostræ theoriæ non fallerent) fuisset 50. paulò minus minutorum, hoc est, duplo ferè maior. Nam circa proximam terræ circuli partem tunc Luna fuisset versata, ab ipso terræ centro distans 39. partib. tantum, qualibus alio tempore 65. part. distat. Unde et maior merito appareret secundum Opticæ necessitatem. Hic autem lubet ridere quorundam audaciam, qui vt suis inuentis fidem faciant, auctoritatēque concilient, negant planè Solis aut Lunæ magnitudinem secundum visum Variari, nempe illos

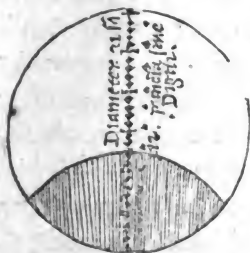
illos in homocentris moueri cum asserere studeant, hæc experimenta, quæ facile illorum fundamenta subuertunt, ridendo contemnunt. Ne tamen non vidisse ista putarentur, causam quoq; aliquam affingunt, aëris scilicet, qui rerum simulachra nobis fundit, inæqualitatem. At qui hanc phantasiam facile euertere volet Radij artificio, is Lunæ primum ab inferis emergentis diametrum metiatur cum plena est, in signis borealibus vel alio quouis tempore: ac deinde cum cæli culmen ascenderit, rursum eadem nocte eandem diametrum accipiat: quam si nullo minuto à priori differentem videat, credat indubie, densitatem aëris nihil mutare re vera stellarum magnitudines. Quanquam enim phantasiam nobis maioris quantitatis exhibeant luminaria circa Finitorem cōstituta, re vera tamen per instrumenta quantunius magna, nulla percipietur differentia. Crassiora enim sunt in aëre densiori rerum simulachra, ideoque maiora videntur, & re vera non euadunt maiora, ut cuius per experientiam discere licebit quotidie. Nam & stellarum distantie circa Finitorem longè maiores apparent, acceptæ tamen per Radium, non differunt ab iis quæ in sublimi apparent.

RADII ASTRONOMICI
DE ECLIPSIUM MA-
gnitudine.
Cap. XVII.

*L*ucundissima quoque est de luminarium defectibus pertractio, quæ sola veros homines in sui admirationem pertrahere potest, quæque sola Astronomiæ fidem firmat apud rudiores populum. Verum hic de futuris deliquiis nihil docebimus. Est enim huius rei pertractio apud Clau. Ptolemæum, ac in tabulis Peurbachij, aliisque multis: omnium autem emendatissime apud Copernicum. Qui sua observata cum priorum traditis conferens, ex longiori elapso spatio multa emendavit, quæ prioribus ob angustiam temporis percipi non poterant. Adeo ut nunc non parum fallant calculationes ex Alphonsinis tabulis, aut Peurbachij factæ, cum in tempore deliquij, tum in magnitudine quoque. Si placet igitur experiri cui magis fidendum sit in eclipsis magnitudine, dimetire quam diligentissime Lunæ aut Phœbi diametrum, aut ante deliquium paulum, aut post, non enim mutatur ad sensum in 6. aut 12. horis. Deinde ipsius Solis aut Lunæ deliquij tempore, sæpius quoque per Radium luminaris restantem partem lucidam dimetire, per transversum à medio sinu ad oppositam peripheriam,

non autem ab vno cornu ad alterum. Si igitur has inuentas magnitudines ad innicem contuleris, facile tibi vnciæ siue digiti deficientis Lunæ aut Solis apparebunt, cum nō fuerit integrum deliquium. Subduc enim minuta partis claræ per Radium inuenta, cum maxima fuerit eclipsis & minima pars restans, ex totius diametri quantitate inuenta: residuum multiplica per 12. vncias totius diametri: & productum hinc numerum per eandem diametrum partire: prodibunt vnciæ deficientis Solis aut Lunæ. Quod si quicquam post diuisionē reliquum

Solis deliquium. 1545.

fuerit, illud per 60. multiplicatum & per eandem diametrum diuisum, minuta vnciarum ostendet. Exempli gratia. In eclipsi Solis proximè elapsa, de qua Cap. 15. mentionem feci, Solis diametrum deprehendi 31. mi-

nutorum. Magnitudo autem eius per medium sinum accepta cum maximum apparuit deliquium, visa est per Radium 19. minutorum. Subducam igitur 19. ex 31. restant 12. minuta, respondentia parti Solis obscuratæ. Dicam ergo, cum diameter Solis est 31. partium, tum pars deficiens est 12. partium, quanta erit eadem pars in tenebris deli-

RADII ASTRONOMICI

refcans, si tantum 12. partium fuerit eiusdem Solis diametros. (Nihil enim aliud sunt in eclipsi, vnciæ, puncta, siue digiti, quàm duodecimæ partes diametri Solis aut Lunæ.) Ducam ergo 12. in 12. fiéntque 144. hunc numerum diuidam per 31. ac prodeunt 4. vnciæ siue triens totius: restant autem 20. quæ multiplicata per 60. efficiunt 1200. hæc diuisa per eandem diametrum 39. ferè minuta siue bessem, hoc est, duos trientes faciunt vnius vnciæ. Sic operaberis in reliquis omnibus. Inuenies enim quanta pars Solis aut Lunæ fuerit obscurata. Ex his autem observationibus quid liceat discere, vix oratione possem satis explicare. Corrīguntur enim motus Lunæ & Solis, quos certos habere ad cōmūnem quoque vsum Reipub. spectare videtur. Cognoscuntur quoque ex iisdem, Solis Lunæque magnitudines ad terram, & distantie hinc in cœlū certissimis demonstrationibus innotescunt. Sic Solem æquare terræ magnitudinem centies sexagies & bis ferè constat: Lunam verò superari à terra quadragies & ter, ex iisdem rationibus colligitur: & Solem Lunæ globum continere septies millies ferè comprobatum est. Hæc incredibilia videntur iis qui Mathematicis demonstrationibus non adsueuerunt, earumque vim ignorant. Sed præter propositum ista. Si cuilibet huius rei demonstrationem videre, is legat quintum Claud. Ptol. lib. aut

lib. aut

lib. aut alium quēmcunque. Nobis hoc loci satis est
Radij vberimum vsū ostendisse.

DE SOLIS DELIQVII DI- mensione alia. Cap. XVIII.

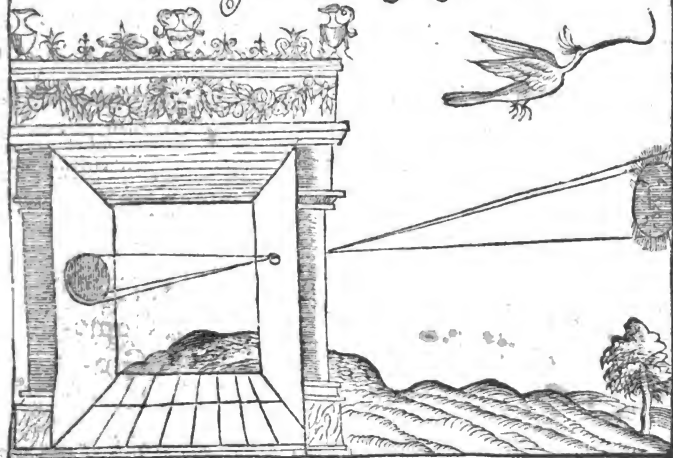
Vm Lunæ corpus densum ac mini-
mè transparens sit, sit interim vt
inferiori loco delata Luna rectissi-
mè interponat se inter obtutum no-
strum & Solem, adimâtque nobis
tanti luminis aspectum. Atque hanc obiectio-
nem eclipsim dicimus, siue deliquium, alia tamen
ratione quàm Lunæ. Illa etenim verè lumine pri-
uatur mutuato, interposita terra inter solem &
ipsam: Sol autē non ita dicitur deficere, cum tantū
obiectio sit ipsius Lunæ ante aspectum nostrum.
Huius autē deliquij dimensio nihil differt ab illa
quam iam diximus, nisi quòd medio claroque die
per Radium hic parum efficere potes, non admit-
tentibus oculis nostris tanti luminis splendorem.
Verumenimvero si nullæ fuerint nubes quæ pla-
cabiliores reddant radios Solis, neque prope Finito-
rem Sol constiterit, vbi se spectabilem præbet,
extat alius modus multo omnium facillimus ac
certissimus, cuius nos admonuit Erasmus Rein-
holdus in Commentariis in Peurbachij Theorias.

RADII ASTRONOMICI

Intra parietes ergo vſpſiam clauſis omnibus ferè fenestris admittitur Solis Radius per angustum foramen rotundum, excipiturque radius hic in tabella plana: vbi certè quantum Sol defecerit, ad vnguem licet videre absque vlla intuitus molestia, ac tam perfectè atque si in cœlo coràm adefses. Si quis igitur carbone notaret in tabula Solis schema, eiusque diametrum mox aut ante deliquium aut post, in eadem tabella æqualiter à foramine, per quod Radius admittitur, remota exciperet, & ducta deinde diametro diuidat ipsam circino in 12. æquas partes, quàm primùm videbit vncias Solis deficientis. Verùm hoc omnino scire necessarium est, contrario modo apparere defectum illum in tabula per radios Solis, quàm in cœlo contingit: hoc est, si in cœlo superior pars deliquium patiatur, in radius apparebit inferior deficere, vt ratio exigit optica.

Sic nos

Solis deliquium Anno Christi 1544.
Die 24 Januarij Louanij.

Sic nos exactè Anno 1544. Louanij eclipsim
Solis obseruauimus, inuenimusque deficere paulò
plus quam dextantem, hoc est 10. vncias, siue di-
gitos vt nostri loquuntur: Fuitque medium deli-
quij nono Calend. Februarias hora 8. minutis 53.
plus minus ante medium diem. Apparuit autem
inferior Solis pars denigrata, quanquam commu-
nes tabule superiorem designent. Per huiusmodi
ergo obseruationes, Solis, Lunæ, ac aliarum stella-
rum motus, & regionum longitudes corrigi pos-
sunt. Et quod de Luna diximus, absque arithme-

tico etiam calculo fieri potest. Cognita enim per Radium diametro Lunæ, & quantitate deficientis, ut diximus, ducam lineam rectam in plana superficie. In ea primum circino ad arbitrium distento depingam tot puncta, quot habet minuta Lunæ diameter. Deinde numerabo partis deficientis quantitatem per easdem particulas. Iam si totam lineam in 12. partes diuisero, facile apparebunt vnicæ deficientis lunæ, ut in cap. 17. schema solaris deliquij declarat.

DE LONGITVDINE ET latitudine Planetarū & Geme- tarum per Radium & Glo- bum. Cap. XIX.

Ocu it Claudius Ptol. principio quinti libri Magnæ cōpositionis, instrumentū Astrolabum (ut vocat) ex armillis seu orbibus compositum: per quod loca stellarum secundum longitudinem & latitudinem Zodiaci inuestigantur. Extat quoq; Torqueti cōposicio antiqua in eundem vsum inuenta. Quæ sanè instrumenta ut cōmodissima sunt & nobilissima, ita raro exquisita fiunt. Aut enim artifices ingenio aut diligētia delinquant, aut inter vtendū varias habent erradi occasiones. Oportet enim multa cū in fabrica

fabrica, tum in usu observare, adeò ut difficile fuerit omnia bene administrare: qualia sunt, Elevationis poli cognitio, Meridiani situs, Collocatio instrumenti ad Finitoris æquidistantiam, Aequatoris Zodiaciq; recta adinuicem & Finitorem inclinatio, aliæque quæ recedere longum magis est, quàm utile: adeò ut eadem loca stellarum per idem instrumentum eundemq; artificem diuersis tantùm vicibus observata, dimidio nonnunquã gradu dissideant, ut videre est in Io. de monte Regio observatis. Per Radium autẽ & facile & absque magna erroris occasione ista fiunt. Itaque ante omnia Solis Lunæque motus nobis proponamus emendatos per eclipsium, ut Ptol. docuit, observationes. Deinde ex his firmamenti stellis fingamus bene in globo satis magno collocatas. Sed & postea modum corrigendi fixarũ stellarũ loca docebimus. Tum dimensurus alicuius Planetæ aut Cometes locum secundum longitudinẽ & latitudinem eclipticæ viæ, sic agat: Consideret diligenter duas stellas fixas cum Planeta trigonum qualem cunque faciẽtes, quod fiet, si stellæ cum Planeta aut Comete per ordinem in vna recta linea secundum visum non constiterint. Accipiat deinde per Radium distantiam Planetæ ab vtraque stella, notetque simul in quam partem cœli vergat Planetæ situs ab ipsis stellis. His notatis accipiat ex Aequatore aut Zodiaco in globo descriptis

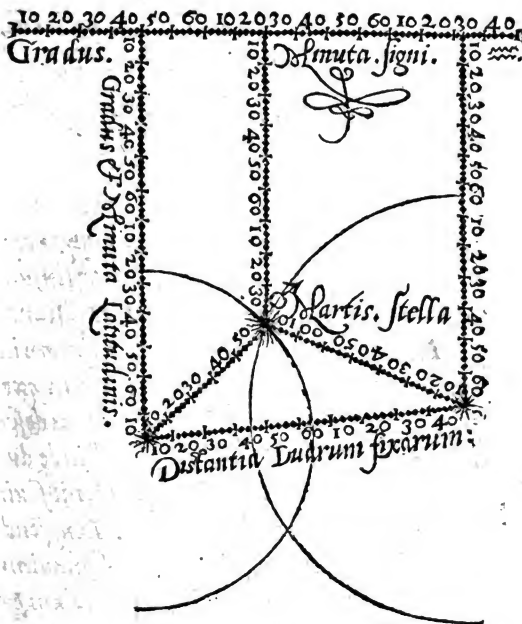
altera distantiarum inuentarum per circinum, & fixo altero crure circini in loco stellæ, à qua distantia accepta est, fiat obscura circinatio in globi superficie. Deinde per alteram distantiam ex alterius quoque stellæ loco fiat secunda circinatio. Atque hæ circinationes sese interfecabunt duobus punctis, in quorum altero necesse est locum esse Planetæ, aut Cometæ, de quo facta est inquisitio. Verum vter illorum loco vero respondeat, facile visus diiudicabit. Iam verò facile fuerit longitudinem ac latitudinem eiusdem metiri, demisso ex polo Zodiaci quadrante circuli, qui suo fine longitudinem notabit, latitudinem verò locus Planetæ in ipso quadrante designabit. Quòd si quoque due stellæ fixæ in rectum cum Planeta fuerint constitutæ, iam facilius erit operatio. Opus est enim tantum vna distantia ab altera illarum: deinde applicatio quadrante circulari per duas stellas conspectas, numeretur in quadrante distantia illa inuenta à stella cui Planetam comparauius: statim absque circino locus Planetes manifestus erit. Sic quoque totum Cometes tractum depingere licebit: si præcipuum eius caput per modum assignatum in globo depinxerimus, & deinde comæ extremum simili ratione. Aut per aliam viam solo capite cometes in globo collocato. Cape per Radium totam eius longitudinem per gradus, deinde quadrantem circula-

circularem in globo sic compone, ut una parte per Solis locum illius diei transeat, altera parte per Cometes locum signatum. Extendetur enim coma secundum quadrantis latus ab ipso capite ad tantam longitudinem, quantam inuenisti per Radium in aduersam à Sole partem. Quòd si quadrans non suffecerit, semicirculo opus erit. Hoc enim iam inde anno 1532. à nobis iugiter observatum est, quòd cauda siue coma semper rectissima proiciatur in contrariam Soli partem. Quod etiam diligenter à Petro Apiano annotatum est, & primo in lucem emissum. Quanquam etiam verisimile est vetustissimos quosdam idem sciuisse ac obseruasse. Scribit enim Aristoteles, Hippocratem Chium cum Aeschilo filio opinatos fuisse, comam Cometes aliud nihil esse præter radiorum solis refractionem quandam, ac ob id eos reprehendit Aristoteles. Verum enim uero quàm rectè hoc agat, non admodum facile dixero. Certè plurimum errarunt, quòd Cometem ex stellis erraticis unam cum Pythagoreis senserint. De coma verò non male mihi dixisse visi sunt, quia iam octo Cometas obseruauimus, & semper caudas eorum quàm rectissimè à Sole in contrariam partem extensas vidimus, quemadmodum diligentissimè ab Apiano annotatum est. An autem per refractionem, an alia ratione huiusmodi comæ in longum proie-

f

RADII ASTRONOMICI

Etio fiat, non est huius loci differere: satis nobis visum est pro huius loci tractatione modum ostendisse, quo Cometarum loca inuestigentur facile quous die, ac sic quoque motus illorum varij notentur. Mouentur enim præter motum illum vniuersalem, qui ab ortu est in occasum, etiam suis propriis motibus, sed extraneis: alij in consequentia signorum, alij in præcedentia: nonnulli in latitudinem. Vidimus vnum anno 1533. in Iulio, ab Hirci sydere secundum viæ Lactææ ductum, motum per Cassiopeiæ sydus, hoc est, simul in præcedentia signorum & longè in Boream. Hæc de Cometis sufficiant. Vno exemplo breui praxim ostendam, descripto schemate in plano. Pridie Calend. Nouemb. ho. 7. pomeridiana, anno 1544. quo tempore hæc conscripsimus, visa est Martis stella haud longè supra duas stellas fulgentiores, quæ sunt in cauda constellationis Capricorni. Distabat ab occidentali 57. minutus tantum, ab orientali 1. gradu, & 6. minutis. Acceptis ergo per circinum distantis inuentis ad gradus eclipticæ, duco duas circinationes, alteram secundum semidiametrum 57. minutorum ex stella priori in globi superficie, alteram maiorem ex stella posteriori. Concurrunt ergo istæ duobus locis, altero supra stellas, altero infra. At quia ad oculum apparuit Mars superior stellis, facile sciatur, Vtro in loco

loco ponenda sit Martis stella. Visusque est δ in decimasexta parte Aquarij secundum viam ellipticam, cum triente, & latitudo eius austrina apparuit vnius gradus & semissis. Atque sic nebulae communes in Martis loco plus duobus gradibus aberrant. Obseruauimus eundem quoque Martem alius variis temporibus, & aliquando à calculo communi Ephemeridum inuenimus illum abesse

f ij

plus tribus gradibus. Hos ergo errores intolerabiles, qui ex Alphonsino calculo nobis pullulant, licebit secundum artificium Ptolemæi corrigere, ut proximè fecit immenso labore Copernicus. Hic autem nolo omittere commoditatem istius operationis in plano, quando distantia stellarum ultra 4. aut 3. gradus non se extendunt. Hoc enim certissimo constat, quod exigua magnorum circulorum in sphaera partes, à rectis lineis ad sensum non discrepent. Quamobrem cum omnes distantia 4. gradus non superant, licebit pulcherrimam in plano demonstrationem efficere, ut nos in exemplo præscripto, primùm eclipticæ duos gradus descripsimus, quos in sua minuta secuimus: deinde duas fixas stellas secundum longitudinem vniuscuiusque locauimus simul & latitudinem. Longitudinem perpendiculari ex eclipticæ loco designauimus, in qua latitudinem numerauimus secundum eosdem duos gradus eclipticæ ad arbitrium designatos. Post hæc Martis stellam collocauimus, ac deinde reliqua perfecimus, æquè ferè iuste ac in sphaerica superficie, ut videre licet in schemate appposito.

DE EA-

ET GEOMET. STRVCTVRA. 43
DE EADEM LONGITVDI-
ne & latitudine stellarum per Ra-
dium & tabulas rectarum in cir-
culo linearum, siue sinuum.
Cap. X X.

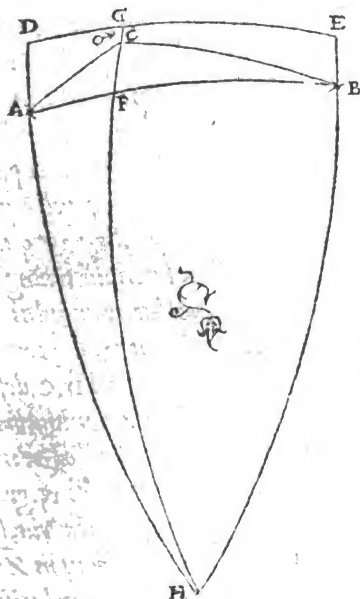

*Q*uoniam verò id quod modò dixi-
mus, plurimum adfert cōmodi re-
bus Astronomicis, paucisque com-
modum est in globi superficie hæc
dimetiri, ac rarò in plano id licet
præstare, ob sphericorum & rectilineorum trian-
gulorum naturæ diuersitatem, potissimum quando
Ultra 4. aut 5. partes latera triangulorum exten-
duntur: demū quia multis arridet magis calculus,
quàm illa quæ per instrumenta fit dimensio, maxi-
mè in iis quæ ad omnium motuum emendationem
spectant, non potui omittere, quin illam quam in
Sphæræ superficie, ac nonnunquā in plana quoque
docui stellarum cōmensurationem, ex triangulorū
quoque sphericorū scientia (assumptis tamen expe-
rientiis necessariis) edocerem. Hoc autem quò cō-
modius fiat, eodem exēplo utar, quod in præcedenti
adductum est capite. Ad cuius similitudinē licebit
alia quoq; examinare, ac formare, mutatis quidē
nonnunquā formis triangulorū ac circulorū, attā-
men sub eandem cadentibus demonstrationē. Sint

f iij

RADII ASTRONOMICI

ergo in schemate apposito A, & B. duæ stellæ fixæ constellationis Capricorni, prope caudæ ortum constitutæ: quarum A. prior sit, apud Ptolemæum vicesimaquarta syderis, B. verò posterior & Ptolemæo vicesimaquinta in ordine. Sitque D. E. eclipticæ viæ portiuacula. Punctus vero H. polus Zodiaci Austrinus. Ex polo duo quadrantes H. D. & H. E. intelligantur procedere per stellæ prædictas. Erit igitur D. E. differentia longitudinis duarum stellarum in Zodiaco: quā inueni per diligetem observationem gradus unius & 41. min. Sit etiam A. C. distantia stellæ Martis à priori fixarum, quam inueni 57. minutorum: B. C. verò distantia eiusdem à posteriori inuenta est per Radium 1. gra. & 6. min. Latitudo quoque prioris stellæ D. A. ex Ptolemæo accipitur 2. gra. 10. min. Latitudo posterioris Austrina (ut & illa prior) B. E. ex Ptolemæo quoque habetur 2. gra. Ex his itaque thesibus lubet indagare per triangulorum sphericorum scientiam, Martis longitudinem & latitudinē. Primum igitur concipio triangulum sphericum A. H. B. cuius duo latera nota sunt. Nam A. H. residuum est ipsius D. A. de quadrante: hoc est, 87. gra. 10. min. H. B. verò 88. gra. ablato scilicet E. B. de quadrante. Angulus verò A. H. B. notus est: quia ipsum determinat D. E. differentia longitudinis duarum fixarum. Ergo per vicesimā octauā quarti 10. de monte Regio de

gio de trian-
gul. aut per
II. Copernici,
latus A.B. co-
gnosceretur I.
gra. 44. fere
min. quemad-
modū per ex-
periētā quo-
q; Radij ad-
miniculo di-
dicim⁹. Tri-
bus ergo late-
ribus trian-
guli A.B.H.
cognitis, ha-
bebitur an-
guli B.A.H.

quantitas per 3. 4. eiusdem Ioan. de Monte Regio,
aut per 13. Copernici, qui cōpendiosior his in rebus
est. Inueni igitur angulum illum 87. gra. cū sex-
tante ferē. Secundo proponitur triangulum sphæ-
ricum A.B. C. cuius iam omnia latera nota sunt,
ut diximus. Ergo per dicta problemata, angulus C.
A. B. notus euadet, graduum scilicet 35. & 56.
min. Hos duos angulos colligo in vñ, sic cogno-
scetur angulus C. A. H. graduum 123. & 2. min.

f. iiij

RADII ASTRONOMICI

Tertiò propositū est triāgulum sphericum C. A. H. cuius angulus C. A. H. iam cognitus est: duo vero latera A. C. & A. H. iam nota sunt, vt diximus. Ideoque per 28. Io. de mōte Regio latus H. C. addiscetur graduū 88. min. 20. Hāc igitur circuli partem auferimus ex quadrāte circuli H. G. relinquitur latitudo Martis C. G. vnius grad^o & 39. quasi minorū. Quartò, datis tribus lateribus trianguli spherici A. H. C. non poterit nos latere angulus A. H. C. per 34. Io. de monte Regio, aut 13. Copernici, atque hunc angulum segmentū Zodiaci D. G. definit. Inueni igitur A. H. C. angulum 40. minorū. Ac tāta est Zodiaci particula D. G. Si nūc (vt nos collegimus) stellæ fixæ prioris longitudo est 15. graduum, & 40. min. Aquarij sub ecliptica via, sequitur per additionē 40. min. Martis locus in Zodiaco 16. gra. & 22. min. ferè Aquarij, cum latitudine 1. gradus. 39. min. ferè Austr. Qui idem ex Alphōsinis tabulis 18 gradus 38. minut. Aquarij occupare colligitur. Atq; sic Radij adminiculo errorem duorū graduum & quadrantis gradus inuenimus, adeò vt nō immerito Martis sydus inobservabile dixerit Plin. Verū potest huiusmodi observationibus error iste in Marte, ac in omnibus quoque aliis corrigi stellis. Tantum desunt nunc Alphonsi, qui Mathematicæ rei ex animo faueant.

DE

ET GEOM. STRVCTVRA. 45
DE STELLARVM FIXA-
xarum emendatione.

Cap. X X I.

*Poscit ergo ratio præscripta emēdatam
cœli stellati siue firmamēti descriptio-
nem: sed nullas adhuc vidimus tabulas
satis correctas, ex quibus illam perfice-
re liceat. Quæ enim à Ptolemæo nobis per manus
traditæ sunt, pluribus in locis emendatione egent,
ob errores qui multitudine scriptorum, & diutur-
nitate temporis paulatim irrepserunt. Aliæ verò
ad imitationē Ptolemæi factæ, siue ab Alphonso,
siue ab aliis, ob easdem causas non paucos habent
errores. Quamobrem hortatos cuperem Matheſeos
cultores, vt pro virili quisque sua huic parti hone-
stissimæ aliquādo aliquam impendat operam. Nos
quoque si Deus annos produxerit nobis, strenuè id
ipsum præstare conabimur, laborem non detrecta-
bimus. Nunc autem satis est modum ostendisse per
Radium nostrum, quo absque cognitione longitu-
dinis aut latitudinis alicuius stellæ totius firma-
menti, aut vllius quoque planetarum, nulla habita
temporis anni, regionisve ratione, liceat omnes
stellas magnitudine sensibili insignitas in globi su-
perficie collocare, secundum eandem rationem quā
in cœlo seruant. Conficiendum ergo primum cor-*

pus exquisitè sphericum, cuius diametros sit 3. aut 4. pedum, si fieri potest. In huius superficie plana maximus descriptus circulus, diuidatur in 360. partes, ut habet communis usus Astronomorum: licebitque hunc circulum obscuris designare lineamentis, ut postea deleri possit. Hoc facto accipiatuor duorum quaruncunque stellarum distantia exquisita per Radium, & secundum eam pingantur in globo duæ stellæ, nullo habito respectu longitudinis, latitudinis aut declinationis. Deinde per modum in capite præcedenti traditum, tertia ab his duabus collocetur. Ac insuper quarta. Sicque omnes per ordinem stellas per duas quascunque antea designatas licebit in globum collocare. Imò post 5. aut 6. stellas collocatas, unamquaque reliquam licebit duobus, tribus aut pluribus dimensionibus explorare, sicque operationem confirmare, ut nullum relinquantur artificij dubium. Potes enim unius stellæ collocandæ distantias capere à 5. aut 6. stellis iam in globo collocatis: & si omnes in unum punctum concurrant, non est quod dubites de tua diligentia: si verò non congruant, repete operationem donec lapsus depræhenderis, eumque correxeris. Hic autem opus esse memoria designatarum stellarum, cum diuersitate magnitudinum, vel me tacente quibus facile intelligit. Proderit quoque plurimum ad confirmationem operis & artificij, obseruare in cælo,

quæ

quæ stellæ in eadem recta consistant linea. Quod si in globo quoque sic collocatæ fuerint, haud parum comprobatur operis perfectio. Cognosces autem in cælo, quænam stellæ in directum collocatæ sunt, aut quæ non, si solum regulam rectam transversam oculo obtenderis manu in cælum extensa. Si enim visus per latus regulæ sic fixæ delatus, tres, quatuor, aut plures stellæ adiacere regulæ deprehenderit, illas in directum sitas non est dubium. Circuli enim omnes maiores in cælo nobis ut lineæ rectæ videntur, id quod ratio optica declarat. In globo autem oportet idem per circulum æneum, aut ligneum explorare, aut per quadrantem circula rem. Sic ergo facili modo poterit quispiam totum firmamentum, quatenus sub aspectum venit, certa ratione describere. Et sic descripta iam sphaera, si quis vellet declinationes stellarum, & longitudes quoque cum latitudinib. omnium cognoscere, is primum quærat duarum tantum stellarum declinationes ab Aequatore, aut trium, ut firmior sit inuentio. Fit autem hoc per altitudinem stellæ maximam, & altitudinis poli cognitionem, ut notissimum est. Cognitis ergo trium stellarum declinationibus, talium inquam stellarum, quæ in eandem cæli partem vergant, Boream scilicet vel Austrinā, (sic enim minus erroris poterit subrepere in ipso opere) subducatur singularum stellarum declinationem ex quadrante:

sic restabit earum distantia à polo suo . Secundum
 has distantias distendatur circinus , & ex singulis
 stellis illis , secundum suas à polo distantias , descri-
 bantur circinationes : quæ ubi concurrabunt , illic
 poli situm ostendent totius sphaeræ . Commodum au-
 tem erit , circini pedes in huiusmodi operatione in-
 trorsum incuruos esse nonnihil . Inuento uno polo ,
 per eum circulus maximus ducatur in sphaera , qui
 in duas partes diuisus oppositum polum ostender .
 Ex altero deinde polorum , per medium amborum
 describatur Aequator circulus . Quo descripto om-
 nium stellarum declinatio ab orbe medio clarissi-
 mè videbitur . Deinde pro Zodiaco describendo ob-
 seruet Lunã circa Cancrum aut Capricornum ex-
 istentem , ac cum aliqua stellarum fixarũ in globo
 designata peruenientem ad coeli medium : quod fa-
 cile est , cognita meridiæ linea , & perpendiculari
 aliquo stylo & longo versus eam partem erecto ,
 aut ex Lunæ radiis . Id cum deprehenderit per Lunæ
 locum ex tabulis cognitum , cognoscet stellæ fixæ
 simul ascensionem rectam & distantiam eius à
 sectione verna eclipticæ , secundum gradus Ae-
 quatoris . Ducat ergo obscurum ex polo per stellam
 propositam circulum , vsque ad Aequatorem , ac
 deinde à contactu duorum circulorum , numeret
 stellæ ascensionem inuentam : sic punctus Aequi-
 noctij verni in Aequatore inuentus dabitur : per
 quem

quem altera opposita sectio cum mediis Capricorni & Cancri locis in Aequatore innotescant, & cognita maxima Solis declinatione, ecliptica designabitur cum suis polis, ut sphaera ratio docet. Ac sic tandem omnium stellarum in globo locatarum longitudo ac latitudo cognoscetur miro cōpendio, cum nulla præcesserit longitudinis aut latitudinis observatio. Poterit etiam quispiā (si lubet) primum in sphaera omnes circulos & polos designare, deinde duas primas stellas secundum longitudes & latitudes suas bene notas designare. Atque ex illis deinde reliquas omnes in globum aptare per modum iam declaratum: cui poterit certitudinis gratia alias observationes coniungere, ut declinationes, latitudes, ac alia huiusmodi. Omitto hic studio vario his in rebus triangulorum sphaericorum usus, quemadmodum partim in præcedenti capite ostendimus, ne præter propositum latè nimis stylus efferatur noster. Tum quoque sufficere videtur hic modus pro tanta stellarum multitudine, quas si quis per Astrolabum aut Torquetum (ut vocant) describere malit, mea non refert, modò meminerit multo cautius utendum esse illis instrumentis, multoque plures ut diximus, incidere errorum occasiones ob varias instrumentorum partes, & connexiones, & multarum rerum necessarias observationes.

RADII ASTRONOMICI
DE LONGITVDINE LO-
corum per Lunæ locum.
Cap. XXII.

*A*dmonet me multorum diuersitas in describendis regionibus, aliquid de longitudine locorum annotare, eò quòd nulla in re maior sit apud Geographos difficultas. Latitudo enim regionum quotidiana experientia facile addiscitur, cum ex stellis fixis, tum ex ipso Sole: vt latius & à nobis & à multis aliis dictum est: longitudinis verò inuestigatio difficilima existit. Aut enim per eclipses Lunares indaganda est, quæ raro accidunt, rarius conspiciuntur, rarissimè à duobus mathematicis diligenter in duobus diuersis locis obseruantur: aut, vt nos in libello De usu globi docuimus, per horologia arenaria aut alia addiscitur. Sed hoc opus nauigationibus tantum vtile est, requiritque exactissimè constructa horologia, quæ auræ mutationes non auscultant. Et si qui sunt alij modi per distantias & angulos, vt vocant, positionum, illi paruis tantum intercapedinibus sunt vsui. Sed quotidie ferè si quis velit longitudinem loci alicuius perquirere, is diligenter consideret Lunæ distantiam ab aliquo sydere firmamenti per Radium nostrum, ita tamen vt illa stella fixa secundum rectum eclipticæ ductum, Lunam præcedat

præcedat aut sequatur : quod tum fiet, si stella ad quam Lunam comparamus, habeat eandem cum Luna latitudinem & æqualem ferè : hoc est, si Luna in Boream declinet, stellam eligamus similiter in Boream vergentem, paulò plus aut minus quam Luna, atque iidem de Austrina capiendum est. Quòd si hoc commodum non est, tum per duas stellas fixas, ut in præcedente 20. capite edocuimus, longitudo Lunæ inquiratur quàm exactissimè, aut in globi superficie, aut si qui peritiores sint, per sphericorum triangulorum cognitionem & usum, ut antea de Marte docuimus. Ergo si per directum Luna distiterit ab aliqua stellarum fixarum, cuius iam longitudo cognita sit, distantia quæ per Radiū inuenta fuerit, addatur stellæ longitudini, si Luna plus in Ortū se promouerit : aut subducatur eadem distantia à longitudine stellæ nota, si Luna occidentalior est ipsa stella : sic longitudo Lunæ colligitur. Diligenter etiam per stellarum altitudines, hora ac scrupula horarū addiscēda sunt, eiusdem momenti, quo cōsideratio hæc perficitur. Hoc ergo modo, vel illo, quem cap. 20. & 21. docuimus, inuenta longitudo ipsius Lunæ, oportet ex tabulis astronomicis exquisitis, supputare locum verū Lunæ pro eodem momento, quo in cœlo Lunæ longitudo accepta fuit : idq; ad meridianū alicuius loci, cuius longitudo cognita fuit, vel saltem pro quo tabulæ cōfectæ sunt.

Quòd si tunc per tabulas eandem Lunæ longitudinem depræhenderit, quam per Radium, censebitur locus tuæ speculationis, sub eodem meridiano, cum eo loco cui tabulæ dicatæ sunt, vel cuius longitudo nota: si verò plus videbitur Luna in Zodiaco promota per tabulas, quàm per experientiam visa fuit, certum erit locum illum vergere magis in ortum, quàm is cui tabulæ sunt constructæ: sin minor longitudo per tabulas, quàm per experientiam depræhensa fuerit, indicium est indubitatum, locum considerationis magis occiduum esse, quàm locum tabularum. Notetur ergo differentia inter longitudinem Lunæ per tabulas inuentā, & illam quæ per experientiam depræhensa est. Ad hæc motus Lunæ horarius cognoscatur per argumenti calculum, ut communes Theoricæ docent. Aut si rudior quispiam fuerit, aut tabulas in promptu non habuerit, motum diurnum lunæ partiatur per 24, sic crassiori modo Lunæ motus horarius cognoscetur. Hoc cognito, dicat per regulam proportionum. Si 32. minuta (verbi gratia) quæ Luna perambulat in hora, efficiunt tempus vnius horæ, quantum faciet gradus & minuta differentię duarum longitudinum, quarum altera per Radium, altera per tabulas capta fuit? Ita demum regulæ processus tempus ostendet, quod inter duos meridianos intercedit circulos, alterum per locum experientiæ, alterum

rum per locum tabularum ductum. Ex tempore
verò facere gradus, vel pueris notū est. Hora enim
singulæ quindenos gradus efficiunt: quaterna verò
scrupula singulos gradus. Hos tandem gradus ad-
iicere conuenit longitudini illius loci, cui tabulæ di-
catae sunt, si alter locus plus in Ortum vergat: sin
verò in Occasum, subducere. Sic longitudo locorū
(potissimum si plurimum distiterint) certius ad-
discetur, quàm per vllas itinerum dimensiones. Sed
duabus hac in re opus est cautionibus. Prior, vt ta-
bulæ ex quibus calculus hic depromitur, exquisitæ
sint. Altera, vt parallaxeos Lunæ habeatur ratio,
sive diuersitatis aspectus Lunæ. Illa enim diuersi-
tas longitudinis adimi debet ex longitudine Lunæ
per experientiam inuenta, si Luna inter nonagesi-
mum Zodiaci gradum & Orientem constituta
fuerit: si verò à nonagesimo gradu in Occasum de-
clinauerit, addenda est eadem illa diuersitas longi-
tudinis Lunæ longitudini per Radium inuenta.

Queritur autem diuersitas hæc, ex tabulis in eum
vsum factis, aut per triangulorum sphericorum
scientiam ex tabulis sinuum. Hanc vt eruditiores
facile obseruant, ita vulgares omnium difficillimè.
Quamobrem consilio hanc difficultatem euitan-
dam suadeo, nullo modo negligendam, vt quidam
inquiunt. Potest enim neglecta inducere in nostro
climate errorem horæ integræ: qui error condonari

non potest. Quamobrem hanc observationem suadeo faciendam vulgaribus Astronomis, cum Luna circa puncta solstitiorum Cancrī & Capricorni constiterit, ac tum prope cœli fastigium. Hoc enim modo, nulla incider sensibilibus parallaxis in longitudine: suntq; illa observatu facilia. Sed etiam si aliis in signis Luna versetur, docebo artificium, ut solo visu liceat indicare, quando nullam visus in longitudine diuersitatem pariat. Ergo cum Luna plena non est, sed vel corniculata, vel $\frac{1}{2}$ inuictos apparet, expectent studiosi, donec Luna ad perpendicularum cornibus videbitur erecta: id quod docebit facile regula oblonga prætensa ante oculum, aut perpendicularum ex manu demissum. Si enim perpendicularum ab vno cornu visu indicante per alterum quoque transeat, tum certum est Lunā in nonagesimo eclipticæ gradu ab emergente computato consistere, unde diuersitate intuitus in longitudine carebit: quod si superius cornu in ortū nuer, necdum Luna ad eam cœli partem peruenit, estq; diuersitas intuitus maior quàm res ipsa, hoc est, quàm vera longitudo: sin ad occasum superius cornu inclinetur, iam præterit Luna locum illum cœli, in quo nihil visus euariat in longitudinem Zodiaci: estque tanto maior diuersitas utrobique, quanto magis videbitur Luna prona vel supina iacere. Hoc ergo indicium suffecerit iis, qui difficiliorē calculum parallaxeon præterire

prætereire malunt. Porro hanc longitudinis inquisitionem optimā esse in grandioribus distantius scire oportet: quæ si uti scirent commodè, qui in remotiores mundi partes abeunt, indubitata nobis esset regionum descriptio. In qua propterea multi multa audent immutare, libidine imaginationis incertæ potius, quàm ratione scientiæ ducti. Sed de his aliud dabitur deo aspirante locus. Nunc vno exemplo utcunque propositam doctrinam clariorem faciam. Anno Christi 1540. pridie Idus Iunii, ad horam decimam premeridianam, diligenter observavi Lunam, ac deprehendi illam coniunctam illo momento cum clara Virginis stella, quam Spicam vocat, secundum longitudinem. Colligebam autem hoc per Radium. Quia æquè aberat Luna & Spica à stella quæ in fronte Scorpij media est, eratq; distantia 39. graduum ferè. Declinat autem hæc stella ab ecliptica via in Austrum, quemadmodum & Spica: alioqui incerta fuisset hæc consideratio. Ad hæc accessit aliud argumentum coniunctionis, quod linea per apices cornuum Lune per visum imaginata, exacte in Spicam ducebat. Constat autem per experientiam & per Tabulas Copernici, locum Spicæ distare à puncto æquinoctij verni 197. gradibus & 29. minutis tempore huius nostræ observationis, hoc est, ipsam esse in 17. gra. & 29. min. signi ♏. Ad idem quoque tempus locum Lunæ supputauimus, facta

RADII ASTRONOMICI

temporis coæquatione Vt decet , per easdem Coper-
 nici tabulas : atque inuenimus Lunam distare illo
 momento à puncto æquinoctij Verni 196. gradi-
 bus cum 48. scrupulis . Quum ergo clarum sit Lo-
 uanij locum Lunæ per experientiam compertum,
 superare locū Lunæ qui Craconia respondebat , col-
 ligitur Louanium plus in Occasum vergere,quàm
 Craconiam.Vt autem quantitatem differentie in-
 ueniam , subduco minorem Lunæ longitudinem à
 maiori, colligiturque excessus 41. minutorū. Hunc
 in tempus reduco tali artificio : Per Anomaliam
 Lunæ, siue argumētum, quod erat 4. sexagenarum
 siue signorum Physicorum 33. graduum, & 5. fere
 minutorum, colligo motum Lunæ horarium 32. mi-
 nutorum & semissis. Hinc per regulam proportio-
 num quantū temporis 41. minutis debeatur , si 32.
 $\frac{1}{2}$. horam faciant , colligo: ac prodeunt 75. minuta
 horarum. Vnde constat, Craconiam Louanio orien-
 taliorē esse vna hora cum quadrante. Et quia Cra-
 conia plus in Ortum vergitq, uàm Alexandria per
 vnam horā , Vt asserit idem Nicolaus Copernicus,
 sequitur Louaniū ab Alexādria in Occasum ten-
 dere per quadrantem horæ . Facit autem quadrans
 horæ in gradibus tres cum dodrante gradus : qui a-
 blati à longitudine Alexandriæ , relinquunt Lo-
 uanij longitudinem 26. graduum cum dodrante.
 Nam longitudo Alexandriæ Ptolemæo statuitur
 in sua

in sua Geographia, 30. graduū cum semisse. Omisi autē hic studio minimas quasdam numerorū reliquias post diuisiones, ne rem obscuriorem studiosis facerem. Nec parallaxeos mentio facta est vlla: tum quia exigua fuit longitudinis diuersitas 6. minuta non transcendens multū, quam temporis diminutione compensauimus. Fuit enim apparēs coniunctio sextatē quasi horæ post decimam: vera autem in decimam incidit, quātum per Astrolabum colligere potuimus. Maluimus autem illo modo calculum proponere studiosis, vt planior esset, deinde pro peritioribus quoque difficiliora subiungere, ne cuiquam defuisse videremur. Scribit similem modum Orontius Delphinus, per Lunæ applicationem ad circulum Meridianum. Cuius miror inuentiōnem cur sibi primum adscripserit, ac si nemo fere Veterum alia ratione quā per eclipses potuerit regionum longitudes inuenire. Ego sanē iam apud plures legi longitudinis obseruandæ modum per Lunæ motum, potissimum verò apud Ioannem Vernerum insignem virum, qui paraphrases simul & commentarios scripsit in Claudij Ptole. Geographiam: qui sanē modus multo commodior est, quā Lunæ ad Meridianū pertingentis obseruatio. Hæc enim momentanea fere est, ac semel tantum in 24. horis conspicua: illa verò pluribus horis, multoque tempore obseruari potest. Sed & vterque horū au-

Etorum (ut pace ipsorum dixerim) non bene diuersitate aspectus, quam Græci παραλλαξιν vocāt, negligit hoc in negotio. Potest enim illa neglecta in vtroque modo differentiam efficere in longitudine regionum 8. graduum aliquando. Nam Luna sub Meridiano constituta, παραλλαξιν habet in lōgitudine nonnunquam 17. minorū: quibus respondent plus 34. aliquando minutis temporis: cui deniq; amplius quā 8. gradus longitudinis debentur: quoniam hora 15. obtinet gradus. Quum ergo error hic non levis sit, artificiosè sanè (ut docui) hæc res tractanda est.

DE SOLIS ET STELLARVM altitudine supra horizontem.

Cap. XXIII.

olem ab ortu emergentē paulatim per obliquū nobis in sublime ferri, dubium nemini esse arbitror: quousque in meridie fastigium consecutus, simili quo sublatus est ductu, in occasum delabatur. Ex altitudine autem eius quocūque accepta momento, hora diei elicitur: & ex Meridiana altitudine, regionum deflexus ab orbe medio addiscitur. Sic quoque stellarū altitudines ad similes vsus nobis captantur. Varia autem sunt instrumenta, quibus altitudines stellarum

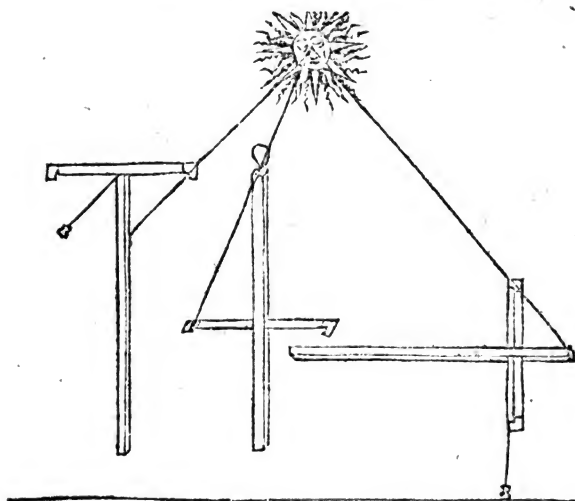
stellarum inquiruntur. Verum ut vno instrumento varios complecteremur vsus, visum fuit nobis commodum, Radiū quoque hoc vsu illustrare. Pro Solis ergo altitudine tres modos inuenimus. Primum, perduc transuersariū ad initium vsque Radij, vbi 90. gradus inscribuntur, ac vtrinque æqua pars transuersarij extet, pinnulæ quoque elongentur à Radio vtrinque ad 100. particulas, ita ut à latere Radij ad latus pinnulæ exterius 100. numerentur partes. Et sic Radius libræ instar dependeat, adhibito cultello, aut stylo ad medium transuersarij. Fiat autem examen huius suspensionis ad perpendiculum, ac semel depræhensio styli in transuersario loco, fiat crena ut perpetuo facilis fiat Radij suspensio. Pendente ergo sic Radio ad perpendiculum, obuertatur latus Radij ipsi soli, ita ut solis umbra à pinnula transuersarij proiecta, in latus Radij desinat, siue æqualis illic inscribantur partes, siue inæquales, hoc est, gradus. Notetur ergo locus umbræ, & quot gradus circa eum locum siue in eodem latere, siue in alio notauerit, diligenter cōsideretur. Nam illi, quantum Sol à vertice capitis distet, indicat. Hos si ex 90. demas, restat Solis supra Finitor altitudo. Secundus modus facillimus est, & æquè stellarum ac Soli accommodari potest. Possunt etiā omne illæ dimēſiones Geometricæ, quæ per Scalā Geometricā proficiuntur, hoc modo facillimè compleri. Hæc

RADII ASTRONOMICI

igitur ut commodè facias, perforabis Radium exiguo foramine circa initium ipsius, ubi 90. gradus inscribuntur, & alligato per foramen filo sericeo, aut exigua armilla suspendes Radium ad perpendicularum è manu tua, fereturque transversarium utrinque equaliter eductum, & ad libellam constitutum in Radio sursum deorsumque pro rei necessitate. Hoc interim non omittendum est, ut pinnula latus per quod aspectus fertur, aut in quod radius solis desinit, exquisitè 100. partibus à Radio absit: quod ideo admoneo, quia fistula quadratæ crassitudo sensibilis aliquam transversarij partem occupat: tanto igitur propius adducenda est pinnula, quantum fistula crassitudo in transversario occupat: aut extremitati Radij, quæ umbram proiectura est, eiusdem crassitudinis cum fistula corona circumponenda est, ut apex qui umbram proiicit, sit perpendicularis mediò puncto transversarij.

Accepturus ergo Solis altitudinem, suspende Radium è manu, & secundum latera Soli lucenti obverte, ita ut umbra à radij summitate proiecta in pinnulam transversarij 100. partibus equalibus à Radio distatè desinat exactè: & si umbra pinnulam non contingat aut superet, moue transversarium aut deorsum aut sursum in Radio, donec umbra exactè pinnulā attingat. Tum locus transversarij in Radio distantiam Solis à vertice indicabit.

cabit. Simili ratione nocte stellarum altitudines addisces. Suspendo enim Radio è manu, aut appenso eodem ad palum, moue transversarium sursum deorsumve, donec visu directo per latus pinnulae & summitatem Radij, stella conspiciatur: mox enim locus transversarij stellae distantiam à vertice declarabit. Hac autem aut per gradus licebit numerare, aut per aequales partes ex sinuum tabulis colligere, vt in capite 15. docuimus. Atque hic modus omnium & optimus est & facillimus. Tertius modus est, si Radius in directum tendatur, secundum horizontis aequidistantiam, ita vt transversarium ad perpendicularum consistat, Radius verò ad libellam. Quod potest fieri appenso ad transversarium perpendicularo, vt in dimensionibus Geometricis admonuimus. Tunc si Umbra à pinnula transversarij proiecta in finem Radij, vbi 90. gradus inscribuntur pro Sole: aut si visus ab eodẽ fine per latus pinnulae delatus in stellam dirigatur, locus transversarij in Radio quæsitam altitudinem notam faciet, haud aliter quàm stellarum distantias diximus esse numerandas.

Primus modus. Secundus modus. Tertius modus.

Accedit autem hic quadam nauigantibus in oceano cōmoditas . Huius etenim perpendiculo nullo est opus, cūm vtrunque fluctus maris consistunt . Si enim applicato tantum Radio ad oculum per alteram pinnulam, horizontem, hoc est, extremam cœli partem conspiciant, per alteram vero stellam statim altitudo stellæ innotescet . Idem quoque in campestribus locis datur agere, vbi nulla sunt montium, aut ædificiorum, aut arborum obstacula . Potest tandem quarto modo Solis altitudo exacte sciri

sciri per Radium. Erigitur enim in planitie æquata Radius insistens planitie ad angulos rectos, siue perpendiculariter. Notatur deinde diligenter Vmbræ eius longitudo, quam numeramus per easdem partes æquales, per quas Radius diuisus est. Deinde multiplicamus Vmbræ ipsius partes æquales per partes dimidiij transversarij, & productum diuidimus per totius Radij partes æquales: tunc enim prouenient partes æquales, quæ in Radio disquisitæ, gradus ostendent altitudinis supra Finitorem. Habet enim se Vmbræ ipsius Radij ad ipsum Radium, sicut in tertio modo quem diximus, distantia transversarij, ad eiusdem transversarij medietatem. Si vero ex hac operatione plures partes producantur, quam in toto sunt transversario, tum multiplica omnes partes totius Radij, per partes quæ in Radio ab initio vsque ad locum statum transversarij sunt: & hinc prognatum numerum partire per Vmbræ longitudinem. Ex tali progressu prodibit numerus partium equalium: quem si in transversario quæras, simul adiacentis altitudinis gradus videbis. Non pigebit Verò priorē huius postremi modi doctrinā exēplo declarare. Anno 1544. Nono Calē Nouēb. in meridie, accepi Vmbræ Radij longitudinem in planitie particularum $970\frac{1}{2}$. quales erāt in toto Radio 437. Colligo ergo per portionem hoc modo, Si 437. efficiunt $970\frac{1}{2}$. quātum

dabunt 100. partes quæ in transuersarij sunt medietate? efficit multiplicatio 97012. quæ diuisa per 437. generant 222. partes. Has si in Radio numerauero, deprehendo circa eum locum 24. gradus cum quadrante gradus. Tanta fuit Louanij Solis altitudo tempore adsignato.

QUANTVM SOLIS AM- plitudo umbras variet. Cap. XXIII.

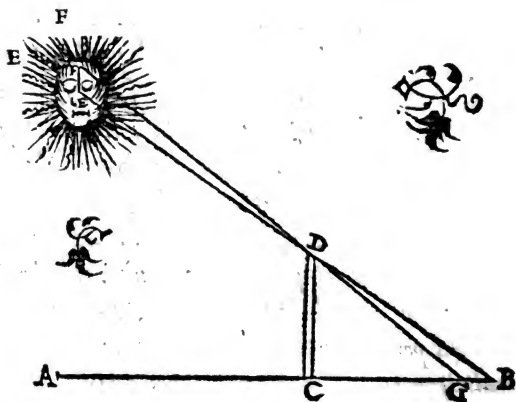
Verum hic serio mihi admonendus lector est, de altitudine Solis per umbram quocunque modo accepta, quod illa semper quadrante gradus à veritate absit, non in Radio solum, verum quocunque modo aliter accepta per umbræ gnomonis aut alterius rei projectionem in plano aut muro. Neque est quod hic instrumenta culpes: sed euenit hæc differentia ob Solis magnitudinem, amplitudinem &c. Non enim ex solo centro radios emittit, sed etiam toto corpore, ut patuit in eclipsi solari, anno 1544. visa. Quamobrem diligenter obseruandum est, quando ex umbrarum protensione solis altitudo inquiritur. Quando enim erecti styli umbra in plano accipitur, tum altitudo sic inuenta, quadrante gradus
veram

veram altitudinem superat. Cum verò protensi styli umbra in muro aut perpendiculari linea observatur, tum altitudo inuenta abest à vera per quadrantem ferè gradus. Sic in quarto modo quem docuimus de altitudine Solis observanda, semper altitudo inuenta, superat veram solis altitudinẽ quadrante gradus. Itaque fuit altitudo Solis nono Calend. Nouemb. observata 24. graduum tantum, quæ inuenta fuerat 24. gra. 15. min. Eodem modo, in secundo & tertio quem docuimus modo, semper altitudo Solis maior apparet 15. minutis ferè.

Contrà in primo modo observandæ altitudinis, semper altitudo Solis inuenta, abest quadrante gradus à vera altitudine. Non ita in stellis se res habet, sicut in Sole & Luna: quoniam stellæ reliquæ ut puncta nobis apparent, neque observabiles faciunt umbras. Videant ergo qui cylindros vocatos indices conficiunt, ut horarum altitudines quadrante minores semper æstiment quàm tabulæ doceant. Ut enim summatim dicam, umbræ omnes siue ad perpendicularum deorsum, siue in planum proiiciantur, tanto sunt minores, quantum quadranti gradus respondet. Verùm ne suspensum detineam lectorem, causam quoque huius rei indicabo. Quum enim Solis amplitudo ad dimidium in cœlo se extendat gradum & amplius nonnunquã, & radij non à centro solum proiiciantur, sed ab

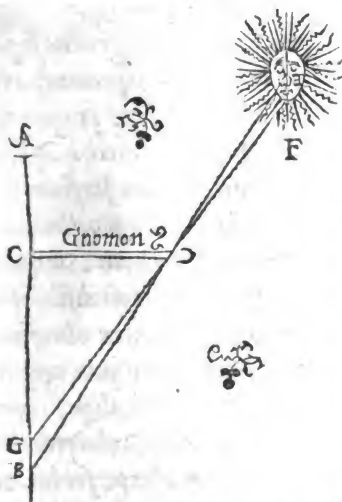
RADII ASTRONOMICI

omni eius superficie, vt per eclipses colligitur, fit hinc, vt alia sit linea ex centro solis procedens, alia ab ambitu deducta. Exempli gratia, sit planum A.B. super quo gnomon aut stylus erigatur C.D. iam à centro Solis E. linea ducatur E.D.B. per styli summitatem. Manifestum est, quòd si Sol vt punctus appareret, tum vmbra finiretur in B. puncto: sed quia ab ambitu Solis F. etiam radij proiciuntur, fit hinc vt vmbra desinat in G. puncto. Itaque C. G. vmbra breuior est, quàm C. B.

secundum G.B. quam efficit Solis semidiameter E. F. & altitudo solis sic aestimata, ostendit altitudinem supremi puncti F. non autem centri Solis, secundum quod tamen accipi debet. Rursum sit linea perpendicularis, qualis est parietum superfici s,
ant

aut cylindrorū A. B. Ad quā extendatur ad angu-
los rectos D. C. stylus aut index, sitq; Sol E. F. Du-
catur igitur ex cētro Solis E. linea per indicis apicem
D. quæ sit E. D. B. Effset itaq; vera vmbre styli lon-
gitudō C. B. si Sol vt punctus luceret. Iam verò,
quia totus lucet, proiicitque radios omni ex par-

te, fiet vmbra
brenior C. G.
scilicet, idque se-
cūdam semidia-
metri Solis ma-
gnitudinem (vt
diximus) E. F.
Hinc quoq; alti-
tudo Solis secū-
dum F. punctū
estimata, (vt
fit) minor erit
vera altitudine
eius, quæ centro

E. respondet. Sic in primo modo accipiendi altitu-
dinē Solis, semper minor quadrāte gradus apparet.
Radius enim erigitur aut suspēditur ad perpēdicu-
lum, vt hic linea A. B. Transuersariū verò se habet
vt D. C. sic vmbra A. G. semper breuior apparet.
Quòd si quispiam adhuc dubitet de hac demōstra-
tione, is per experientiam eodem momento accipiat

Solis altitudinem per duos indices, siue gnomones:
 quorū alter plano insistat perpēdiculariter, alter su-
 perficieī perpēdiculari infigatur ad angulos rectos.
 Atqui sic obseruatæ altitudines deprehenduntur
 ab inuicem differre dimidio gradu, aut paulo am-
 plius, secundum Solis amplitudinem. Altera enim
 21 Umbra proiicitur à summo Solis puncto, altera ab
 imo. Vnde altera altitudo quadrante gradus supe-
 rat Solis veram altitudinem, altera superatur. Ab
 inuicem verò semisse gradus dissident. Itaque &
 hoc modo licebit Solis diametrum metiri absque
 vllò ferè instrumēto peculiari. Verū ista fiant in-
 tra parietes si fieri potest, clausis aliis fenestris, ad-
 missō autē sole per angustam fenestram. Sic enim
 umbræ exquisitæ erunt & articulatim distinctæ,
 quæ alioqui sub dio ob amplum lumen obtusæ ac
 quasi incertæ apparent. Hæc igitur quia cognitu
 sunt & incūda & necessaria, nec ab aliquo (quod
 equidem sciam) hætenus annotata, volui pluribus
 verbis indicare, vt Radij nostri vsus perfectus ex-
 taret. In Astrolabis verò & aliis instrumētis, vbi
 Solis altitudo accipitur admissis radiis eius per angu-
 sta foramina, talis differentia non accidit: licet ta-
 men notare radios Solis in maiore amplitudinem
 desinere, quàm foraminis est per quod admittuntur,
 magnitudo, ob eandem quam diximus Solis am-
 plitudinem & radiorum projectionem.

DE

ET GEOMET. STRVCTVRA. 57
DE VMBRARVM RATIO-
nibus & Gnomonum.
Cap. XXV.

NAm verò non erit difficile per Ra-
dium, Gnomonum & Vmbrarum
rationes colligere: & vicissim ex Vm-
brarum ad Gnomnem data propor-
tione, altitudinem Solis inuenire, idque per omnes
modos præcedenti capite adsignatos. At ne proli-
xitate molestus sim, secundum tantum modum pro-
sequar, reliquos quiuvis ingeniosus facile huic accõ-
modabit. Suspensò ergo Radio ita vt Umbra sum-
mitatis Radij in pinnulam proiciatur, vt docui-
mus, quanta est ratio distantie transuersarij à fine
qui Vmbram proicit, ad longitudinẽ dimidijs trans-
uersarij, tanta est quoque proportio Gnomonis ad
Umbram, & cuiuscunque alterius rei ad perpen-
diculum erectæ, ad suam Vmbram. Vnde cogni-
tis tribus, semper quartus indagabitur numerus.
Atque vt vno verbo rem expediam, si per Vm-
bram rei datam, placet ipsius rei Vmbram proii-
cientis quantitatem cognoscere, tum semper dimi-
dium transuersarij diuisoris vices subibit: reliqui in
inuicem ducentur. Contrà si quouis tempore, cu-
iuscunque datæ rei erectæ Vmbram placet scire,
tum duces altitudinem rei in dimidium transuer-

sarij: productum partieris per distantiam transversarij à fine Radij. Hoc modo poteris umbras hybernas, æstivas, ac æquinoctiales, & alias quas-
cunque dimetiri, ubicunque libuerit locorum. Nulla verò hic opus esse reor demonstratione, cum
omnis rei fundatio in quarta sexti Euclidis (ut sæpius dixi) consistat. Solet quoque per Æquino-
ctiales umbras cæli declinatio siue regionum lati-
tudo inquiri, hoc in Radio longe facillimum est. Id quod vno atque altero exemplo declarasse sat
fuerit, meo quidem iudicio. Scribit Plinius lib. 2.
cap. 72. & similiter Vitruuius lib. nono, Romæ
umbram Æquinoctialem habere partes 8. qua-
les Gnomon 9. obtinet: lubet hinc per Radium la-
titudinem Romæ indagare. Duco Gnomonis par-
tes in transversarij dimidiam longitu-
dinem: productum nempe 9000. diuido per umbræ lon-
gitudinem, quæ erat 8. partium, prodeunt 1125.
partes: quas si in Radio disquisiero, reperio circa
eum locum gradus 41. cum 38. scrupulis: ac tan-
ta est secundum rationem datam Romæ latitudo,
quam Ptolemæus ob id 41. graduum adsignauit,
& beßis siue 40. minutorum. Ioannes tamen de
Monte Regio 42. gradus obseruauit cum 4. scru-
pulis. Sed sufficebat veteribus rudior illa umbra-
rum adsignata proportio sub notis ac prompriori-
bus numeris, potissimum ad horologiorum Sola-
rium

rium designationem. Quanquam ex Solis amplitudine potest hæc diuersitas inueniri, vt in capite præcedenti docui. Simili modo, Alexandria vmbra partium trium adsignat Vitruuius, qualem Gnomon est quinq;. Duëtis ergo 5. in 1000. medietatem transuersarij, scilicet, & producto diuiso per 3. colliguntur 1656. particule, quæ in Radio ostendunt 30. gradus, cum 58. minutis: tanta est Alexandria latitudo, cui Ptolemæi consentit obseruatio. Quomodo verò eadem graduum quantitas ex tabulis subtensarum in circulo reëtarum eliciatur, cum non sit huius instituti, studio prætermitto: quanquam idipsum licebit ex 15. cap. facile cuius colligere. Est enim idem hic modus faciendi cum eo, quem illic declarauimus.

DE GEOMETRICIS DIMENSIONIBUS per Radium, alio, quàm dictum est modo.

Cap. XXVI.

Oteram hoc loco nouum libellum de rerum dimensionibus contexere: sed ne ex musca (quod dici solet) elephantum facere videar, rem omnē in pauca contraham. Extat passim antiqui instrumenti vsus, quod Quadratum Geometricum vocant, alij

b ij

Verò dorso Astrolabi inſculpunt, aut Quadrantibus, aliſſque Sciotericis instrumentis, vocântque Scalam altimetram: nos quoque annulo aſtronomico adiunximus. Quicquid igitur de hoc Quadrato Geometrico extat, id totum Radius noſter aliter ſanè, quàm antea docuimus, ac cõpendioſius quàm Quadratum Geometricum, præſtat. Siue enim per vnã Stationem rerum altitudines metiri placet, ſiue per duas, facillima erit per Radium operatio. In vna quidem Statione ſuſpenſo Radio, vt in 23. cap. in ſecundo modo diximus, ſi per alterã pinnulam & ſummitatem Radij, cacumen alicuius rei conſpiciatur, erit proportio diſtantiæ tuæ ad altitudinem quæſitam, quæ eſt dimidij tranſuerſarij, ad remotionem tranſuerſarij à fine Radij. Ducta itaque diſtantia data & cognita per remotionem tranſuerſarij datam, & ſumma diuiſa per dimidium tranſuerſarij, ſcilicet, 100. vel 1000. prodibit quæſita altitudo. Hic verò tantum compendij Radius præbet, quòd Vmbra rectæ aut verſæ non ſit opus diſtinctione, ſed vna tantum regula. Si verò per duas Stationes cogaris metiri altitudinem viſam, ob impeditam acceſſionem: tum à remotiori fac initium, ſuſpenſo ſcilicet Radio aſpice per pinnulam & ſummitatem Radij, cacumen rei propoſitæ, aut tranſuerſarium ſurſum deorſum remoueas, in æquilibrio tamen permanens, donec

donec commodè quod diximus & exactè liceat deprehendere: tum diligenter nota locum transuersarij in Radio. Accedenti verò propius ad secundum locum stationis, necesse est transuersarium deorsum mouere, remotiusque ab initio Radij abducere. Hoc ergo facito, donec rursus per pinnulæ latus verum & summitatem Radij cacumen eiusdem rei appareat, rursusque nota quot partibus æqualibus transuersarium ab initio abstat. Excessum huius remotionis supra priorem, confer ad secundam remotionem. Nam sicut hic excessus se habet ad totam remotionem posteriorem, ita se habet distantia duarum stationum, ad totam distantiam, quæ est à remotiori stationis loco ad rem vsque propositam. Itaque (vt breuibus dicam) distantiam duarum stationum, pedibus aut alio mensuræ genere emensam, duc in remotionem transuersarij à fine maiorem, & hinc surgentem numerum partire per duarum transuersarij remotionum differentiam: Sic exurget distantia quæ à remotiori stationis loco est ad rem propositam. Hac collecta per remotiorem stationem eiusque obseruationem, facile rei propositæ altitudo addiscitur, vt iamiam edocuimus. Demum si quis per breues admodum elongationes stationum ab ipsa re proposita cogatur dimensiones perficere, is percurrentem pinnulam, quam

RADII ASTRONOMICI

ab initio diximus necessariam esse, poterit aspectum ad summitatem Radij & rei metiendæ dirigere, demisso plurimum transversario. Sic enim cursoris accessione aut remotione, transversarium quantumvis breue redditur, ita tamen ut extra libellam non inclinetur. Hoc enim scire convenit, curforem debere ita leuem esse, ut suo pondere nihil momenti Radij liberationi inferat. Hoc autem modo longè facillimè rerum altitudines accipiuntur. Manente enim in utraque statione eodem situ transversarij, si quis per curforem secundum rei necessitatem translatum in utraque statione, aspiciat & Radij & rei cacumina, statim duarum cursoris elongationum à Radio in transversario notata differentia, eam ostendit rationem ad transversarij elongationem à fine, quam habet stationum interstitium ad rei altitudinem quæsitam. Quamobrem duc numeratam stationum distantiam in transversarij remotionem à fine, productam summam partire per differentiam duarum elongationum ipsius cursoris à Radio, aut pinnulæ alterius & cursoris, si per ipsa facta est consideratio: sic tibi rei altitudo quæsitæ dabitur. Hæc igitur breuibus exemplis & facili demonstratione declarata, totum illum de Quadrato Geometrico tractatum facile utilitate æquabunt. Quæ verò de profunditate & distan-

tius

tiis adiiciuntur, eodem modo & fiunt, & demonstrantur. Sed quia exiguam habent utilitatem, nec maiorem difficultatem, studio prætermisi garrulitati parcens.

DEMONSTRATIO BRE- uis prædictarum dimensionum cum exemplari calculo.

Cap. XXVII.

Via nouus est hic modus, nec passim obuius, non fuerit inutile exemplis eum comprobare, & demonstratione (breui tamen) confirmare. Sit magnitudo proposita

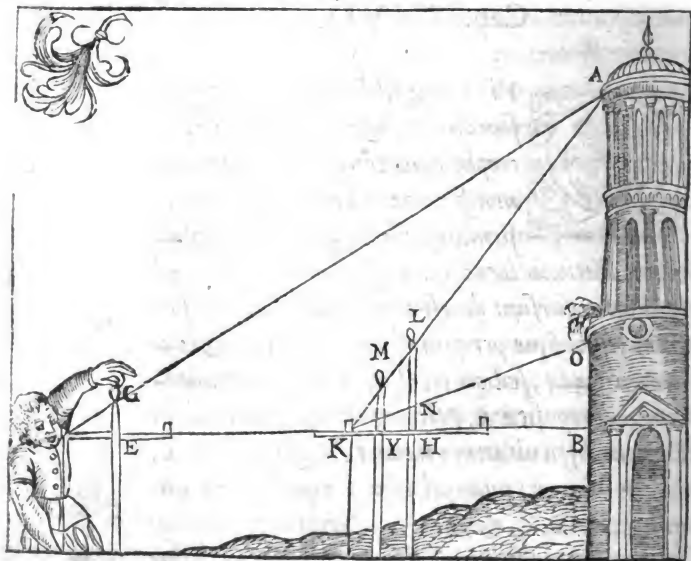
A. B. stationis locus C. Suspensio ergo Radius ad libellam, sursum deorsum ve voluo transuersarium, quousque per pinnulam, quæ sit F. & cacumen Radij, scilicet G. aspiciam recte summitatem rei propositæ A. Hic rursus 4. sexti Euclidis omnem difficultatem remouet. Quia enim G. E. F. & A. B. F. triangulorum, æquales sunt anguli E. & B. G. & A. & F. Vtrique communis: erunt latera proportionalia, hoc est, quam habet rationem E. F. transuersarij dimidia longitudo, siue pinnulæ distantia, ad E. G. hoc est, distantiam transuersarij in Radio: eandem habet F. B. distantia

h iij

RADII ASTRONOMICI

nota, ad A. B. altitudinē ignotam. Sit ergo distantia 210. pedum, linea F. B. Sitq; E. F. pinnule Cursoris in Radio distantia à medio 84. particularum, & G. E. distantia transversarij à fine, sit similium partium 36. Multiplico distantiam 210. pedum per 36. elongationē transversarij, fiunt 7560. quæ diuisa per 84. pinnule distantiam à medio producunt 90. pedes altitudinis.

15

C

D

COROLLARIUM.

Hinc facile fuerit cuius ingenioso quærere situs trans-

transuersarij commodos & faciles, per quos absque calculo difficili dimensio fieri possit, accommodatis ad hoc stationibus. Si enim pinnulae distantia in transuersario E, F , fuerit par remotiōi transuersarij à fine, tum quoque distantia stationis accommodae, par erit altitudini quæsitæ. Si illa ratio dupla fuerit, aut tripla, aut denique subdupla, erit similiter distantia quæsitæ altitudini dupla, tripla, aut subdupla. Aut denique qualiscūque illa fuerit, talis & hæc est per demonstrationem datam. Unde facillimum erit ex distantia data altitudinem quæsitā colligere illo modo. Verum enimvero quia frequenter distantia ignota est, nec absque instrumento deprehendi potest, ob varia obstacula, oportet per duas stationes hanc difficultatem superare, ut docuimus. Sit igitur remotior statio C , propior vero D : sitque H, K , pinnulae elongatio par E, F , eiusdem pinnulae elongationi, ut in priori modo præcedentis capitis docuimus, ubi de duabus stationib. docere cœpimus, accipiendo pinnulae æqualem utrobique in transuersario elongationem: erit E, G , distantia transuersarij à summitate Radij in remotiori statione: H, L , in propiori. Ostendendum est excessum lineæ L, H , supra G, E , se habere ad totam H, L : sicut K, F , distantia stationum, ad F, B , totam distātiā. Pro cuius demonstratione ducatur ex K , parallela ipsi A, F , per 31. primi Eu-

RADII ASTRONOMICI

clidis, hæc secabit H. L. in puncto quod sit N. Erit H. N. æqualis E. G. lineæ. Nam per 29. primi Euc. angulus B. K. O. æqualis est angulo B. F. A. & angulus L. H. K. rectus, ut G. E. F. per hypothesim, quæ requirit, ut transversarium cum Radio ad rectos angulos consistat, ideoque quia H. K. æqualis est E. F. per hypothesim, quæ utrobique eandem transversarii longitudinem, quoad pinnulam, præsupponit, erit per 26. primi totum triangulum N. H. K. æquale triângulo G. E. F. idcirco N. H. æqualis G. E. lineæ. Quia verò O. K. linea parallela est A. F. lineæ in triângulo A. B. F. erunt partes linearum A. B. & B. F. abscissæ per lineam O. K. proportionales, per secundam 6. Euclidis. Item per eandem, eadem est ratio L. N. ad N. H. quæ est A. O. ad O. B. sed A. O. ad O. B. se habet ut K. F. ad B. K. ut diximus: ergo per undecimam quinti & L. N. ad N. H. rationem habet quam F. K. ad K. B. Per coniun- Etam verò rationem, sicut L. N. excessus partium Radij extantium supra transversarium, ad totam L. H. partem extantem, sic F. K. distantia stationum, ad B. F. totam distantiam. Hinc si fuerit distantia duarum stationum 140. pedum, & longitudo Radij supra transversarium in propiore statione sit 108. partium, linea L. H. quæ fuerat in remotiori statione 36. partium, ut linea G. E. Subtraham ergo priorem longitudinem quæ fuerat in remotiori

motiori statione, scilicet 36. partes: ex altera 108. re-
 stant 72. Hoc residuum diuisoris vice fungetur: de-
 inde totam L. H. scilicet 108. partes, multiplico per
 distantiam 140. pedum: producuntur 15120. quæ
 diuisa per 72. efficiunt 210 pedes: quæ est longitudo
 à remotiore statione. Per hanc igitur & obseruata
 in Radio altitudo 90. partium elicitur, Vt iam iam
 docuimus: sed in fine præcedentis capitis faciliorem
 modum ostendimus, manente eodem situ transuer-
 sarij in Radio, sed mutata pinnulæ sede per cursore
 in transuersario. Vt hoc loco fuerit pinnulæ distan-
 tia in remotiori statione, Vt diximus: E. F. lineæ 84.
 partium, quales E. G. habebat 36. sed in propiori sta-
 tione K. scilicet fuerit K. Y. pinnulæ cursoris distan-
 tia 28. partium, qualium Y. M. Vt antea sit 36. par-
 tium: tunc excessus E. F. lineæ, quæ est distantia pin-
 nulæ in remotiori statione, supra lineam K. Y. distan-
 tiam pinnulæ in propiore statione, eam habet ratio-
 nem ad E. G. vel Y. M. Radij longitudinem vsque
 ad locum transuersarij, quam distantia duarum
 stationum ad altitudinem quæsitam. Hoc autem
 demonstrauimus in capite duodecimo, Vbi ea-
 dem figura est, mutatis tantum literis: quapropter
 aliud addere superfluum videtur, nisi Vt absolua-
 mus exemplum propositum, Vbi subduco 28. ex
 84. restant 56. diuisor: deinde duco 140. distan-
 tiam stationum in 36. longitudinem Radij ad

transuersarium vsque: exurgunt 5040. quæ diuisa per 56. efficiunt 90. altitudinem quæsitam. Hic quoque eas commoditas offert, vt absque difficiliore calculo, quivis talem dimensionem perficere possit Radij adminiculo. Nam si differentia locorum pinnulæ accepta, fuerit par longitudini Radij vsque ad transuersarium, tum distantiæ stationum erit æqualis altitudini quæsitæ. Atque ita in alia quacunque proportionem nota & facili, qualis est dimidia, dupla, subtripla subquadrupla, licebit facere distantiam pinnulæ in duabus stationibus ad hoc quæsitis, fietque semper distantia stationum eiusdem rationis ad altitudinem quæsitam. Vnde absque vlllo labore altitudo quæsitæ colligitur. Demum in istis dimensionibus Geometricis hoc vnum scire oportet, altitudinem inuentam ab oculo specularis sursum æstimandam esse. Itaque semper altitudini inuentæ tantum addendum est, quantum oculus mensoris supra rei mensuræ basim eleuatus est.

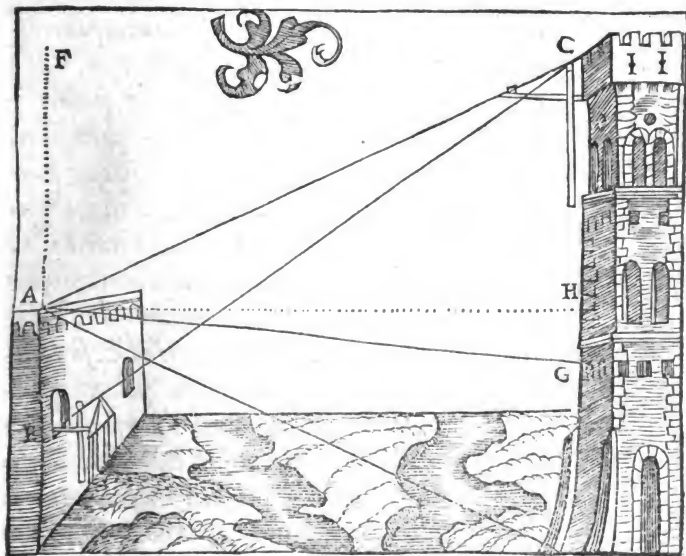
DE DISTANTIÆ TVRRIS
& altitudinis eiusdem dimensionem, ex
alia turri vel ædificio ædito.

Cap. XXVIII.

Contingit nõ raro, vt per duas stationes dimetiendi commoditas non detur, intercedente aliquo impedimento. Hanc igitur

igitur difficultatem alio nonnunquam compendio
licet compensare, quando scilicet ex ædito aliquo
ædificio rei alterius altitudinem metiri concedi-
tur. Exempli gratia. Lubet altitudinem turris C.
D. addiscere, idque ex turri A. B. Demius ergo pri-
mum ex A. conspici basim turris C. D. ipsum pun-

D 3333 $\frac{x}{3}$ B

Etum D. Suspenso itaque Radio, vt diximus sur-
sum deorsum ve, voluo transfuersarium, donec per
summitatem Radij & alteram pinnulam, visus

transseat exacte ad D. punctum. Quod si iam altitudo A. B. nota est. (Vt facile poterit esse) statim cognoscetur distantia D. B. Sicut enim se habet transversarij distantia ab initio Radij, ad pinnule elongationem à medio: sic altitudo A. B. ad distantiam B. D. se habet. Igitur multiplica altitudinem A. B. per pinnule à medio transversarij distantiam, productum diuide per partes quas in Radio occupat transversarium, prodibit distantia quæ sita, D. B. Vt sit pinnule elongatio à medio 100. partium, quales occupat in Radio transversario 6. Sitque altitudo A. B. 200. pedum. Duc 200. in 100. 20000. quæ diuide per 6. fuit $3333\frac{1}{3}$. Tanta est distantia D. B. Cognita ergo hac, facile altitudo D. C. addiscetur. Ex A. enim suspensio Radio, aspice per pinnulam transversarij & summitatem radij sursum deorsum de statuendo transversarium, donec visus ad C. summitatem pertingat. Mox quæ est ratio distantie pinnule, ad partes Radij, in quibus transversarium consistit, eadem est distantie inuentæ ad latitudinem C. supra altitudinem A. Vel si ex C. speculatus es ipsum A. idem tibi eueniet. Quamobrem sit locus transversarij in 12. partibus radij, pinnuleque elongatio vt antea 100. partium. Multiplica distantiam inuentam per Radij partes, scilicet. 12. in $3333\frac{1}{3}$. fiunt 40000. quæ diuide per transversarij partes, quæ sunt à medio ad pinnulam vsque, scilicet 100. fiunt

fiunt 400. tot pedibus secundum eam rationem superaret D. C. altitudinem A. B. Vnde si A. B. nota est, per additionem nota fiet C. D. Vel si nota fuit C. D. per subtractionem innotescet A. B. At iam non sit nota altitudo A. B. neque conspiciatur ex A. basis D. sed solum cacumen C. Sanè hac in conditione necesse est aliquid ipsius A. B. notum esse, verbi gratia, longitudinem A. E. Sit autem E. fenestra directè subiecta summitati A. Hac longitudine data, cognoscemus altitudinem C. D. & distantiam quoque ignotam B. D. Ex A. enim suspensio Radio aspiciemus cacumen C. per pinnulæ latus, et Radij summitatem: notabimusque diligenter partes æquales, in quibus transversarium constituterit, & eas quoque quibus pinnula à medio abest: dein ex E. similiter aspiciemus cacumen C. servata eadem pinnulæ distantia: sed transversarij situ pro rei necessitate mutato. Erit autem maior multitudo partium Radij in E. quàm in A. Sicut igitur hic excessus se habet ad partes Radij in quibus hærebat transversarium in A. constitutum, ita se habet altitudo E. A. ad excessum altitudinis ipsius C. supra A. scilicet A. F. Sit ergo E. A. 100. pedum partes Radij in A. sint 12. in E. vero sint 15. excessus harum partium est 3. Sicut ergo 3. ad 12. sic 100. ad A. F. altitudinē. Vnde per proportionem colligimus A. F. partium 400. Tantum igitur excedit D. C. altitudo altitudinem

RADII ASTRONOMICI

A. B. Haud multo aliter ex altiore turri C. D. poterimus ipsius A. B. altitudinem colligere: & distantiam quoque D. B. Aspiciemus enim ex C. summmitatem A. idque per summmitatem Radij & pinnulæ latus prospicientes. Deinde manente (ut antea) eadem pinnulæ distantia, sed transversarij loco mutato, similiter ex G. fenestra, vel ex D. ima parte aspiciemus summmitatem A. per pinnulæ latus & Radij cacumen. Iam verò addemus partes Radij quas duobus illis locis transversarium occupauerit. Et sicut se habet tota hæc summa ad partes Radij quas in C. transversarium occupabat: eodem modo se habet altitudo C. G. ad excessum, quo D. C. superat altitudinem A. B. Altitudinem igitur C. G. vel C. D. (si ex D. aspexisti A.) multiplica per Radij partes in C. inuentas, productum diuide per summam dictam, prodibit excessus C. D. supra A. B. quo sublato ex C. D. restabit A. B. Ut si in C. partes Radij fuerint 12. in D. vero 6. colligo hos duos numeros: fit summa 18. partium. Sit autem D. C. 600. pedum, fingamusque ex D. conspectam A. summmitatem. Dicam ergo vulgato more: 18. dant 12. quid efficient 600? & colligo per regulam 400. pedes. tantus est excessus C. D. supra A. B. Distantia autem D. B. facillime colligitur, siue ex C. siue ex A. speculatio facta fuerit. Nam eadem partes Radij inuenientur in transversarij loco, siue ex C. in A.

siue

siue econtrario aspicias. Iamque ex præcedenti do-
 Etrina inuentus est excessus C. H. siue A. F. Sicut
 autem partes Radij quas in C. Vel A. occupat trāf-
 uersarium, ad pinnulæ distantiam, ita se habet ex-
 cessus C. H. ad distantiam H. A. Vel D. B. Exces-
 sum ergo C. H. qui erat 400. pedum, multiplica per
 pinnulæ distantiam, nempe 100. partium: sunt
 40000. hunc numerum diuide per Radij partes,
 utpote 12. in quibus consistebat transuersarium,
 prodeunt $3333\frac{2}{3}$. tanta est distantia D. B. quæ sita.
 Non videtur autem necessarium hic rursus de-
 monstrationes exag gerare, quum parum aut nihil
 distent ab iis, quas iam aliis in locis præcedentibus
 exposuimus. Ac tantum dixisse de Geometricis di-
 mensionibus sat esse mihi videtur. Ex quibus, quæ
 de distantis dicuntur & de profunditate ab aliis,
 facile intelligentur. Sunt enim omnia eiusdem ra-
 tionis, cum his quæ hoc loco diximus.

DE AMPLITVDINE ORTVS

Solis aut alterius stellæ.

Cap. XXIX.

Qrtum & occasum triplicem, æquino-
 Etialem, æstiuum, & hybernium, vete-
 res æquæ ac neoterici omnes distingunt.
 AequinoEtialis exortus nusquā eua-

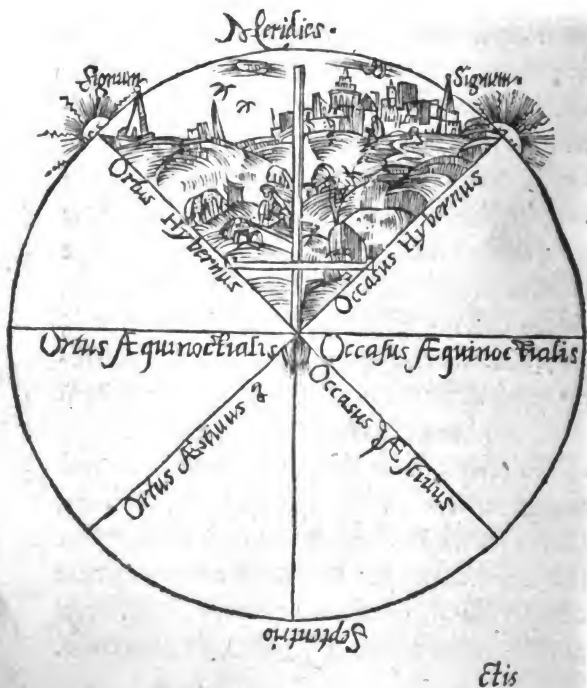
riat, semper medium exquisitè seruans inter meridiem & septentrionem: similiter Occasus. Verùm alij exortus quotidie pro Solis in signifero sede euariant, quibus non parum varietatis addunt regionum cœli & inclinationes, ad cœo ut ne hyberni quidem aut æstini exortus, qui in ipsis tropicis fiunt, in omnibus regionibus æquales eueniant: sed remotiores ab exortu æquinoctiali in regionibus magis ad Arctos declinantibus contingunt: propiores verò in his quæ ad mundi medium plus accedunt.

Quantũ ergo quilibet exortus Solis, aut etiam stellarum, ab exortu æquinoctiali distet, per Radium sic cognosces. Manè exorientem Solem diligenter observa, dum media se promit facie, ac locũ in Horizonte nota, quo tunc consistit: quòd si nihil fuerit ea in parte Horizontis, quod Solis locum ostendere possit, statim per Radium Solis distantiam accipe ab aliquo signo supra Horizontem extante, à Sole versus Meridiem: si in signis hybernis moratur ille, aut in septentrionem à Sole, si æstiuam significari partem occupet: quanquam ne hoc quidem necessarium est, si placet. Idem enim efficies per quodcunque signum haud ita multum distans à Sole. Signum autem voco, ut arborem, turris cacumen, aut aliud simile plurimum à te remotum. Occidente Sole rursus eodem modo locum decedentis luminis nota, ut diximus. Deinde per Radium istorum
duorum

duorum locorum intercapedinem addisce, ut docuimus, si loca Solis conspecti notata sunt: sin vero illis locis nullum erat accomodum signum, tum potius intercapedinem duorum signorum quoruncunque, à quibus & occidentis & orientis Solis distantiam sumpsisti, intercapedinē addisce, quot scilicet gradibus secundum visum distent. Huic graduum numero tantum adice, aut adime, quantum Sol in exortu & occasu ab illis signis visus est esse aut ulterior aut citerior. Sic prodibunt gradus inter ortum et occasum illius diei. Potest quoque hæc observatio ad vnum signum conferri vtcunq; collocaum inter ortum & occasum. Et si distantie ampliores occurrant quàm quæ per Radium simul accipi possent, tum particulatim accipiendæ sunt, ut in capite 14. docuimus. Accepta tandem intercapedine hac, diuidenda est ipsa in duas æquas partes, & vna harum subducenda ex quadrante circuli, aut si quadrantem superat, quadrans ex ea auferatur: residuus hic numerus amplitudinem ortus Solis declarabit: hoc est, quantum Sol ab exortu æquinoctiali discrepet in suo ab inferis ascensu. An verò in Septentrionem declinet Sol an in Austrum, hoc suo exortu facile est decernere ad oculū. Nam si à loco exortus per Meridiem eundo ad locum Occasus plus 180. gradibus numerentur, constat ad Arctos Solem declinare: sin minus, in Austrum.

RADII ASTRONOMICI

Quam verò vtilitatem habeat hæc consideratio præter incunditatem summam, nolo pluribus contendere. Certum est hinc posse regionum latitudines, itemque locum Solis in Zodiaco deprehendi per singulos dies, quibus Sol conspicuum se præbet, ut diximus. Sed nolo studiosè prolixior esse, et si possem hæc absque vlllo alio instrumento per Radium edocere: e quòd hæc res vltiorem de sinibus sine de re-

Etis

Etis in circulo subtenſis lineis, cognitionem requirat, quæ ut à pluribus pertractata eſt, ita mea elucidatione non habet opus. Hoc autem prætermittendum non eſt, quòd nōnihil hac in re erroris ſubrepere poteſt, dum Sol circa æquinoctia verſatur, eò quòd ab exortu uſque ad occaſum nonnihil locum ſuum in ſignifero variat motu proprio Sol, verum illud doctiores facile corrigunt. Rudioribus verò abſque periculo ut parui momenti omittitur: quòd ſi nullo planè velis inuolui dubio, circa Solſtitia operare, & optato frueris. Per ſtellas quoque fixas certiſſima eſt operatio, hoc habens difficultatis, quòd nocte ſigna difficulter in Horizonte diſcernantur, niſi crepuſculi tempore, aut luna lucente ea fiat. Non admonui hic, quòd circa occaſum & ortum ſolis nullos oporteat eſſe montes, aut alia obſtacula quæ Horizontis conſpectũ ſubtrahant. Item quòd ex eodem prorsus loco oporteat occidentem conſpicere ſolem, quo orientem videras: eò quòd hæc ſponte ſeſe offerant, vel quantunvis vulgari Mathematico. Omitto quoque radiorum Solaris reſractionem, quæ ad Opticam pertinet.

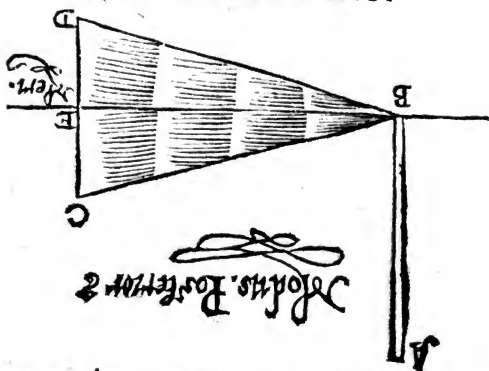
RADII ASTRONOMICI
DE MERIDIEI EXACTA
inuentione. Cap. XXX.

Eridiei obseruatio iis qui cœlorum motus stellarumque varios cursus obseruare ac examinare volūt, pernecessaria est: sed & Architectus perutilis est hæc cognitio. Facilis autem est hæc indagatio etiam absque Radio. Sed vt vno instrumento maxima possint percipi commoda, nolui hanc omittere vtilitatem Radij. Per præcedens ergo problema docuimus amplitudinē ortus inuenire, notatis in Horizonte duobus punctis. Interstitium hoc iussimus in duas partes secare, quarum vnaqueque distantiam puncti exortus vel occasus à Meridie, vel à Vero Septentrione indicat. Si enim distantia capta fuit ab Ortū per Meridiem in Occasum, dimidia distantia erit ab Austro siue Meridie hinc inde. Si verò ab Ortū per Septentrionem in Occasum capta fuit duorum locorum in gradibus distantia, dimidium horum erit distantia ortus vel occasus à Septentrione. Hanc subducas ex 180. gradib. restabit distantia Ortus à Meridie, vel etiam puncti occasus. Colloca igitur transfuersariū in Radio super tot gradibus, quot inuenisti inter Meridiem & exortum vel occasum: & Radio applicato ad oculum, per alteram pinnulā locum exortus vel occasus intueretum

tum media pinnula verum Meridiem visu discernente indicabit. Eum deinceps retine diligenter ad multas observationes Astronomicas Utilem. Aut si ea in parte Horizontis nihil sit quod memorie loco esse queat, tum potius ad regulam in plano iacentem ac in locum Meridiei iam inuentum, quam rectissime directam lineam ducito in plano subiecto rectam. Hæc tibi noctes diesque Meridiem ostendet. Quod si magna quoque fuerit graduum multitudo, adeo ut oculus aut ægre aut imperfecte per utranque pinnulam intueri possit, tum particulatim (ut in præcedenti capite docuimus) licebit quantumvis amplum spatium emetiri: ut si inter Ortum & Meridiem inuenti fuerint 120. gradus, hos licebit secare in tres quatuorve partes, easque singulas aptato ad hoc Ratione, ab Ortum deinceps distinguere, donec ad Meridiem deueniatur. Alio quoque modo per cuiuscunque rei erectæ ad perpendicularum umbram in planiciem proiectam, licet Meridiem addiscere exactissimo modo. Primum itaque una hora vel duabus, aut eò amplius, ante Meridiem, per Radium observa Solis altitudinem (ut docuimus capite 23.) quam potes exactissime, ac simul eodem momento alicuius rei stantis erectæ umbram nota in plano, ubi ea desinit: Radium verò immutatum serva quò ad transversarii situm. Deinde declinante à fastigio cœli Sole, rursus eundem observa,

RADII ASTRONOMICI

donec eandem omnino obtineat altitudinē, quam ante Meridiem deprehēderas. Et rursū vmbra nota eiusdem erectæ rei. Non dubium est ergo, quin inter has duas vmbas mediū locum obtinebit Meridies exquisita. Ducatur ergo recta linea ab altera nota ad alteram, & secetur in duas æquales partes. Demum per medium ad locum stantis rei recta ducatur, quæ perperuò lineam mediæ diei demonstrabit. Ingeniosus quispiam per stellas fixas idem potest per noctem, non quidem vmbraŕum observatione, sed visu discernente præstare. Iam inuenta semel hoc modo Meridie, notatōque loco longè ad terminum visus in Horizonte, potest quis quotidie aut per ortum solum, aut per occasum, amplitudinem ortus inuenire Solis, aut stellarum. Vnde quoque declinationes innotescunt.

DE

ET GEOMET. STRUCTURA. 69
DE LVNÆ PARALLAXI
siue diuersitate aspectus.
Cap. XXXI.

Astronomica tabula, ex quibus planetarum loca colligimus, omnes ita nobis planetarum calculum exhibent, ac si in centro terræ essemus omnes. Iam verò constat haud exiguam esse à terræ facie, quam nos incolimus, ad eius centrū, distantiā, nēpe miliarium Italicorū 6872. plus minus. Hæc tamen in superioribus planetis nō percipitur sensu. In Luna verò magnas visus differentias inducit, atque in Solis deliquio varietates. Quemadmodum enim in rebus aliis euenit, ut quò nos magis in æditis consistimus locis, eò cuncta alia decliniora: contrà quò nos magis demissi, eò reliqua sublimiora videntur: ita semper nobis Luna declinior apparet, quàm ad terræ centrum collata, nisi planè vertici immineat. Si libet igitur hanc diuersitatem per Radium deprehendere, obserua diligenter Lunam cum aliqua stellarum fixarum ad cœli medium pertingentem, potissimum cū circa tropicum hybernū ipsa consistit: & qua id hora fiat nota. Statimque distantiam inter Lunam & stellam per Radium accipe. Stellæ igitur declinatio nota sit ab orbe medio. Deinde Lunæ quoque declinatio per tabulas exqui-

sitas supputetur ad tempus datum. Subducatur deinde minor à maiori, si Vtraq; declinatio aut Austrina fuerit aut Borea: vel addantur in vnum, si in diuersas partes declinauerint. Quantum igitur hic numerus graduum maior aut minor fuerit, quàm distantia prius accepta, tanta erit eo tempore Lunæ parallaxis. Nam si Luna magis Borea visa fuerit quàm stella, tum distantia minor apparebit. Si verò ipsa Australior fuerit, maior accipietur distantia per Radium, quàm per tabulas. Hinc verò secundum Lunæ eo tempore altitudinem, possumus maximam eius parallaxim colligere, quam in horizonte habet: & ex hac demum maxima Lunæ parallaxi, magnitudo eius & distantia, Solis quoque amplitudo & distantia colliguntur. Eclipsium quoque omnis calculatio ex hac pendet. Sed de his vide deinde Ptol. libro quinto, & alios. In Lunæ autem distantia capienda, vel altitudine per aspectum, hoc scire conuenit, quòd à centro Lunæ eam accipere oportet. Verùm quia frequenter dum corniculata fulget aut gibba, centrum difficulter discernitur visu, consultius est distantiam eius vel altitudinem accipere ab ea parte Lunæ, quæ integra est, ac deinde semidiameter Lunæ addere, si citeriorem partem respexeris, aut auferre si vltiorem: sic absque vlla dubitatione opus perficitur.

ET GEOM. STRVCTVRA. 70
DE SVBTENSIS IN CIR-
culo rectis lineis & tabula si-
nuum. Cap. XXXII.

*Vanquam satius putem ex tabula si-
nuum ea petere quæ hoc loco doceo, ta-
men vt multa in vnum instrumentũ
conferrem commoda, visum est non
inutile & illud annotare, cuiusque, scilicet, arcus
circuli dimidiam subtensæ rectæ quantitatem, in-
uenire per Radium, tanquam ex tabula quadam.
Inuenturus ergo sinum rectum cuiuscunque par-
tis peripheriæ circuli, hoc est, dimidium rectæ lineæ,
quæ duplici arcui subtenditur, is talem arcum quæ-
rat in Radio, & partes æquales adiacentes à la-
tere adnotet. Has partes in se multiplicet. De-
inde quoque transversarij dimidiam longitudi-
nem in se ducat. Hæc duo quadrata colligat. Col-
lecti radicem quadratam eliciat. Sic illi sinus to-
tus innotescet, hoc est, semidiameter circuli, secun-
dum quem dimidium transversarij sinus rectus est
arcus propositi. Quod si tum volet semidiamete-
trum circuli in alias partes diuisam, nempe in
100000. vt solent communiter Mathematici in
tabulis sinuum diuidere, per regulam proportio-
num, voto satisfiet. Quam enim habet rationem
semidiameter circuli iam ex Radij partibus in-*

RADII ASTRONOMICI

uenta, ad dimidiam transversarij longitudinē, eandem habebit semidiameter 100000. partium (si ita placet) ad sinum rectum quasi tū. Quamobrem ducantur 100000. in dimidiam transversarij longitudinem, productum diuidatur per sinum totum ex Radio inuentū, sic prodibunt partes sinus recti qualium semidiameter circuli est 100000. Exempli gratia. Volo inuenire sinum rectum graduum 25. in partibus, quales habet semidiameter circuli 100000. Quæro in Radio 25. gradus: quibus ad latus adiacere video partes æquas 2144 $\frac{1}{2}$. ferè, quales dimidia transversarij longitudo 1000. habet partes. Duco in se 2144 $\frac{1}{2}$. fiunt 4598880. Similiter duco in se 1000. dimidiam transversarij longitudinem, exurgunt 1000000. quæ coniungo priori quadrato: Colliguntur 5598880. Huius collecti radix quadrata valet 2366 $\frac{1}{2}$. ferè. Tanta est semidiametros circuli, cuius 25. gradibus subtenduntur 2144 $\frac{1}{2}$. At nunc placet scire, quantus sit sinus idem 25. graduum in circulo cuius semidiametros habet 100000. partes. Itaq; duco 100000. in dimidiam transversarij longitudinem, exurgunt 100000000. quæ diuisa per 2366 $\frac{1}{2}$. fiunt 42262. ferè, tantus est sinus rectus 25. graduum, cum totus sinus siue dimidia diametros habet 100000. partes. Ex sinu autem recto facile elicitur sinus residui arcus. Ducto enim sinu recto in se, & similiter

liter sinu toto multiplicato in se, subtrahitur minus quadratum ex maiori, & residui radix quadrata ostendit sinum residui. Si quoque sinus residui arcus aufertur ex sinu toto, relinquitur sinus versus, cuius usus est in sequenti capite. At in hoc proposito cōtingit interim gradus propositos in Radio non inueniri. Sed in transuersario, quales sunt primi paucissimique numero, vt 1. 2. 3. ac alij. Horum tamen sinus rectos eodē fere artificio addisces. Vide enim numerum partium æqualium ipsis in transuersario respondentium, illum in se ducito. Similiter vide partes æquales loci statim transuersarij, de quo cap. tertio docuimus, ac has etiam in se ducito: duo quadrata addito vt prius: radicem collecti colligito: sic rursus sinum totum siue semidiametrum elicies. Deinde partes æquas in transuersario gradib⁹ propositis respōdētes per 100000. multiplicato: numerum hinc procreatum si per semidiametrum iamiam inuentam diuiseris, eodem modo quo prius sinum rectum graduum propositorum colliges. Nec opus est exemplo alio hoc in proposito. Demonstratio autem huius patet ex capite tertio.

RADII ASTRONOMICI
DE INVENTIONE HORÆ
per Radium in quacunque la-
titudine regionis.
Cap. XXXIII.

*Accurrent ad hoc problema statim in-
specto tantum titulo* μυστήριον καὶ μυσ-
τήριον *omnes: verum ubi fores clausas
inuenierint, statim pedem referent.*

*Volui enim tantum hoc capite ostendere, quàm
præclara sit res numerorum scientia, per quam nō
solum per Radium licet horas indagare in quacun-
que regione, verumetiam per cuiuscunque stipitis
vmbra. Tum quoque ex capitis præcedentis do-
ctrina omnia, quæ per tabulas sinuum confici &
colligi possunt, Radio applicari poterant, adeò ut
quæcunque de planetarum motibus cum diurnis,
tum propriis dicuntur, ac de φαινομένων omnibus, ea
per Radium numerorum adminiculo inueniri pos-
sint. Sed nunquam placuit mihi hic modus docen-
di. Habent enim singula doctrinarum genera suam
peculiarem tractationem, quam confundere teme-
rè non oportet. Quòd si cui libeat illa quæ dixi huc
transferre, illi abundè satisfaciet caput præcedens,
ubi sinus quoscunque docuimus per Radium in-
quirere. Iam verò suffecerit propositam quæstio-
nem exempli loco absolvere. Optimam autem ra-
tionem*

tionem pro nostro instituto ostendit Albateginus ille insignis Mathematicus, qui Machometus Aracensis fuit vero nomine. Docet enim ille 16. capite, & post eum declarauit Ioan. de Monte Regio, & Petrus Nonius in libello de crepusculis, sinum rectum altitudinis Solis meridianæ alicuius diei, eam habere rationem ad sinum versum arcus semidiurni eiusdem diei, quam habet sinus altitudinis Solis cuiuscunque horæ eiusdem diei, ad excessum quo superat sinus versus arcus semidiurni, sinum versus distantie Solis à meridie pro hora data. Quære igitur siue per tabulas sinuum, siue per alias faciliores, altitudinem Solis meridianam pro tua latitudine. Deinde horam occasus Solis tanquam tempus semidiurnum indicantem. Postremo altitudinem Solis per Radium inquire pro tempore instanti. Ex his tribus horam colligemus. Tempus enim semidiurnum in gradus æquatoris conuertimus & minuta graduum, accipiendo pro hora 15. gradus, & pro 4. minutis horariis primum gradum, pro singulis denique minutis horariis quindecim minuta graduum. Collecto sic arcu semidiurno queratur eius sinus versus, ut docui in præcedenti. Verum si arcus maior quadrante circuli fuerit, subducatur ex semicirculo, & arcus residui sinus versus demptus ex sinu toto duplicato, siue ex tota diametro,

ostendet sinum versus arcus propositi. Quæratur quoque sinus reëctus altitudinis Solis meridianæ: & sinus reëctus altitudinis datæ pro tempore oblato. Hunc multiplica per sinum versus arcus semidiurni iam inuentum. Numerum hinc surgentem partire per sinum reëctum altitudinis Solis meridianæ, producetur excessus quo sinus versus arcus semidiurni, superat sinum versus distantie Solis à meridie. Hunc excessum si demas ex sinu verso arcus semidiurni, restabit sinus versus distantie Solis à meridie: quem aufer ex sinu toto, restabit sinus reëctus arcus residui distantie Solis à meridie, vnde cognito hoc arcu per sinuum tabulas, aut ex præcedenti capite, distantia Solis à meridie nota erit. Ex qua facillimum est horas colligere vice versa. Nec minus facile est distinguere an antemeridianæ sint horæ, & sic antrorsum numerandæ, an pomeridianæ: nam hoc vel pueris notum est. Hæc vt intelligantur commodius, vnico exemplo doctrinam declarabo. Anno 1544. nono Calend. Februarij ante meridiem, eo momento quo desit videri Louanij Solis deliquium, accepi Solis altitudinem grad. 17. minutorum 45. Lubet exactè hinc horam & minutum colligere. Obtinebat eo tempore Sol 14. ferè gradum Aquarij: vnde declinabat in Austrum ab Aequatore gradib. 16. min. 39. Hinc colligo Solis altitudinem meridianam

dianam 22. graduum 29. minutorum. Cuius arcus sinus rectus colligitur ex præcedenti cap. 38241. partium: qualis est semidiameter circuli 100000. Deinde arcum semidiurnum inuenio 68. graduum 24. minutorum, qui valent 4. horas 33. minuta paulò amplius. Vt habeam igitur sinum versum huius arcus, quero sinum rectum residui arcus, ex quadrante, scilicet 21. graduum 36. min. quem inuenio partium 36812. Hunc subduco ex semidiametro, scilicet 100000. restant 63188. qui dicitur sinus versus arcus præscripti 68. grad. 24. minut. Tertio loco quero sinum rectum altitudinis solis pro tẽpore dato, quæ erat 17. graduum 45. min. sinum verò eius colligo 30486. partium. Hunc duco in sinum versum arcus semidiurni, scilicet 63188. prodeunt 1926349368. Quæ si partior per sinum rectum altitudinis meridianæ, scilicet 38241. eruo hunc numerum 50373. quæ est pars sinus versi arcus semidiurni respondens distantie solis ab ortu. Subduco igitur hanc partem ex totius arcus semidiurni sinu verso, scilicet, 63188. restant 12815. hic est sinus versus distantie solis à meridiano. Hunc aufero ex sinu toto, restant 87185. sinus rectus arcus residui distantie solis à meridie. Respondet autem huic sinui arcus 60. graduum 41. min. ferè. Quem si subduco ex 90. relinquuntur 29. gradus 19. min. di-

RADII ASTRONOMICI

stantia Solis à meridie . Quam si in horas redigo,
 colligo horam 1. cum minutis 57. Vnde clarum
 est fuisse horam 10. cum minutis 3. ante meri-
 diem, cum desiit videri eclipsis illa Solis Louanij.
 Sic quoque posset quis nocturnas horas captare per
 Radium, ex altitudine alicuius stellæ fixæ cognita,
 modò ascensio recta eius nota sit, & declinatio.
 Sed nolui talia detorquere ad Radium, cùm quia
 propriam habent tractationem, tum etiam quia
 citius per sinuum tabulas ista perficiuntur, quàm per
 Radium. Satis mihi visum est modum indicasse,
 quo omnes subtense in circulo rectæ pro quouis ar-
 cu dato ex Radio colligi possint . Tantùm hoc vi-
 detur omissum, quæ ratione vice versa cuiuscunque
 sinus dati querendus sit arcus, siue circuli portio
 per Radium. Hoc igitur coronidis loco adiecto fi-
 nem faciam. Habeas ergo sinum quencunque cum
 sinu residui arcus, nam alter ex altero facile colli-
 gitur, vt in præcedente capite adnotaui. Sicut igi-
 tur sinus quantuscunque ad sinum residui arcus
 se habet, ita 1000. dimidia transversarij longitu-
 do, ad partes Radij æquas, apud quas in Radio gra-
 dus inuenies quæsitos, se habet. Multiplica igitur
 sinum residui arcus per 1000. dimidiam transuer-
 sarij longitudinem, productum partire per sinum
 rectum, videbis partes, quas si in Radio quæsieris,
 apparebunt gradus sinui dato correspondentes.

At si

At si tali processu plures partes prodent, quàm Radio sint inscriptæ, tum secunda opus est operatione, sed facili. Partes enim quæ ad locum transversarij statum adsunt, multiplicandæ per 1000. dimidium transversarij: productum diuidendum per partes ex priori diuisione collectas. Hic postremus numerus partium equaliū quæsitus in transversario, simul gradus & minuta ostendit eius arcus, qui sinui recto dato correspondet. Itaque videt facile lector ingeniosus, quantam huc poteram congerere ac transferre vtilitatum Radij copiam ex sinuum tabulis, ni satius visum fuisset vnumquodque suo tractare loco.

F I N I S.

ADMONITIO.

Ne quid te fallat, amice Lector, scias nos codicis angustius coactos, ex vna pagella exemplaris Germanici, duas effecisse. Pagella itaque due aduersæ, consequenter & continuè legenda erunt, sicut facile ex numerorum consequentia deprehendere poteris.

TABULA GNOMONICA

TAB. GNOMO.

	0		100		200		300		400		500	
	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.
0	0	0 0	4	45 49	9	27 44	14	2 10	18	26 7	22	37 12
1	0	2 52	4	48 40	9	30 32	14	4 52	18	28 42	22	39 38
2	0	5 44	4	51 30	9	33 19	14	7 34	18	31 17	22	42 4
3	0	8 36	4	54 21	9	36 6	14	10 16	18	33 51	22	44 30
4	0	11 28	4	57 12	9	38 53	14	12 58	18	36 25	22	46 56
5	0	14 20	5	0 2	9	41 40	14	15 39	18	38 59	22	49 22
6	0	17 12	5	2 53	9	44 27	14	18 20	18	41 33	22	51 47
7	0	20 3	5	5 44	9	47 14	14	21 1	18	44 7	22	54 13
8	0	22 55	5	8 34	9	50 0	14	23 42	18	46 41	22	56 39
9	0	25 47	5	11 24	9	52 47	14	26 23	18	49 15	22	59 4
10	0	28 39	5	14 15	9	55 34	14	29 4	18	51 49	23	1 30
11	0	31 31	5	17 5	9	58 21	14	31 45	18	54 23	23	3 56

12	03423	51955	101	143420	10507	23	021
13	03715	52246	103	14377	185931	23	847
14	0407	52536	10641	143948	1925	23	1112
15	04259	52826	10928	144229	19439	23	1338
16	04550	53117	101214	144510	19712	23	164
17	04842	5347	10150	144751	19945	23	1829
18	05134	53657	101747	145032	191218	23	2053
19	05426	53948	102033	145313	191451	23	2318
20	05718	54238	102319	145554	191724	23	2542
21	1010	54528	10265	145834	191957	23	287
22	131	54818	102852	15114	192230	23	3032
23	1553	5518	103138	15354	19253	23	3256
24	1845	55358	103424	15634	192736	23	3520
25	11137	55648	103710	15914	19309	23	3745
26	11429	55938	103957	151154	193242	23	409

kij

TABVLA GNOMONICA

TAB. GNOMO.

	0		100		200		300		400		500	
	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.
27	117	20	6	228	104	243	15	1434	1935	15	23	4234
28	120	12	6	518	1045	29	15	1714	1937	48	23	4458
29	123	4	6	8	1048	15	15	1954	1940	20	23	4722
30	125	56	6	1058	1051	1	15	2234	1942	52	23	4945
31	128	47	6	1348	1053	47	15	2514	1945	24	23	529
32	131	39	6	1638	1056	33	15	2754	1947	56	23	5432
33	134	31	6	1928	1059	19	15	3034	1950	28	23	5656
34	137	23	6	2217	11	2	5	3314	1953	0	23	5919
35	140	14	6	257	11	4	50	3553	1955	32	24	143
36	143	6	6	2757	11	7	36	3832	1958	4	24	46
37	145	58	6	3046	11	10	21	4111	20	036	24	630
38	148	49	6	3336	11	13	6	4350	20	3	24	853

39	15141	63626	111551	154629	20	540	241117
40	15434	63915	111836	15498	20	812	241340
41	15725	6425	112121	155147	20	1043	24161
42	2017	64455	11246	155426	20	1314	241825
43	239	64744	112651	15575	20	1545	242047
44	260	65034	112936	155944	20	1816	242310
45	2851	65324	113221	16223	20	2047	242532
46	21143	65613	11356	165c	20	2318	242755
47	21434	6592	113751	16741	20	2549	243017
48	21726	7152	114036	16102c	20	2820	243239
49	22018	7441	114321	161259	20	3051	24352
50	2239	7730	11466	161537	20	3322	243724

k iij

TABVLA GNOMONICA

TAB. GNOM.

	0		100		200		300		400		500	
	G. m.	se.	G. m.	se.	G. m.	se.	G. m.	se.	G. m.	se.	G. m.	se.
51	226	1	710	19	1148	51	1618	15	2035	53	2439	47
52	228	52	713	9	1151	35	1620	53	2038	24	2442	9
53	231	44	715	58	1154	20	1623	31	2040	54	2444	30
54	234	36	718	47	1157	5	1626	9	2043	24	2446	52
55	237	27	721	36	1159	50	1628	47	2045	54	2449	13
56	240	19	724	25	12	235	1631	25	2048	24	2451	34
57	243	10	727	14	12	519	1634	3	2050	54	2453	56
58	246	2	730	3	12	83	1636	41	2053	24	2456	17
59	248	53	732	52	12	1047	1639	19	2055	54	2458	38
60	251	45	735	41	12	1331	1641	57	2058	24	25	10
61	254	36	738	30	12	1615	1644	35	210	54	25	321
62	257	28	741	18	12	1859	1647	13	21	3	25	522

63	3	0	19	7	44	7	12	21	43	16	49	51	21	54	25	8	4	
64	3	3	10	7	46	56	12	24	47	16	52	28	21	8	24	25	10	25
65	3	6	2	7	49	45	12	27	11	16	55	5	21	10	54	25	12	45
66	3	8	53	7	52	34	12	29	55	16	57	42	21	13	23	25	15	6
67	3	11	44	7	55	23	12	32	39	17	0	19	21	15	52	25	17	26
68	3	14	36	7	58	11	12	35	23	17	2	56	21	18	21	25	19	46
69	3	17	27	8	1	0	12	38	7	17	5	33	21	20	50	25	22	6
70	3	20	18	8	3	48	12	40	51	17	8	10	21	23	19	25	24	27
71	3	23	10	8	6	36	12	43	35	17	10	47	21	25	48	25	26	47
72	3	26	1	8	9	25	12	46	18	17	13	24	21	28	17	25	29	7
73	3	28	52	8	12	13	12	49	1	17	16	1	21	30	46	25	31	27
74	3	31	43	8	15	1	12	51	44	17	18	38	21	33	15	25	33	48

TABVLA GNOMONICA

TAB. GNOM.

	0		100		200		300		400		500	
	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.
75	3	34 35	8	17 50	12	54 27	17	21 15	21	35 44	25	36 8
76	3	37 26	8	20 38	12	57 10	17	23 52	21	38 13	25	38 28
77	3	40 17	8	23 26	12	59 53	17	26 29	21	40 41	25	40 47
78	3	43 8	8	26 14	13	2 36	17	29 5	21	43 9	25	43 6
79	3	45 59	8	29 2	13	5 19	17	31 41	21	45 37	25	45 25
80	3	48 50	8	31 50	13	8 2	17	34 17	21	48 5	25	47 44
81	3	51 42	8	34 38	13	10 45	17	36 53	21	50 33	25	50 3
82	3	54 33	8	37 26	13	13 28	17	39 29	21	53 1	25	52 23
83	3	57 24	8	40 14	13	16 11	17	42 5	21	55 29	25	54 43
84	3	0 15	8	43 2	13	18 54	17	44 41	21	57 57	25	57 1
85	3	3 6	8	45 50	13	21 37	17	47 17	22	0 25	25	59 20
86	3	5 51	8	48 38	13	24 20	17	49 53	22	2 53	26	1 39

87	4	848	85125	1327	2	175229	22	521	26	358
88	4	1139	85413	132944	44	1755	522	749	26	617
89	4	1430	8571	133227	27	175741	22	1016	26	835
90	4	1721	85949	1335	9	18017	22	1243	26	1053
91	4	2011	9237	133752	52	18252	22	1510	26	1312
92	4	232	9524	134034	34	18527	22	1737	26	1530
93	4	2553	9812	134316	16	188	22	204	26	1748
94	4	2844	91059	134558	58	181037	22	2231	26	206
95	4	3135	91347	134840	40	181312	22	2458	26	2224
96	4	3426	91634	135122	22	181547	22	2725	26	2442
97	4	3717	91922	13544	4	181822	22	2952	26	271
98	4	408	9229	135646	46	182057	22	3219	26	2919
99	4	4258	92457	135928	28	182332	22	3446	26	3137
100	4	4549	92744	14210	10	18267	22	3712	26	3355

TABVLA GNOMONICA

TAB. GNOM.

	600		700		800		900		1000		1100	
	G. m.	se.	G. m.	se.	G. n.	se.	G. m.	se.	G. m.	se.	G. m.	se.
0	26	33 55	30	15 22	33	41 24	36	52 12	39	48 21	42	30 39
1	26	36 12	30	17 30	33	43 23	36	54 2	39	50 2	42	32 12
2	26	38 29	30	19 38	33	45 22	36	55 52	39	51 43	42	33 45
3	26	40 46	30	21 46	33	47 21	36	57 42	39	53 24	42	35 18
4	26	43 3	30	23 54	33	49 20	36	59 32	39	55 5	42	36 51
5	26	45 20	30	26 2	33	51 18	37	1 22	39	56 46	42	38 24
6	26	47 37	30	38 10	33	53 16	37	3 12	39	58 27	42	39 57
7	26	49 54	30	30 18	33	55 14	37	5 1	40	0 8	42	41 33
8	26	52 11	30	32 26	33	57 12	37	6 50	40	1 49	42	43 3
9	26	54 27	30	34 33	33	59 10	37	8 39	40	3 30	42	44 36
10	26	56 44	30	36 40	34	1 8	37	10 28	40	5 11	42	46 9
11	26	59 1	30	38 47	34	3 6	37	12 17	40	6 52	42	47 42

12	27	1	18	30	40	54	34	5	4	37	14	6	40	8	32	42	49	19
13	27	3	34	30	43	1	34	7	2	37	15	55	40	10	12	42	50	47
14	27	5	50	30	45	8	34	9	0	37	17	44	40	11	52	42	52	15
15	27	8	6	30	47	15	34	10	58	37	19	33	40	13	32	42	53	51
16	27	10	22	30	49	22	34	12	56	37	21	22	40	15	12	42	55	23
17	27	12	38	30	51	29	34	14	54	37	23	10	40	16	52	42	56	55
18	27	14	54	30	53	36	34	16	51	37	24	58	40	18	32	42	58	27
19	27	17	10	30	55	43	34	18	48	37	26	46	40	20	12	42	59	59
20	27	19	26	30	57	50	34	20	45	37	28	34	40	21	52	43	1	31
21	27	21	42	30	59	65	34	22	42	37	30	22	40	23	32	43	3	3
22	27	23	58	31	2	2	34	24	39	37	32	10	40	25	12	43	43	5
23	27	26	13	31	4	8	34	26	36	37	33	58	40	26	52	33	6	7
24	27	28	28	31	6	14	34	28	33	37	35	46	40	28	31	43	7	39
25	27	30	43	31	8	20	34	30	30	37	37	34	40	30	10	43	9	10
26	27	32	58	31	10	26	34	32	27	37	39	22	40	31	49	43	10	41

TABVLA GNOMONICA

	600		700		800		900		1000		11000	
	G.m.	se.	G.m.	se.	G.m.	se.	G.m.	se.	G.m.	se.	G.m.	se.
27	27	35	31	12	34	34	37	41	40	33	43	12
28	27	35	31	12	34	34	37	41	40	33	43	12
29	27	37	31	14	34	36	37	42	40	35	43	13
30	27	39	31	16	34	38	37	44	40	36	43	15
31	27	41	31	18	34	40	37	46	40	38	43	16
32	27	44	31	20	34	42	37	48	40	40	43	18
33	27	46	31	22	34	44	37	50	40	41	43	19
34	27	48	31	25	34	46	37	51	40	43	34	21
35	27	50	31	27	34	47	37	53	40	45	43	22
	27	53	31	29	34	49	37	55	40	46	43	24

36	27	55	25	31	31	19	34	51	49	37	57	15	40	48	19	43	25	51
37	27	57	29	31	33	24	34	53	45	37	59	2	40	49	59	43	27	22
38	27	59	33	31	35	29	34	55	41	38	0	49	40	51	36	43	28	53
39	28	2	7	31	37	34	34	57	36	38	2	36	40	53	14	43	30	23
40	28	4	11	31	39	39	34	59	31	38	4	25	40	54	52	43	31	53
41	28	6	35	31	41	44	35	1	26	38	6	10	40	56	30	43	33	23
42	28	8	49	31	43	48	35	3	21	38	7	56	40	58	8	43	34	53
43	28	11	3	31	45	52	35	5	16	38	9	42	40	59	46	43	36	23
44	28	1	16	31	47	56	35	7	11	38	11	38	41	1	24	43	37	53
45	28	15	29	31	50	0	35	9	6	38	13	14	41	3	2	43	39	23
46	28	17	42	31	52	4	35	11	1	38	15	0	41	4	40	43	40	53
47	28	19	55	31	54	8	35	12	56	38	16	46	41	6	18	43	42	23
48	28	22	8	1	56	12	35	14	51	38	18	32	4	1	7	43	43	53
49	28	24	21	31	58	16	55	16	46	38	20	18	41	9	33	43	45	23
50	28	26	34	32	0	20	35	18	41	38	22	4	4	11	10	43	46	53

TABVLA GNOMONICA

TAB. GNOM.

	600		700		800		900		1000		11000	
	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.	G.	m. se.
51	28	28 47	32	224	35	2035	38	2350	41	1247	43	4822
52	28	31 0	32	427	35	2229	38	2535	41	1424	43	4951
53	28	33 13	32	630	35	2423	38	2720	41	161	43	5120
54	28	35 26	32	833	35	2617	38	295	41	1738	43	5249
55	28	37 39	32	1036	35	2811	38	3050	41	1915	43	5418
56	28	39 51	32	1239	35	305	38	3235	41	2052	43	5547
57	28	42 3	32	1442	35	3159	38	3420	41	2229	43	5716
58	28	44 15	32	1645	35	3353	38	365	41	246	43	5845
59	28	46 27	32	1848	35	3547	38	3750	41	2543	44	014
60	28	48 39	32	2051	35	3741	38	3935	41	2720	44	143
61	28	50 51	32	2254	35	3935	38	4120	41	2857	44	312
62	28	53 3	32	2457	35	4128	38	435	41	3033	44	441

63	28	55	15	32	26	59	35	43	21	38	44	50	41	32	9	44	610
64	28	57	27	32	29	1	35	45	14	38	46	35	41	33	45	44	739
65	28	59	39	32	31	3	35	47	7	38	48	19	41	35	21	44	9
66	29	1	50	32	33	5	35	49	0	38	50	3	41	36	57	44	1036
67	29	4	1	32	35	7	35	50	53	38	51	47	41	38	33	44	124
68	29	6	12	32	37	9	35	52	46	38	53	31	41	40	9	44	1332
69	29	8	23	32	39	11	35	54	39	38	55	15	41	41	45	44	150
70	29	10	34	32	41	13	35	56	32	38	56	59	41	43	21	44	1628
71	29	12	45	32	43	15	35	58	26	38	58	43	41	44	57	44	1756
72	29	14	56	32	45	17	36	0	18	39	0	27	41	46	33	44	1924
73	29	17	7	32	47	18	36	2	10	39	2	11	41	48	6	44	2052
74	29	19	18	32	49	19	36	4	2	39	3	55	41	49	44	44	2220
75	29	21	29	32	51	20	36	5	54	39	5	39	41	51	19	44	2348
76	29	23	40	32	53	21	36	7	46	39	7	23	41	52	54	44	2516
77	29	25	50	32	55	22	36	9	38	39	9	6	41	54	29	44	2644

TABVLA GNOMONICA

TABVLA GNOM.

	600		700		800		900		1000		1100	
	G.	m. f.	G.	m. f.	G.	m. f.	G.	m. f.	G.	m. f.	G.	m. f.
78	29	28 0	32	57 23	36	11 30	39	10 49	41	56 4	44	28 12
79	29	30 10	32	59 24	36	13 22	39	12 32	41	57 39	44	29 40
80	29	32 20	33	1 25	36	15 14	39	14 15	41	59 14	44	31 7
81	29	34 30	33	3 26	36	17 6	39	15 58	42	0 49	44	32 34
82	29	36 40	33	5 27	36	18 58	39	17 41	42	2 24	44	34 1
83	29	38 50	33	7 28	36	20 50	39	19 24	42	3 50	44	35 28
84	29	41 0	33	9 29	36	22 42	39	21 7	42	5 34	44	30 55
85	29	43 10	33	11 29	36	24 33	39	22 50	42	7 9	44	38 22
86	29	45 19	33	13 29	36	26 24	39	24 33	42	8 44	44	39 49
87	29	47 28	33	15 29	36	28 15	39	26 16	42	10 18	44	41 16
88	29	49 37	33	17 29	36	30 6	39	27 59	42	11 52	44	42 43
89	29	51 46	33	19 29	36	31 57	39	29 41	42	13 26	44	44 10

Finis Tabulæ Gnomonica, cuius vsus
docetur Cap. 15.

90	29	53	55	33	21	29	36	33	48	39	31	23	42	15	0	44	45	37
91	29	56	4	33	23	29	36	35	39	39	33	5	42	16	34	44	47	4
92	29	58	13	33	25	29	36	37	30	39	34	47	42	18	8	44	48	31
93	30	0	22	33	27	29	36	39	21	39	36	29	42	19	42	44	49	58
94	30	2	31	33	29	29	36	41	12	39	38	11	42	21	16	44	51	32
95	30	4	40	33	31	29	36	43	2	39	39	53	42	22	50	44	52	50
96	30	6	49	33	33	28	36	44	52	39	41	35	42	24	24	44	54	16
97	30	8	58	33	35	27	36	46	42	39	43	17	42	25	58	44	55	42
98	30	11	6	33	37	26	36	48	32	39	44	59	42	27	32	44	57	8
99	30	13	14	33	39	25	36	50	22	39	46	40	42	29	6	44	58	34
100	30	15	22	33	41	24	36	52	12	39	48	21	42	30	39	45	0	0

ly

S Tructura Radij Astronomici & Geometri- ci.cap.i.	Fo.6
De inscribendis in Radium gradib. siue circuli par- tib.cap.ii.	7
Eadem inscriptio graduum per tabulas subtensa- rum in circ.cap.iii.	10
De iis quæ ad Radij perfectionem requiruntur. cap.iiii.	13
De Vsu ipsius Radij.cap.v.	15
De altitudinis Variis dimensionibus.cap.vi.	18
De latitudinis dimensione, & turrium ab inuicem distantia.cap.vii.	19
De distantia rei cuiuscunq; cuius tamen fines siue longitudinis, siue latitudinis visus discernat exa- cte.cap.viii.	19
De fenestrarum, statuarum, pyramidum in edito sitarum, ac aliarum rerum particularibus dimen- sionibus.cap.ix.	20
De magnitudinum dimensionibus per vnam sta- tionem. cap. x.	21
De rerum altitudine non in integre conspecta- rum.cap.xi.	22
Demonstratio geometrica omnium dimensionum prædictarum.cap.xii.	23
De rerum latitud. in sublimi sitarum. Et de Archi- tectura.cap.xiii.	25
	De

<i>De rerum descriptione per Radium.</i>	cap. XIII. 27
<i>De iisdem dimensioibus per partes Radij æquales,</i> <i>cum demonstracione breui prædictorū.</i>	cap. XV. 30
<i>De stellarum distantis in cœlo, & luminariū dia-</i> <i>metris.</i>	cap. XVI. 34
<i>De Eclipsium magnitudine.</i>	cap. XVII. 36
<i>De Solis deliquij dimensioe alia.</i>	cap. XVIII. 38
<i>De longitudine & latitudine planetarū et come-</i> <i>tarum per Rad.</i>	cap. XIX. 39
<i>De eadem longitudine & latitudine stellarum per</i> <i>Radium, & tabulas rectarum in circulo linea-</i> <i>rum siue sinuum.</i>	cap. XX. 43
<i>De stellarum fixarū emendatione.</i>	cap. XXI. 45
<i>De lōgitudine locorum per lunæ locum.</i>	cap. XXII. 48
<i>De Solis & stellarum altitudine supra horizon-</i> <i>tem.</i>	cap. XXIII. 51
<i>Quantum Solis amplitudo vmbrae variet.</i>	cap. XXIII. 54
<i>De vmbrae rationibus & Gnomonum.</i>	cap. XXV. 57
<i>De Geometricis dimensionibus per Radium.</i>	cap. XXVI. 58
<i>Demonstratio dimensionum cum exemplari calcu-</i> <i>lo.</i>	cap. XXVII. 60
<i>De distantie turris et altitudinis eiusdem dimen-</i>	l iij

TABVLA CAP.

<i>fione, ex alia turri vel edificio edito. cap.</i>	
XXVIII.	62
<i>De amplitudine ortus Solis aut alterius stellæ. cap.</i>	
XXIX.	65
<i>De meridiei exacta inuentione. cap. XXX.</i>	67
<i>De Lunæ parallaxi siue diuersitate aspectus. cap.</i>	
XXXI.	69
<i>De subtensis in circulo rectis lineis & tabula si-</i>	
<i>nuum. cap. XXXII.</i>	70
<i>De inuentione horæ per Radium in quacunque la-</i>	
<i>titudine regionis. cap. XXXIII.</i>	71

Finis tabulæ.

Τετράστιχον.

*Metiri aërias vis, prærupto aggere tures,
Amplaque foecundi ingera nosse soli.
Metiri & quicquid doctus Geometer adfert,
Hæc lege quæ breuibus scripta pagella docet.*

DE ARTE MENSVRANDI.

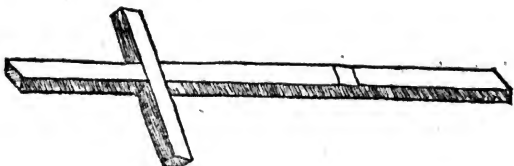
Quo pacto mensuratur altitudo, latitudo, vel rotunditas alicuius turris vel alterius rei? *Potesť id fieri varijs instrumentis, Scilicet Annulo spherico, Cyliandro, Quadrante, & Baculo quem vocant Iacobi.*

DE COMPOSITIONE
baculi Iacobi.

Quis est ille baculus Iacobi? quo-
modo conficitur? Accipiat *baculus cuius-
vis longitudinis, vlnæ vel duarum. Deinde su-
matur baculus parvus longitudinis vnius palmæ,
& signetur baculi parvi longitudo in baculo lon-
giori quoties fieri potest & circa sectiones fiant
rimæ siue foramina, his rimis siue foraminibus si-*
l iij

DE ARTE

gnatis, imponatur baculus parvus per modum crucis. Et paratus est baculus hoc modo.

DE MENSURATIONE altitudinis.

Quo pacto mensuratur altitudo rei? Pone baculum ad aliquod signum seu foramen baculi maioris per modum crucis, & verte bacillum cum suis conis & extremitatibus sursum & deorsum, & respicias per ambas extremitates eiusdem altitudinem rei mensurandæ. Qua habita, signa locum stationis tuæ. Deinde pone bacillum ad aliud signum baculi maioris, & moueas te ante vel retro, donec rursus per extremitates eiusdem baculi altitudinem rei videbis. Qua habita, signato rursus locum stationis tuæ. Quantum igitur est spatium illud inter duo signa stationis tuæ, tanta est altitudo rei mensuratæ.

DE MEN-

MENSVRANDI.
DE MENSVRATIONE
latitudinis.

85

Quo pacto mensuratur latitudo rei? Eodem modo vt altitudo, nisi quòd bacillas vertatur cū suis conis & extremitatibus, non sursum & deorsum, sed transuerse, vber & verch, iuxta latitudinem rei.

DE MENSVRATIONE
rei rotundæ.

Quo pacto mensuratur rei rotunditas, vt turris vel alterius rei? Accipe baculum, & respice per ambos conos baculi minoris, vt prius, latitudinem turris vel alterius rei rotundæ, querendo spatium in terra, quod spatium vocatur Diameter rei mensuratæ. Hunc Diametrum tripla, & adde septimam partem Diametri, & habebis circumferentiæ quantitatem.

SEBASTIANVS DEMORA

RVS DE BACVLO IACOB

ex lib. i. de principiis Geo-
metriæ eiusdem.

EC rustici omnino igno-
rant vtilitatem trianguli,
qui & ipsi simplicissimū
parant instrumentum per
quod rimantur rerum al-
titudines & latitudines,
vocantque baculum Ia-
cob, ob quam verò causam, nescio, nisi fortasse ob
verba patriarchæ Iacob, qui dixit Gen. 32. In ba-
culo meo transiui Iordanem istum, non quòd ba-
culum habuerit mensorium, sed quia baculi men-
tionem fecit, vulgares geometræ baculum illum
sibi vendicarunt. Paratur autem baculus ille hoc
modo. Accipe baculum aliquem rectum, qui lon-
gitudinem habeat trium aut quatuor cubitorum,
& distribue illum in 6. aut 8. æquas partes.
Deinde accipe alium baculum paulo crassiorẽ,

sed qui non sit longior quàm est vna partium maioris baculi. Et hunc minorem baculum perfora in medio cautissimè, vt per foramen eius adigi possit maior baculus, mouerique ad quam volueris diuisionem, rectosque hi duo baculi constituent angulos, & paratum est instrumentum. Vsus eius talis est. Cum volueris vulgarium more metiri rei alicuius altitudinem, mouebis baculum minorem ad primam vel secundam sectionem maioris baculi, adhibitâq; oculo tuo illa extremitate maioris baculi, vbi sectiones incipiunt, leuabis baculum maiorem ab alia extremitate sursum & deorsum, accedensque & recedes à re metienda, donec oculo tuo simul & semel videris ab extremitate propinquiori baculi maioris per extremitates baculi minoris extremitates rei metiendæ. Quibus visis, locum stationis diligenter signabis. Deinde baculum minorem transferes in baculo maiori per vnâ sectionem, & rursum ages vt prius, observando rei metiendæ extremitates, & signando locum stationis. Quo facto, metire spatium inter duas signatas stationes, & illud tibi ostendet rei metiendæ altitudinem.

Haud alia ratione poteris metiri latitudinem aliquam inaccessibilem, puta latitudinem fluuij decurrentis, aut latitudinem turris, parietis, fenestrae, & similium rerum, ad quas non facilis patet accessus. Et quoniam exempla in hisce rebus ne-

Latitudo
fluuij quo-
modo me-
tienda.

cessaria sunt pro iis qui nondum exercitatum ha-
 bent in Mathematica ingenium, visum fuit pri-
 mum huc ponere figuram de mensuratione latitu-
 dinis fluij, quo pacto, scilicet rem ipsam aggre-
 diaris. Igitur quum latitudinem fluij per bacu-
 lum Iacob inuestigare volueris, vide in primis vt
 citra fluium vbi tu agis, deligas in litore spatium
 aliquod planum, secundum aut contra successum
 fluminis, ac deinde quere duo signa in littoribus
 fluij, vnum citra & alterum vltra fluium, quæ
 sibiipsis secundum cursum fluij directe opponan-
 tur. Quibus à te animaduersis, accipe baculum
 mensorium, & in statione prima, quæcunque tan-
 dem sese obtulerit, observa per extremitates bacu-
 li minoris concepta opposita signa. Et in eodem lo-
 co signa stationem primam. Recede deinde lon-
 gius in ripa fluminis à signis tibi vtrique in ripa
 fluminis præscriptis, quousque inueneris alteram
 stationem, figendo scilicet baculum minorem in
 secunda sectione, si in prima observatione primam
 habuit sectionem, & obseruando per eius extremi-
 tates signa in littoribus notata. Vltimò mensura-
 bis intercapedinem duarum stationum, & illa ti-
 bi indicabit latitudinem fluminis. Quòd quadra-
 tum geometricum adhibuimus alteri extremitati,
 nempe remotiori, hoc ob id fecimus, vt videas ba-
 culum mensorium habere quoque rationē aliquam
 cum

cum ipso quadrato. Nam ut in dimensionibus quas cum quadrato geometrico absolvimus, duas facimus stationes, quando ad rem altam, quam metimur, non patet accessus, & cadit plerunque prima observatio in umbram rectam & secunda in umbram versam, aut utraque cadit in umbram versam, sic fit in mensuratione quæ cum baculo Iacob perficitur. Nam si propius accesseris cum baculo ad rem metiendam, cadit linea primæ observationis in umbram rectam, exurgitque triangulus rectus. In secunda autem observatione cadit linea in umbram versam, nasciturque triangulus obtusus. Poteris etiam geometricum quadratum figere in punctum stationis primæ aut secundæ, sic tamen quòd basis quadrati non discrepet à basi stationum, id quod dico propter illas dimensiones quæ sunt in rebus altis, ubi linea inferioris propter staturam metientis discrepat nonnihil à linea basis, hoc est, non est parallela cum linea basis. Superior itaque baculi parvi extremitas est loco regulæ mobilis quadrati geometrici, inferior autem extremitas quæ rei mensurandæ basin ostendit, moderatur superiorem extremitatem, ne radius visualis per eam transiens nimium descendat aut ascendat, sed iustum constituat triangulum proportionatum altitudini rei metiendæ atque basi eius. Quòd si latitudinem muri alicuius, quem accedere non potes,

SEB. MVNSTER. DE BACVLO IACOB.

metiri volueris per baculum Iacob, operaberis in hunc modum. Aduerte diligenter signa extrema latitudinis muri, quæ in duplici statione per extremitates parui baculi obserues, & age cum baculo vt prius egisti, & spatium inter duas stationes mensuratum, ostendet tibi muri latitudinem. Eodem modo poteris metiri lineas rectas perpendiculariter in re alta descendentes, puta fenestrarum longitudinem, tectorum supra turres celsitudines, turrium supra montium cacumina sitarum altitudinem, & res alias altas quæ non pertingunt ad superficiem plani.

F I N I S.

BIBLIOPOLA Lectori.

Ne sit tibi mirum, (candide lector) si figuram quam hic Munsterus pollicetur, non addidimus. Ea enim præ festinatione, tam cito exculpi non potuit. Illam itaque petere poteris ex lib. 1. eiusdem Munsteri de principiis Geometriæ, unde hæc desumpsimus, cum iustum non esset nobis volumen. Vale.

